

**Всеки, който
разглежда ДУМА
не като национален
вестник, а като
теснопартийно
издание, греши.**

Стефан Продев

ГЕРБ вкара още хаос в борбата с корупцията

**Всички се кълнат, че бламираният
Христо Иванов нямамо да подава оставка**

Пълен хаос предизвиква предлаганите от ГЕРБ законодателни промени, свързани със съдебната система. Антикорупционната стратегия, която бе представена от вицепремиера Меглена Кунева и правосъдния ми-

нистер Христо Иванов, пък предлага поредното ново корупционно звено. То ще обединява две структури, които до момента са свързани само със скандали и редовно са обиквани с критики в евродокладите - БОРКОР и Ко-

мисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси. Комисията изобщо не работи - Филип Златанов е подсъдим, а мандатът на членовете изтече отдавна. Не е ясно остава ли Христо Иванов министър. Бой-

ко Борисов се изказа опосредствено, чрез фейсбук, че имал пълната му подкрепа, но въпреки това ПГ на ГЕРБ вчера пробута в ГПК промени, срещу които Иванов категорично се обявя.

2

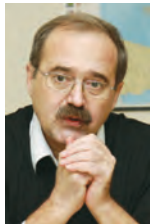
Снимка БГНЕС

Журналисти от Старозагорска област се събраха вчера на символичен протест с бира пред РУП в Казанлък и Районната прокуратура. Те изразиха солидарност с Георги Манев, който трябваше да получи обвинителен акт. Пиенето на бира също е част от протеста заради думи на прокурор Кацаров

4

**НЯКОЛКО
ДУМИ**

**ЮРИ
БОРИСОВ**

ЧЕСТИТ РОЖДЕН ДЕН, ДУМА!

Чувствам ДУМА едновременно като свой родител и като свое дете. Израствал съм под нейните грижи и съм се грижил тя да израства. Твърде необичайно чувство. То ме подтиква с благодарност и с грижа да ѝ пожелая няколко неща.

Когато другите се борят за стотинките на всички, ти се бориш за сърцата на малцина. Ако запалиш искра в техните сърца, тя може да запали огънове.

Ако други от страх или от сметки повтарят всеобща лъжа, ти мълви истината така-

ва, каквато я чувстваш. Тази истина може да посее семена на столетни дъбове. Както се е случвало със семената на твои предшественици.

Когато други търсят богати покровители, ти потърси нищити. Те ще те дарят със своята памет, а ако имаш късмет - и със своето потомство.

Когато изпиташ съмнение в своята посока в един объркан, хаотичен и невротичен свят, събери хора, които са те обичали при твоето раждане, и ги попитай. Те ще ти дадат верни отговори, защото мислят със

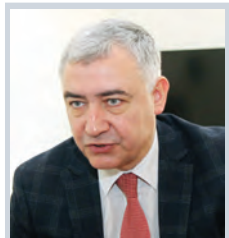
сърцата си.

И накрая, ако стане така, че чужди души с голяма власт те стиснат за гърлото, намери в себе си силите на феникса. И им покажи, че след кладата и пепелта се ражда нов живот.

Честит рожден ден, ДУМА! Бъди силна. Бъди магнит за съмишленици.

Силно обичай! Не мрази, но и не прощавай, когато се сблъскаш с алчността, безразличието и безродието.

И мечтай!
В мечтите е твоята сила.

**Атанас
Мерджанов
за конгреса
на БСП
в неделя**

12

**Нови стихове
от млади
поети**

20

**Епопеята
„Април
1876 г.”**

14

**Свлачище
застрашава
паметника
на Ботев
в Калोфер**

4

ISSN 0861-1343

9 770861 134039 >

Ново звено ще бори корупцията по високите етажи

Гражданите, подали сигнали за злоупотреби, ще получават парични награди, ако информацията им доведе до осъдителни присъди

Предното звено, чиято цел е борбата с корупцията, ще бъде създадено според антикорупционната стратегия, която бе представена вчера от вице-премиера Меглена Кунева и правосъдния министър Христо Иванов. Законът за новият орган ще бъде внесен в МС до края на месеца. Заради нуждата от финансова обосновка новата структура ще започне работа най-рано на 1 януари 2016 г. Министрите заявиха, че новото звено ще обединява Комисията за конфликт на интереси, БОР-КОР, дирекции в Сметната палата, Комисията за незаконно имущество (КОНПИ) и други структури. Предстои да бъде променено законодателството в сферата на достъпа до банковата тайна и имуществените декларации.

Стратегията предвижда гражданите, подали сигнали за корупция, да получават парични награди, ако тяхната информация доведе до осъдителни присъди. Новата структура ще бъде подчинена на вице-преми-

ера, което щяло да подчертае значимостта на водените политики и да гарантира необходимия политически ангажмент към тях. Вероятно това ще влезе във функциите на Кунева, коментираха запознати.

Вицепремиерът обяви, че звеното ще следи стриктно 7670 души от висшия ешелон по данни на Сметната палата. Те ще бъдат подлагани на реални проверки на декларациите за имущество и конфликт на интереси, ще се прави анализ на оценката на риска от корупция. Предстои да се разработят и стандарти за пощеност. Всеки, който влиза в новото звено и в ръководството му, ще минава ежедневни проверки за пощеност, обеща Кунева.

Звеното ще се помещава в ДАНС, но няма да има достъп до нейната информация. Зам.-министърът на вътрешните работи Филип Гунев допълни, че вече е подписано споразумение между прокуратурата, ДАНС и МВР. "През последните 15 г. специализираните следващи структури са били

около 20-30 души. Този път звеното ще бъде от порядъка на 50 души", уточни Гунев. Структурата ще е пряко подчинена на главния прокурор. В ГДБОП ще продължи да действа звено, което също има отношение по противодействието на корупция, но то ще работи по по-ниски етажи за разлика от това специализирано звено, добави Гунев.

Към звеното ще действа национален съвет по антикорупционна политика. Той ще бъде "междуведомствен орган със съветателни, координационни и контролни функции по отношение на антикорупционните политики". Основните му задачи ще включват изготвяне на националните стратегически документи, програми и планове за превенция и противодействие на корупцията, изработване на промени в законодателството и други. Към съвета ще работи граждански съвет, който ще осигурява постоянен институционализиран диалог с гражданското общество по проблемите на борбата с корупцията.

ГЕРБ СЕ ОПЛЕТОХА ЗА ПРАВОМОЩИЯТА НА ЦАЦАРОВ

ГЕРБ изпаднаха с шизофренна ситуация и минаха в режим на оправдания, след като депутатите им бламираха правосъдния министър Христо Иванов със свой законопроект за съдебната власт. ДУМА припомня, че документът предвижда главният прокурор Сотир Цацаров да спираща икономически и имуществени сделки за 48 часа. "Ако някой иска оставката ми, да я вземе директно. Оставям да работя и да реализираме реформата", заявили се Иванов, след като депутати от ГЕРБ начело с Цветан Цветанов внесоха промените. Малко след това Бойко Борисов обяви във фейсбук, че Иванов имал пълната му подкрепа, дори защити проекта на МП за съдебните промени. Цветанов обаче твърди, че и неговият проект е съгласуван с премиера и ръководството на ГЕРБ. Депутатите на Борисов се омотаха и с гласуването на законопроекта частта за изменения на НПК бе изтеглена. По-късно обаче Цветанов си призна,

че разпоредбите вместо в Наказателно-процесуалния кодекс ще бъдат разписани в преходните и заключителните разпоредби на Гражданския процесуален кодекс. Иванов изрази задоволство от изтеглянето и призова при предстоящите дискусии вносителите да дадат повече аргументи какви резултати очакват, каква е нуждата да се искат тези правомощия и да обосновават защо прокуратурата да ги упражнява. Промените в ГПК бяха приети на първо четене и дават право на прокуратурата да бъде страна в гражданския процес, когато трябва да се "защитят интересите на държавата, общините или на граждани, ползващи се от особената закрила на закона". През следващата седмица на второ четене към този законопроект ще бъде приобщено и "48-часовото спиране на сделки". 119 депутати бяха "за", 15 - "против", 17 се "въздържаха". Текстовете не бяха подкрепени от групите на Реформаторския блок и АБВ.

Христо Иванов не се чувствал бламиран

Снимка Мария ТОМОВА

Правосъдният министър Христо Иванов отрече да се чувства бламиран заради законопроекта на ГЕРБ за съдебната власт. В действията на ГЕРБ той вижда опит "да отбележат своя точка". Според министъра това е елемент от мача в парламента и всяка парламентарна група в един момент иска да открие своя принос по темата съдебна реформа. Според него гербаджиите са се подразнили от факта, че АБВ са отбелязали точка, внасяйки голям обем от предложения, свързани с електронното правосъдие и изработени при предишното правителство на Борисов. Започва вътрешна парламентарна игра, прогнозира Иванов. Той подчерта, че предлаганите промени били доста схематични, докато неговият законопроект бил много по-задълбочен. Иванов отново заяви, че за да бъде пълноценна реформата в съдебна власт, са нужни промени в Конституцията. Всеки път, когато кажа, че трябва да променим Конституцията, за да има пълноценна съдебна реформа, атака ще се засилва, добави той. Министърът приема "спокойно" решението на прокуратурите да напуснат работната група по реформата в съдебната власт. Припомняме, вчера главният прокурор Сотир Цацаров обяви, че държавното обвинение се оттегля, тъй като групата била неефективна. Според Иванов по въпроса имало два класически проблема - "или нямат текст, който им е даден да работят, или после казват, че им е спуснат". Така се правел опит да се подмени разговора по същество с писма. Аз лично наричам това разгорещено сътрудничество, общици Христо Иванов.

25 години
ДУМА®

До редакционния колектив на ДУМА

Уважаеми колеги,
Скъпи приятели,

Разрешете ми най-сърдечно да Ви честитя 25-годишнина на вестник ДУМА - любим всекидневник на милиони читатели. За този четвърт век талантливият колектив на ДУМА го превърна във вестник, без който родната журналистика вече е невъзможна. Това е така, защото основател и първи главен редактор бе Стефан Продев - най-силното перо на българската журналистика през XX век. Всичко, създадено от него, остави трайна следа в журналистиката и вестник "Дума" е още едно потвърждение. Неговото кредо бе истината, която той отстояваше до септия си дъх.

Журналистите на ДУМА - съмишленици на своя главен редактор, следваха неговия завет: "Бъдещето на ДУМА е в разбирането, че светът е информация, че всичко е информация. Дори и човекът. Дори и идеите. Отстъплението от това разбиране е равно на катастрофа. То затваря духа в света на миналото, не само като спомен, но и като психология, като социален навик, като концепция..." "Дума" ще умре, ако се обърне назад. Нейната единствена надежда е бъдещето. Онова близко бъдеще, което все по-определено ще иска от нея излизане от рамките на тесния политически интерес и превръщането ѝ в глас на нацията".

От името на УС на СБЖ Ви пожелавам много сили в отстояването на честната кауза на в. ДУМА и на свободата на словото - "майка на всички свободи", за да може да продължи своята достойна и честна борба за просперитета на България и българския народ!

СНЕЖАНА ТОДОРОВА,
председател на Управителния съвет на СБЖ

...

До главния редактор на ДУМА
господин Юрий Борисов

Уважаеми господин Борисов,
От името на Посолството и лично от мое име искам да поздравя Вас, както и всички журналисти от вестника с неговата 25-а годишнина.

Вашият вестник е едно от водещите и авторитетни издания на България. Вие всекидневно потвърждавате това с първокласна журналистика - дълбока, остра, обективна. И най-важното, ДУМА кара читателя да се замисли за случващото се, сам да стигне до един или друг извод, а да не вървявя спяно на баналните черно-бели политически клишета, които, уви, преобладават в съвременното медийно пространство.

Вашето издание отговорно и професионално отразява най-важните събития в Русия и по този начин дава своя принос в развитието на традиционно приятелските взаимоотношения между нашите страни. Като ваши постоянни читатели ние разчитаме на това, че ДУМА и в бъдеще ще ни радва с обективни и интересни публикации.

В този забележителен ден желая на всички сътрудници на редакцията крепко здраве, отлично настроение, нескъпяща енергия, пролетен оптимизъм, благополучие, топлина във вашите домове, успех и бещи творчески успехи.

Искрено ваш
ЮРИЙ ИСАКОВ
Извънреден и Пълномощен посланик
на Руската Федерация в Република България

ВСС РАЗТРЕВОЖЕН ОТ ПРОМЕНЕТЕ В ГПК И НПК

Със специална позиция, в която изразява притеснения си около предлаганите промени в ГПК и НПК, излезе вчера Висшият съдебен. Висшите магистрати призовават ВС да спазва правилника и да проведе обсъждане по предложенията, в което да бъде включен и съветът. ВСС възразява срещу очевидното нарушение на правилото на чл.76, ал.5 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, според което по всички законопроекти, които се отнасят до съдебната власт, председателят на водещата комисия на Народното събрание изисква становище от ВСС. "Такова становище не е търсено нито от вносителите народни представители, нито от комисията по правни въпроси на Народното събрание. Нито един от органите на съдебната власт не е потърсен своевременно за изразяване на становище си", възмущават се магистратите. Те изразяват тревогата си спрямо съдържанието на предлаганите промени, отнасящи се до същностни правни въпроси, които безусловно трябва да бъдат обсъдени от правната общност.

Те, болните, като влязат, се доразболяват, вместо да оздравеят. Сега като видят съвременния облик, модерната техника и толкова готини министри, веднага ще оздравеят

ДЪРВАРСКИ И ЦИНИЧЕН ОПИТ НА БОРИСОВ ДА СЕ ШЕГУВА В ОНКОБОЛНИЦА ВЪВ ВАРНА

ЯНАКИ СТОИЛОВ:

Ще покажем каква е алтернативата на БСП за България

“Промените в устава на БСП са средство за подобряване на комуникацията и координацията в партията. Целта е БСП да каже на гражданите какво става в страната ни, да потвърдим избрания курс на партията в опозиция, нашата оценка за днешното управление и какво е алтернативата на БСП за България”. Това заяви вчера зам.-председателят на НС на БСП Янаки Стоилов.

Той обясни, че на заседанието на 48-я конгрес на БСП социалистите ще говорят и за промените, които трябва да бъдат направени в обществото и в партията. Стоилов добави, че БСП ще представи на гражданите своето виждане за развитието на България и ангажиментите, които социалистите поемат за хората и общините за предстоящите местни избори. Зам.-председателят на БСП изрази и своето очакване да се приеме и обръщение по повод 70-годишнината от края на Втората световна война и победа над фашизма и да се възложи на НС на БСП да формира комисия, която да се занимае с програмното развитие на партията във връзка с предстоящата 125-годишнина от нейното създаване.

“Ние сме разделили нашите основни ангажименти за местните избори в 10 основни направления, тъй като в много случаи кметовете са тези, които хората виждат като единствени представители на държавата, особено в малките общини”,

След конгрес винаги излизаме по-силни, категоричен бе оргсекретарят Станислав Владимиров

Снимка Благвеста ЦВЕТКОВА

Новото заседание на 48-я конгрес трябва да очертае лявата алтернатива за местната власт, а и за България

сьюбци Стоилов. Той добави, че социалистите отбелязват, че повсеместната корупция е засегнала и общините, като в много случаи тя е надпартийна и мултипартийна. БСП ще изиска от своите кандидати да следват интересите на местните общини и да не се поддават на користи и корпоративни интереси.

Темата за форума на БСП бе коментирана вчера от организационния секретар на партията Станислав Владимиров. “След заседание на конгреса партията винаги е излизала по-силна, организирана, в по-добра кондиция и с ясни послания”, обобщил той. “Ще отправим послание в каква посока БСП ще се развива в следващите години и как ще върнем доверието на избирателите”, допълни Владимиров. Той подчерта, че държавата трябва да бъде по-силен участник в стопанския ни живот и като регулатор, и като собственик, и като инвеститор. Той допълни, че иначе трудно ще се привлекат инвестиции и ще се спре обезлюдяването на цели региони. По думите му левицата продължава да подкрепя тезата, че прогресивното подпомагане трябва да смени плоския данък. Социалистът подчерта, че други приоритети ще бъдат образователната и здравната система.

ПОЛИТИЧЕСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ:

Няма да допуснем разминаване между обявена и провеждана политика

Няма да допуснем разминаване между обявена и провеждана политика. Това е едно от основните послания в политическата декларация, която конгресът на БСП трябва да приеме. В проекта, който е с работно заглавие “Време за справедливост”, се посочва, че преходът е неуспешен и недолюбопитството на хората е най-голямото доказателство за това.

Във време на радикални движения в Европа, на големи социални разделения и недоволства БСП потвърждава, че ще реализира заявената политика, заявяват социалистите в официалния документ. В него се прави преглед и на водената сега политика, която се оценява крайно негативно. Левите са категорични, че не приемат действителността на кабинета, които превръщат България във фронтова държава, и че ще отстояват докрай това санкционна срещу Русия да паднат.

“Днес е необходимо категорично да защитим националните интереси от неолибералния финансово-икономически и политически диктат. Не можем да се примирим с дивия капитализъм и с вредния неолиберален курс на правителството, когато в Европа недоволството и съпротивата срещу тях растат”, дават социалистите своята рецепта за справяне с проблемите на страната. БСП настоява за активна социална държава. “Против сме “затягането на коланите” за сметка на работещите, бедните и мизерстващите хора. Единствено лявата политика защитава интересите на огромното мнозинство от народа срещу власт, която обслужва няколко процента. Тя е насочена към ограничаване и изкореняване на големите неравенства, на потискащата бедност, на високата безработица, на ширещата се неграмотност, на високата престъпност и корупция”, категорични са левите.

СТАНДАРТИ ЗА ЛЯВА ПОЛИТИКА В МЕСТНАТА ВЛАСТ

Това са част от стандартите за лявата политика в местната власт, които делегатите на конгреса на БСП трябва да гласуват като предложение на левицата към гражданите

● Заемост и доходи на гражданите

Общините трябва да съдействат за устойчива заемост и за повече доходи за гражданите:

- Да използват общински предприятия и фирми, особено в комуналните дейности;
- Да запазят и увеличават дела на своята собственост;
- Да подобряват инфраструктурата към населените места и в индустриалните зони;
- Да инвестират в дейности, които обединяват усилията на дребни производители в кооперации, особено в селското стопанство;
- Да стимулират млади фермери, както и младежи, които излизат от социални институции, да работят в земеделието;
- Да създават общински социални предприятия, да сътрудничат с кооперации и юридически лица с нестопанска цел за осигуряване на заемост на хора в неравностойно положение;
- Да съкратят сроковете за обслужване на гражданите и бизнеса;
- Да създадат благоприятна данъчна среда, да определят такива наеми на общински имоти, които да стимулират малкия и средния бизнес.

● Социално ангажирани общини

Общинските власти да предприемат енергични действия за борба с бедността на местно ниво - с проблемите на обезсърчените, трайно безработните, хората без жилища. Да увеличават вида и обхвата на социалните услуги, като разработят карта на потребностите от тях;

- Във всяка община да се създаде и поддържа социален патронаж, особено за възрастните хора, включително за ветераните от войните, и за хора с

увреждания. Специално внимание отделяме на развитието на нови услуги за възрастни, предимно по домовете, и за хора с ментални проблеми;

- Да се подпомагат клубовете на пенсионерите и да се създават дневни центрове за възрастни, където те да преминават рехабилитация и да получават храна;

- Да се разшири обхватът на услугите “Личен асистент” и “Обществена трапезария” в малките населени места;

- Специално внимание обръщаме на намаляване на бедността сред децата, развитие на приемната грижа за изоставените деца. Оказваме помощ на децата без родителски грижи и на тези с увреждания, за да имат равен шанс за развитие;

- Подкрепа от местната власт за осигуряване на медицински специалисти в по-големите училища;

- Финансово подпомагане при раждане на дете и стимулиране на отговорното родителство с еднократна материална помощ;

- Развитие на програми за жилищно осигуряване на социално слаби граждани, включително със средства от оперативните програми. Разработване на система за отдаване на общинските терени за ново строителство срещу ангажимент от инвеститора да предостави на общината определен брой готови жилища. Създаване на центрове за временно настаняване на бездомни;

- Да се организира граждански контрол при провеждане на процедури при избор на изпълнител и при строителните дейности в процеса на саниране на жилищните сгради с публични средства.

● Образование за всяко дете и юноша

- Искаме да запазим поне едно учи-

лище във всяка община с осигурен транспорт до него. Ние сме против закриването на училища в малките населени места, ако в тях има минимално необходим брой деца;

- Да се създадат библиотечни фондове от учебници и учебни помагала за ученици над 8-и клас, чийто семейства са социално затрудени;

- Съдействие на общините за покритие с интернет във всяко училище;

- Подкрепа на талантливи ученици чрез отпускане на стипендии и годишни награди.

● Равни възможности за младите хора

- Да се осигури възможност на всяко дете да посещава детска градина на територията на общината. Общината да покрива поне 50% от таксата, а за семействата с малки доходи и имущество и повече;

- Съфинансиране от общините на ученическото хранене;

- Отпускане на стипендии, заплащане на университетски такси в държавните висши училища с цел да се подпомогне обучението по определени специалности на студенти, които желаят да се върнат в общината и да работят;

- Да се организират платени стажове за младежи в общинската администрация;

- Да се осигури качествена материална база и специалисти за практикуване от децата и юношите на няколко спорта, характерни за региона. Да се окаже подкрепа на дейността на спортните клубове. Децата и младежите да ползват безплатно или срещу намалено заплащане общински спортни обекти;

- Бюджетно или проектно подпомагане на ученически и младежки клубове по интереси (образователни, спортни, фолклорни и други).

МОМЧИЛ НЕКОВ:

При ТТИП България ще бъде изправена пред двойна конкуренция

Няма от какво да се крием, но има от какво да се плашим, заяви евродепутатът социалист по повод готвеното споразумение

Кристиела СИМЕОНОВА

Като най-уязвима икономика България ще бъде изправена пред двойна конкуренция - както от другите страни в ЕС, така и от САЩ, при сключване на Трансатлантическото споразумение за търговия и инвестиции (ТТИП). Това заяви евродепутатът от БСП Момчил Неков на организирана от него конференция за възможностите и предизвикателствата пред европейското земеделие в рамките на ТТИП. В сегашния си вид споразумението ще доведе до свиване на европейското селско стопанство и ръст на американското, поддържа Неков. Той цитира различни доклади, според които при приетането на ТТИП Европа ще загуби 700 хил. работни места, а САЩ ще спечели 500 хил.

Момчил Неков увери, че всички евродепутати в Комисията по земеделие в ЕП са твърдо против настоящия вид на споразумението и занимаването на европейските стандарти на производство, биотехнологии, неизползване на химикали, хуманно отношение към животните.

Българският евродепутат заяви, че е влизал в "тъмната стайка" в ЕП и е разглеждал преговорните документи. По думите му прекалената конфи-

Снимки Мариета ТОМОВА

В конференцията, организирана от Момчил Неков, участие взе и зам.-председателят на комисията по земеделие и храни в ЕС проф. д-р Светла Бъчварова

денциалност създава грешни впечатления и притеснения, но повечето аспекти са публични и се обсъждат. Няма от какво да се крием, но има от какво да се плашим, поддържа Неков.

По думите на проф. д-р Светла Бъчварова, зам.-председател на комисията по земеделие и храни в ЕС, с падането на режима на млечните квоти в ЕС млечното говедовъдство ще се изправи пред още по-голяма

конкуренция при сключване на ТТИП. Доц. д-р Дилана Митова от Института по аграрна икономика акцентира върху запазеното на европейските стандарти. "ТТИП ще бъде пагубно както за месопереработвателите, така и за българските потребители, които ще се хранят с ГМО храни", подчерта д-р Светла Чамова, изпълнителен директор на Асоциацията на месопереработвателите. Участие в кон-

ференцията взе и Антония Якимджиева, държавен експерт в дирекция "Правна" на Патентното ведомство.

Повечето присъстващи на конференцията, сред които представители на браншови и неправителствени организации, изразиха скептицизъм спрямо готвеното споразумение и подчертаха, че то ще е в ущърб на европейската икономика и на европейските граждани.

СВЛАЧИЩЕ ЗАСТРАШАВА ПАМЕТНИКА НА БОТЕВ В КАЛОФЕР

Свлачище застрашава паметника на Христо Ботев в Калofer, заяви кметът на града Румен Стоянов. Преди 30 години местността е била дера, което е било укрепено, преди да бъде построен монументът. Времето обаче си е казало своето и сега целият мемориален комплекс се нуждае от спешни мерки за укрепване и цялостен ремонт.

"Стъпалата са разместени, гранитните камъни са пропаднали, шадраваните, в които играят толкова деца през лятото, са пропукани с фуги от по 10-15 см. Миналата година на косъм се размина неприятен инцидент с дете, чието краче беше пропаднало в пукнатина" разказа Стоянов. Той е изпратил писмо до премиера Бойко Борисов и до министъра на културата Вежди Рашидов с молба да отпуснат средства за спешния ремонт. До момента обаче отговор от институциите няма. Мемориалният комплекс е собственост на община Карлово, но тя е абдикирала отдавна от тези проблеми. Оправдането е, че няма средства, допълни Стоянов.

Министърът на културата Вежди Рашидов, който е участвал в строежа на паметника, потвърди, че има опасност той да падне. "Навремето пожелаха този паметник да се построи на Ботева поляна заради символиката", обясни министърът. Той каза, че паметникът е разположен върху свлачище, като добави, че опасното в случая е, че няма как да се укрепят свлачището. "Ако държавата започне да хвърля пари за укрепване, ще трябва да започне да крепи фундаменти, планината да го държи", обясни Рашидов. Той заяви, че единственият вариант за спасение на паметника, преди той да е паднал, е, ако бъде демонтиран и монтиран на друго място. "Тук държавата не е виновна, природата е. Държавата не е магьосник", заяви министърът.

СБЖ НАСТОЯВА ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО СРЕЩУ ГЕОРГИ МАНЕВ

От Съюза на българските журналисти призовават за прекратяване на досъдебното производство срещу колегата им Георги Манев. Срещу него бе повдигнато обвинение от Районната прокуратура в Казанлък за "внесяне на паника" сред населението с репортаж за наводнение.

"Смятаме, че възможността да бъде осъден български журналист заради изпълнение на журналистическия му дълг и предоставяне на информация на обществото е недопустима", категорични са от СБЖ. От организацията призовават прокуратура и съда да се отнесат безпристрастно към професионалната добросъвестност на Георги Манев, чиято работа отговаря на принципите на Етичния

кодекс на българските медии.

Десетки журналисти от Старозагорска област се събраха вчера на символичен протест пред РУП в Казанлък и Районната прокуратура. Те изразиха солидарност с колегата Георги Манев, който трябваше вчера да получи обвинителен акт.

Колегите на Георги първо пиха кафе пред полицията, след което си взеха бира от близкия магазин и се отправиха към прокуратурата. Пиенето на бира също е част от протеста, заради думите на прокурор Кацаров в интервю за местното радио: "Пиех си биричката и усетих, че се създава паника. После се чух с кмета, но тя ме увери, че няма проблем и да си пия биричката на спокойствие".

Българският Лувър ще се казва Национална галерия „Квадрат 500“

Комисията към Министерството на културата определи, че т.нар. Български Лувър ще се нарича официално Национална галерия "Квадрат 500". "Предложено от комисията наименование съчетава традиции, приемственост и съвременно звучене, което е лесно разпознаваемо и знаково. Новото наименование отразява териториалния и тематичен обхват на

държавния културен институт в съответствие с изискванията на Закона за културното наследство", обясняват от министерството.

Комисията е избирала между 230 предложения за имена от 190 писма, изпратени от цялата страна. "При разглеждане на постъпилите предложения комисията взе под внимание, че комплексът обединява фондовете на два държавни

културни институти с национално значение. В хода на дискусиата членовете на комисията подкрепиха необходимостта от наименовение, което да отговаря на съдържанието на колекциите", твърдят от МК.

Членовете на комисията са се обединили около съчетание на две от предложенията и така се получило името "Национална галерия "Квадрат 500".

РОДИТЕЛИ И ДЕЦА С УВРЕЖДАНИЯ:

Непрекъснато нарушават правата ни

Правата на хората с увреждания се нарушават много отдавна, особено, в частност, тези на децата. Това заявиха родители на деца с увреждания от цялата страна, които вчера излязоха на национален протест с настояване за адекватна държавна намеса и подкрепа за семействата, отглеждащи дете или възрастен с увреждане.

Десетки родители закачиха на гърдите си сини и червени хартиени сърца, върху които бе изписан призивът "Виж човека, не само увреждането". Те застанаха зад децата и близките си, за да поискат спешни промени в законодателството. Хората с увреждания и техните близки настояват за реформа както в системата на ТЕЛК комисииите, така и в системата, която ги осигурява финансово. До момента нито една от

институциите, към които те се обръщат, не е дала знак, че ще се срещне с техни представители.

Част от исканията на протестиращите са подобрен достъп до физикална, психологическа и социална рехабилитация; адекватно финансиране на лечебните процедури; закриване на неработещите държавни структури и подпомагане на работещите такива; специализирана индивидуална помощ и поддръжка, съобразени с нуждите на детето в масовото училище, за да се гарантира образованието на децата с увреждания.

Родителите настояват и за единна система, която да осигури комплексна грижа за децата с увреждания, за да могат да достигнат до пълния си потенциал.

ВЪЗПОМИНАНИЕ

на 07.04.2015 г. се навършват

3 месеца от кончината на моя скъп баща

Кънчо Славчев Пеевски

27.09.1913 – 07.01.2015 г.

Участник в антифашистката

борба, политзатворник и

командир в Отечествената война.

С много обич към теб и болка от липсата ти!

син Славчо

Депутати искат Сметната палата да провери БНБ заради случая с КТБ

Трябва в най-кратки срокове да се стигне до фактическия фалит на банката, заяви финансовият експерт Мика Зайкова

Сметната палата да направи одит на ефективността на банковия надзор, осъществяван от БНБ за периода 1 януари 2012 г. до 31 декември 2014 г., заради случая "КТБ". Такова предложение за решение на парламента са внесли депутати Мартин Димитров (Реформаторски блок), Менда Стоянова (ГЕРБ), Румен Гечев (БСП), Емил Димитров (Патриотичен фронт) и Петър Славов (Реформаторски блок), предаде Mediapool.

Според вносителите проблемите в КТБ не са настъпили изведнъж и за това се поставя въпрос дали банковия надзор, осъществяван от централната банка, е бил ефективен. Дали е в състояние да установи своевременно проблемите в дадена банка, лошите практики на мениджмента при управлението на кредитния ресурс, които са поставяли под заплаха интересите на вложителите и на банковата система като цяло. "Продължаваме да търсим истината. Затова Сметната палата трябва да на-

прави проверка на "Банков надзор" и да открие виновните в институцията за кризата "КТБ", обясни Мартин Димитров.

Според вносителите важно е да се разбере предприети ли са своевременно надзорни мерки, насочени към предотвратяване и преустановяване на незаконосъобразните практики в КТБ, установени по-късно от одиторите и квесторите и довели до неплатежоспособността ѝ.

Депутати от различните парламентарни групи неведнъж са казвали, че според тях банковия надзор в БНБ не си е свършил работата, след като е допуснал проблемите с КТБ. Още повече, че дни преди банката да бъде поставена под специален надзор от централната банка твърдяла, че тя няма проблеми. Управителят на БНБ Иван Искров неколкотократно заяви, че той не може да отговаря за действията на банковия надзор, тъй като те се ръководят само от ресорния подуправител. При затварянето на КТБ това беше Цветан Гунев,

който по-късно беше отстранен от парламента, след като срещу него беше повдигнато обвинение заради КТБ.

Одитът от страна на Сметната палата ще е поредният опит да се разбере дали и какви са проблемите в надзора на банковата система в БНБ. С това в момента се занимава специална парламентарна комисия. От централната банка пък обясниха, че проверка в институцията в момента правят Световната банка и Международният валутен фонд. Досега надзорна функция на БНБ не е била обект на одит от Сметната палата. Според вносителите обаче няма пречка такъв да се направи, както са проверявани други институции с надзорни правомощия като Комисията по финансов надзор, Съветът за електронни медии, Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори.

Същевременно вчера във връзка с окончателното решение за отнемане на лиценза на КТБ финансовият експерт Мика

Зайкова заяви, че трябва в най-кратки срокове да се стигне до фактическия фалит на банката. По думите ѝ БНБ, КФН и ДАНС носят своята пряка отговорност за случилото се в КТБ, предаде "Фокус". Тя добави че процедурата по обявяване на несъстоятелност на банката трябва да се случи бързо и в най-скоро време да бъде назначен постоянен синдик в банката. По думите на Мика Зайкова, временните синдици са назначени, за да се спрат

безобразните действия на квесторите.

"В нито една държава състоянието на една такава банка не продължава повече от 3-4 седмици, максимум 2 месеца, защото държавата взема решение - или оздравява банката, или я праща в несъстоятелност и се

приключва агонията", коментира финансовият експерт. Тя каза, че вероятно квесторите не работят както трябва и са си превишили правата. "Защо ще назначаваме временни синдици в 12 без 5, когато идва редовният синдик", подчерта Мика Зайкова.

НАСРОЧИХА ЗА 15 АПРИЛ ДЕЛОТО ЗА НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Делото за несъстоятелност на Корпоративна търговска банка (КТБ) е възобновено и ще се разглежда на 15 април в Софийски градски съд (СГС). Председателят на VI-4 състав съдия Иво Дачев възобнови процеса вчера. То е насрочено за разглеждане в съдебно заседание на 15 април от 10 часа, за която дата ще бъдат призовани "Корпоративна търговска банка" АД чрез назначените временни синдици, БНБ, Фондът за гарантиране на влоговете в банките и СГП, както и встъпилите акционери "Бромак" ЕООД и "Българян Акуизишън къмпани" чрез процесуалните им представители.

Съдът указва на БНБ в срок до съдебното заседание да предостави препис от влязло в сила решение на УС на БНБ за отнемане на лиценза на КТБ. Указва на временните синдици в същия срок да предоставят и акт за встъпване в длъжност. При неизпълнение на срока същите ще бъдат заменени.

В определения съдия Дачев дава възможност на страните в срок до 15 април да заявят отказват ли се от закрилата за разглеждане на делото при закрити врати и дават ли изричното си съгласие за разглеждането му в открито съдебно заседание. Определението не подлежи на обжалване.

КЗП затвори временно ски пистата „Мечи Чал“ в Чепеларе

Комисията за защита на потребителите (КЗП) спря услугата, предоставяна на ски пистата "Мечи Чал" в град Чепеларе, съобщиха от пресцентъра на комисията. Спирането ще важи до момента на представяне на гаранции, че е извършена оценка на нейната безопасност и е в резултат на извършени проверки съвместно с Министерството на туризма, уточниха от КЗП.

Решението е взето на първото редовно заседание на Комисията за защита на потребителите след встъпването в длъжност на новия ѝ състав. На 14 февруари скиор почина на място, след като се удари в бетонна шахта, част от оръдие за сняг на пистата в Чепеларе. Преди дни по БТВ бе съобщено още, че съоръжението е било незаконно. От строителния контрол са заявили пред телевизията, че системата за изкуствен сняг трябва да бъде премахната, защото е построена без одобрени проекти и без разрешително за строеж.

Според последната актуална информация от сайта на Спортен център Чепеларе всички ски писти са отворени и центърът ще работи до 13 април.

МЗХ ще поиска помощ от ЕС за млечния сектор

България и още десет държави ще поискат подпомагане от Европейския съюз заради отпадането на млечните квоти от 1 април тази година. Това съобщи вчера заместник-министърът на земеделието и храните Цветан Димитров пред БНТ. Той предупреди, че заради отпадането на квотите има сериозна опасност от фалити в млечопеработвателния бранш у нас. "Има неблагоприятни

тенденции, пазарни, които ги следим. Голяма част успяваме било то по административни, било то по финансови пътища да предотвратим, надяваме се да не допуснем криза", заяви още Цветан Димитров.

Ще забранят сечта в горите в тъмната част на генонощето

Бъдещи промени в законодателството ще забранят сеч, която да оголва изцяло горските територии, както и сеч в тъмната част на денонощието. Това са някои от мерките за ограничаване на незаконния добив на дървесина, коментира по време на парламентарния контрол министърът на земеделието и храните Десислава Танева. На въпрос на депутата Иван Станков тя уточни, че митническият надзор, както и органите на Изпълнителната агенция по горите и държавните горски стопанства обезпечават тримесечната забрана за износ на дървесина. Според Станков обаче забраната не е спряла незаконната сеч.

Танева посочи и данни на Националния статистически институт (НСИ), според които през последните 15 години износът на необработена дървесина варира през годините в рамките между 3% и 15% от добития дървен материал на територията на страната. "Широколистната дървесина, която е суровина за мебелната индустрия, е нищожен дял от износа - около 4%", допълни още тя. През тази година министерст-

вото е одобрило добива на общо 4,3 млн. кубични метра дървесина, съобщи още министърът.

"Има затруднения при снабдяването на дървообработващите дружества в страната с дървесина", призна още Танева. Според нея причината за това обаче са лошите климатични условия, които ограничават достъпа до горите.

Заявката за е-фактура за парно, ток, вода и газ става с един документ

Столичани вече могат да преминат към електронни фактури за парно, ток, вода и газ с подаването на общо заявление в най-близката каса на "Изипей", съобщиха от "Топлофикация София". Кампанията "Заедно за зелена София" обединява усилията на основните ютилити компании в столицата - "Топлофикация София", "Софийска вода", ЧЕЗ и Овергаз. Целта е клиентите да бъдат

улеснени максимално с подаването на общото заявление в 300 собствени каси на "Изипей" в цялата страна, което отнема минути.

На бланката автоматично ще фигурират клиентските номера и съответните им доставчици и потребителят ще трябва да попълни само личните си данни и да отбележи от кои доставчици на услуги би искал да получава е-

лектронна фактура. Впоследствие заявлението се разпределя и обработка по вътрешен ред от всяка една от ютилити компаниите, съгласно индивидуалните процедури. Клиентите съответно ще започнат да получават е-фактура, която е легитимен финансов документ, от всеки посочен доставчик.

От април клиентите на ePay.bg също имат възможност онлайн да заявят е-

лектронни фактури от различните ютилити компании на едно място. С преминането към е-фактура потребителите ще получават сметките си веднага, където и да се намират в дадения момент. Съществено предимство е и липсата на достъп на други лица до документа, който не може да бъде защитен при получаване на хартиен носител по пощата.

25 години ДУМА® ЛЕВИЯТ ВЕСТНИК

6

СЪБОТА 4 АПРИЛ 2015

Стефан ПРОДЕВ

Още от първия си брой "Дума" обеща да бъде вестник на всички, които търсят истината и искат да бъдат добре информирани. Неговите обективни новини събраха доверието на милиони. Много от рубриците му станаха нарицателни. "Дума" изненада мнозина, които я свързваха с миналите си представи за печата. Тя ги опроверга. Нейното слово стигна до нацията. Нейните горещи страници отбиваха атаките на лъжата и предопределиха изборната победа на БСП. Критичният език на "Дума" и етичното ѝ поведение се харесват на всички. Те са част от капитала ѝ. За всичко това трябва да се благодари на творците на "Дума". На журналистите ѝ, които, обиждани, клеветени и гонени по разни поводи, стояха твърдо на своя професионален пост и пишеха безстрашно. Неслучайно читателите ги обичат. Това им е достатъчно, въпреки че заплатите им са малки. Няма по-голяма заплаца от човешката признателност. В тези мили хора, които не могат без "Дума", е

скрита нашата истинска сила. Който не познава тази сила, не знае нищо.

4 април 1991 г.

Нашият вестник се бори за своите позиции, но никога не използва в борбата си непочтени подмятания и още по-непочтени козни. Неговото слово е сурово и невинно приятно, но е до болка ясно. То е горчиво като съдбата на времето и никога не разчита на клеветата или интригата. Това може да го докажат дори и онези, които са се опарили от копривата му. И ние не сме безгрешни, но се стремим да атакуваме не врага, както правят някои, а опонента. Не държим на ругателството, а на спора. В този смисъл "Дума" търси себе си и другите не в калта на словото, а в бурята му - там, където се раждат светкавиците и дъгите на големия обществен спор.

2 юни 1992 г.

Никой няма право да решава съдбата на "Дума" извън съдбата на хората, които го създават всеки ден. Освен всичко друго, вестникът е и лично творчество, лич-

на позиция и лична драма. Който не е разбрал това, няма шанс да харесва "Дума".

Какво не харесват критиците му? На първо място е недоволството от липсата на подробна партийна информация - какво става във ВС, в общинските съвети, в клубовете. Искат се доклади, изказвания на лидери, протоколи, резолюции. Търсят се организационни разработки и факти, очакват се инструкции. С една дума, определени среди мечтаят носталгично за рубриката "Партиен живот", която, както се знае, бе една от основните рубрики в стария тоталитарен печат. Излишно е да обяснявам, че повечето от тези недоволства са плод на разминаване между мисленето и времето. Ако "Дума" се списва така, както искат нейните критици, твърде скоро вест-

никът ще загуби и читателите, и влиянието си. Ще се превърне в едно ретроиздание, в трибуна на скучно организационно идеологическо и псевдополитическо равнище. При днешната конкуренция подобно издание ще се смали до мизерните мащаби на един партийен лист. Кой ще спечели от това е повече от ясно.

"Дума" не е партийен орган в стария тоталитарен смисъл на това понятие, а знак за нов професионален и граждански подход към нещата и явленията. Той е най-нормален информационен всекидневник, чиято главна политическа отлика от другите вестници е ангажиментът му към БСП и социалистическата идея.

"Дума" ще умре, ако се обърне назад. Нейната единствена надежда е бъдещето. Онова бъдеще, което все по-определено ще иска от нея излизане от рамките на тесния политически интерес и превръщането ѝ в глас на нацията. В глас на всички, които страдат от безскрупулното настъпление на десните сили, от желанието на реакцията да се реваншира класово за сметка на народа. А те са мнозинството от нацията, което иска да се измъкне от социалната кал и да живее достойно. Единственият вестник, който може да приласкае и поведе тези хора, е "Дума". Никой не бива да ѝ пречи да осъществи своята голяма задача.

18 януари 1993 г.

Ако социалистическата идея у нас все още влияе върху общественото съзнание, това в немалка степен се дължи на "Дума". С всичките си грешки и слабости нашият вестник е големият, силният, сложният глас на тази идея. Без него БСП не само ще осиротеет, но и ще заличее. Онези, които се опитват да го вкарат в своя калпъ, не подозират колко вреда му нанасят. Искам да бъде разбран правилно. Това не е бягство от критиката или от отговорността, а точно обратното - чувство за отговорност. Все пак "Дума" не е за ден или за два, или за един или за двама души. Трябва да я пазя, трябва да я пазим. Не заради себе си, а заради делото.

17 февруари 1993 г.

За разлика от други големи всекидневници в България, "Дума" няма зад гърба си нито спонсори, нито мощна финансова групировка, нито чужда фирма. Единствената ѝ сила са читателите, които я обичат и купуват. Елементарна легенда е, че зад нашия вестник стоят финансовите възможности на БСП. Това е измислица. В този смисъл "Дума" не яде чужд хляб и се издържа

единствено от словото, което продава. Ето защо ние спокойно можем да кажем, че сме по-независими от много независими.
12 юли 1993 г.

Все още има хора, които искат вестникът да не бъде това, което е. Те все още ни се сърдят за онази свобода, с която пишем. За тях идеалният вестник е онзи с уводната статия, с докладите и с рубриката "Организационен живот". За нас този вестник е мъртъв. Времето иска от "Дума" да бъде такъв, какъвто е - трибуна на много имена (независимо от политическия им цвят), на богата и обективна информация, която невинно е приятна, на критично слово към личностите и проблемите, независимо дали са наши или чужди. Изневери ли на тази своя линия, вестникът неминуемо ще се превърне в партийен или държавен официоз, в резонатор на събитията, а не в техен тълкувател и критик. Затова както вчера, така и днес ние се борим за съдбата си. Не искаме и сигурно няма да се подчиним на мнения, които искат да ни върнат назад - там, където оставихме "Работническо дело". Жребиият на "Дума" е да бъде свободният, независимият глас на партията и на лъвата идея. Тя не трябва да отразява живота елементарно, с лозунги и революции а трябва да го зарежда с мисъл. Тук е скрит шансът на вестника, който не бива да се проваля.

"Дума" е щастлива не само със своите репортери и редактори, със своите автори, но и с читателите си. Тя е вестник с публика. И то публика, която го приема като откровение. На хилядите хора, които правят тази публика, искаме да се поклоним. "Ние пак сме тук!" не е обикновена рубрика, а девиз. Винаги и винаги "Дума" ще бъде тук, в корена на живота, при хората и ще живее за тях. За един голям вестник с червена лента през челото това е всичко.

4 април 1995 г.

Вестникът ни понесе и продължава да понася удари от много страни. Той е трибуна, по която стрелят всички. По талото му стърчат и наши стрели. Това го превърна във вестник с характер, който не се страхува от истината, дори когато е неудобна. Тази негова особеност дразнеше в миналото, дразни и сега. Горко на онази власт и на онази партия, които не искат да чуят "другото мнение" по един или друг проблем от своя вестник.

"Дума" се роди, за да бъде полезна на социалистическата идея и ще остане такава докрай. Тя извади партията от "мъртвото възбуждение" и ѝ даде сили да се възроди. Нейното слово и нейните позиции са неделими от големите ѝ изборни победи. Затова всеки опит да се подцени вестникът или да се смачка вътрешната му независимост ще има тежки последици. Време е вече и партията, и правителството да разберат, че големата им полза от "Дума" е скрита в нейната обективност и в критичността ѝ. Не в тържествените молебени за здраве или в сладкогласните песнопения, а в нелицеприятното слово. Докато други вестници клеветят и обругават политиката на БСП и на Демократичната левица, "Дума" е и трябва да бъде гласът на реалната истина. Без подобен хъс тя би угаснала и би се превърнала в пепелище на официалната теза. Духът на "Дума" е по-важен от всички и от всичко. Той трябва да живее, ако искаме вестникът да бъде полезен както за нас, социалистите, така и за цялата левица. Затова нека никой не се засяга, когато се опитваме да посочим някоя грешка или някой грешник. Когато отрежем нещо сухо. Такава ни е работата. "Дума" трябва да внушава морал и сигурност. Такава е съдбата, която вестникът си е изbral.

8 юни 1995 г.

На стр. 7

В ОГЪНЯ НА ГОДИНИТЕ

търгът е умишлено отменен и по-късно комбинатът е продаден в пъти по-евтино на ВАЦ. За пръв път ДУМА спира да излиза по финансови причини през 1998 г. След ново спиране през 1999 г. вестникът, чието марка принадлежи на Вис-

на 3 септември 2001 г. големият публицист, неукротимият Дух, вечният ремисист Стефан Продев си отива от нашия свят.

В края на 2001 г. БСП възстановява ДУМА с издател бизнесмена Петър Манджуков. От април 2002 г. "Република" е спряна, а част от стария журналистически екип на вестника е прехвърлен към ДУМА. По времето на Манджуков се случва още един непознат за днешната ни журналистика факт - след бунт на журналистите на вестника издателят сменя главна редакторка заради опитите ѝ за диктат, цензура и намеса в авторските им материали.

От септември 2008 г. Манджуков се отказва да издава ДУМА и издател на вестника става левият политик и бизнесмен Николай Малинов. Според социологическо проучване в края на 2014 г. за последните 6 години аудиторията на ДУМА се е увеличила 4 пъти. През всичките години ДУМА пренесе свободния, честния, отговорния, борбения Дух на създателя си Стефан Продев. Днес е последният брой на ДУМА, издаван от Николай Малинов. От 6 април предстои вестникът да бъде поет от БСП.

ГЛАВНИТЕ РЕДАКТОРИ:

СТЕФАН ПРОДЕВ
ПЛАМЕН ЕНЧЕВ
ВЕНЦЕСЛАВ ТУНЕВ
СОНЯ АНГЕЛОВА
ЕВГЕНИЙ СТАНЧЕВ
АЛЕКСАНДЪР ПЕРПЕЛИЕВ
ИВЕЛИН НИКОЛОВ
ЮРИЙ БОРИСОВ

В ДУМА през годините са работили десетки журналисти, които днес са във всички всекидневници и в много от електронните медии. Напускаха вестника най-вече за по-високо заплащане. Повечето останаха думаджии завинаги, но има и такива, които днес се притесняват от "червеното" си минало.

Вестник ДУМА не се ражда на голо място. В началото е далечната 1892 г., когато Димитър Благоев прави в "Работник", чийто продължител от 1897 г. е "Работнически вестник" на Георги Киров. След 1927 г. вестникът е преименуван в "Работническо дело", продължил до края на март 1990 г., конгрес на БСП избира за негов главен редактор Големия Стефан Продев. През бурната 1990 г. Продев променя изцяло изданието и го превръща в ДУМА.

Първият брой на в. ДУМА излиза на 4 април 1990 г. В първите години на прехода е най-масовият вестник у нас, единствен глас на лявата идея, превел самата БСП през огън и тръни. Както пишеха за вестника: "С ДУМА се печелят избори". Продев и екипът му правят вестник, от който се

учат на професионализъм поколения журналисти.

От самото начало и особено от средата на 90-те обаче започват тежки периоди на безпаричие, издателски перипетии и паузи в издаването. ДУМА се издава последователно от ИК "Дума" (конфискувана), "Дума прес", в която участва и колективът ѝ, сменят се постоянно икономически директори, изпращани от БСП. През юли 1995 г. пред висшия партийен форум Стефан Продев прави знаменитото си изказване за "червените бабички и червените мобифони в БСП".

През 1996 г. ИК "Дума" печели търг с 6 млн. тогавашни лева за придобиване на "конфискувания" комбинат "Димитър Благоев" (строен впрочем навремето като партийна печатница с пари, внасяни за нея от членовете на БКП). Но

шия съвет на БСП, е предложен за издаване на "Европреса" ООД на Димитър Иванов. Последният брой с главен редактор Стефан Продев е на 16 юни 1999 г., в него е публикувана статията на Продев "Социалдемократията изпада в криза" и нищо не предвеща-

ва какво ще се случи. Докато вестникът е спрял, на 27 юни 1999 г. пред пленум на ВС на БСП Стефан Продев подава оставка като главен редактор на вестника, който оглавява 10 години. Словото му не е публикувано дори в ДУМА.

През юли 2001 г. ДУМА отново спира да излиза заради липса на пари (за четвърти път). С екипа му Димитър Иванов започва да издава в. "Република".

ЛЕВИЯТ ВЕСТНИК

От стр. 6

"Дума" не е обикновена ОПО, за да си позволи послушание и празни приказки. Тя е камбаната на БСП, чийто дълг е да стряска и да води. Отрежем ли езика ѝ, ще я превърнем в чуцело или в исторически експонат. Тогава няма да има недоволни или ядосани, но няма да има и събудени. "Дума" не е нито офис, нито мобифон, нито елементарен бизнес. "Дума" е идея! Частица от всички.

17 януари 1996 г.

Вестникът не е идеален, не е безгрешен, но е страж на лявата идея. Той допуска грешки и увлечения, но никога не е изменил на делото си. Ето онова, което трябва да се знае от всички и да крепи вярата им в словото му. Пропука ли се тази вяра, ще се пропука и нещо много важно в духа на партията.

5 март 1997 г.

ЩАФЕТА НА ПОКОЛЕНИЯТА

Тя се прави Работната със сърце тук е кауза

Велиана ХРИСТОВА

Преди 1989 г. журналистите, които са работили последователно 10 години във всекидневник, имаха право на ранно пенсиониране. Приемаше се, че трудът във всекидневния вестник е мелака и който е живял в нея дълго, е достатъчно луд и има право да се оттегли по-рано на заслужен отход. Чудя се колко пъти луда трябва да съм, за да съм единственият журналист, работещ в щата на всекидневник като ДУМА от първия му ден до днес. 25 години не просто във всекидневник, а във вестник, сам по себе си луд, вихрен и немирн. ДУМА бе зачената и се роди не така, както се раждат обикновените вестници, не като стока, не като "бизнес проект". Тя се роди като идея - лавата идея; като борец за тази идея и в едно настръхнато и оплетено в злоба и бездуховност общество успя да запази чиста идеята четвърт век.

Не помня в онзи 1990 г. да сме усетили нещо необичайно или патетично в оживялата символика на Ботевата "Дума...", понеже Стефан Продев се бе наредил сред върховете в българската публицистика много преди да стане главен редактор на вестника на БСП. Необичайното бе в сърцатата атмосфера, в която той потопи целия си журналистически екип. Творческата свобода, която даде на своите журналисти, бе не поза или - пази Боже - начин да се хареса, а израз на вроденото му чувство за уважение към хората, с които работи. След много време, когато Продев вече го нямаше, заместникът му от онези първи години Валери Найденов си позволи веднъж да каже, че журналистите от екипа до неговата поява не знаели как се прави вестник и докато спали, той - Найденов, им направил ДУМА. Грозна проява на болна себичност. И спрямо журналисти с отдавна признат професионализъм, и най-вече спрямо самия Продев, който в професията вярваше на всеки от нас като на себе си. И тъкмо тази вяра на големия човек се връщаща се естествения порив да не я предадем дори на йота с това, което правим. Вероятно това е една от тайните на онзи спойка, на онва задружие от съмишленици, които Стефан Продев ненапратично изгради около себе си и които всички и сега наричаме думаджии. Колеги като Найденов не се вписаха в него. Не всеки, работил с Продев, може да стане думаджия, но всеки думаджия носи в себе си частица от неговата вътрешна свобода. Защото свободата е състояние на духа. Тя роди ДУМА. И я преведе успешно през трънните на всичките тези години.

Вестникът винаги е бил нападан ожесточено от противниците на лявото, както никой друг вестник не е бил нападнат, именно защото е обединител на лявото, даващ всекидневно лявата позиция за фактите и явленията, лявото осмисляне на живота. От битки ДУМА не се е бояла

и не се бои. Но наранявана тя винаги е била от свои - когато водещи фигури в БСП, за разлика от обикновените социалисти, не са я разбирали, притискали са я финансово и са я нападали, дори без да я четат... Някои са искали да я видят в тесните рамки на своето лично партийно виждане. А силата на социалистическата идея е именно в нейното пълнокръвие, в разгърнатото ветрило на нейните хиляди радители, които са частица от едно голямо общо дело. Когато ДУМА посочва крива стъпка и у БСП, това не бива да поражда у никого доказливост, защото безкритичността е смърт, безсилието на евнуха не създава живот. Една телевизионерка попита завчера какво му е лошото ДУМА да е предпазена за партийна аудитория, да има партийна тематика. Е, някои винаги са искали ДУМА да се затвори в тесните рамки на партийен лист. Което би я убило в корен, защото убива смисъла ѝ. Въпросът "Каква ДУМА?" е обратната страна на другия - "Каква БСП?" - отворена към обществото и влиятелна, или свита в собствения си сос. Не само партийците, а обществото вярва на ДУМА. Доверие то ражда доверие. Съчетано, разбира се, с отговорност. Особено в журналистиката. Знаем го от Продев.

Всички вестници имат читатели - ДУМА има приятели. Има клубове на приятелите ѝ в цялата страна; има хора, които живеят чрез вестника. И набират телефоните ни, за да поговорят за онва, което е наболяло в душите им. Читателите са нашият ориентир. Затова с всичките си несвършенства този вестник се прави от съмишленици и се прави със сърце. Ако то спре да тупти, ако Духът залийне, никакви байпаси не могат да спасят и левия вестник, и самата БСП, и тяхното влияние в обществото. Когато за последен път видях Продев - отидохме при него в с. Енчевци с Велислава Дърва и Светлана Михова точно преди болестта - го нападне, той се вълнуваше пак от това - да пази ДУМА мисията си. В планината, седнали в тревата на величавото плато Тъпана, го слушахме да прави равностметка на живота си и на престелствата, които го бяха отделили от най-свидната му рожба - ДУМА. Но как искаше да я опази такава, каквато я бе възпитал! Тогава разбрах колко скръбковне има в отдавна написаното от него: "Моя милост не се е венчала за ДУМА, но това, което вестникът направи през годините, няма да го отстъпи на никого".

Сега ДУМА преживява поредното затруднение, не по своя вина, предстои пореден нов етап в живота ѝ. Всеки срив неминуемо отнема нещо от вестника, но той винаги се съзвеза и продължава напред. Не заради гениалност, а заради хъс. Затова хиляди социалисти и избощи мислещи хора се вълнуват от съдбата на ДУМА. И вярват, че тя и занаят пред противостои твърдо на еднотерния десен диктат и на агресивния евроатлантизъм. Ще служи вярно на идеята за една достойна България без бедност - не като партийен лист или "партийен орган", а като пълнокръвно национално издание, живо и... немирно.

Мария НИНОВА

На 4 юли 2011 г. стъпих за първи път в редакция. В редакцията на вестник ДУМА. Едва бях завършила първи курс в университета, а вече пред мен стоеше отворена врата. От мен се изискваше само да премина през нея. Направих го. Най-вярната стъпка в живота ми до този мо-

получих, ще ми бъде полезна цял живот. Започнах като стажант, преминах през отдел "Икономика" и най-накрая намерих мястото си в отдел "България". Оказах се най-младата и неопитна в тази сфера. Намерих своето бюро и удобен стол. Намерих приятели, разбира се, неприятели също дебнеха от ъгъла, но хората са различни.

Най-големият ми страх беше, че ще се наложи да пиша нещо, които не мисля и не искам. Бях чувала какви ли не неща за платените медии, за подкупните журналисти, за лъжлива информация, която се предава на читателя. Вече пиша няколко години, натиск не получавам откъде. Появявах в свободата на словото. Има я. Може да на-

една голяма ковацница на кадри.

На днешния юбилей аз все още съм "най-малката" тук. Все още съм начинаещ автор. Все още има да уча много неща за журналистиката и за хората. Не съжалявам за нито един ден, прекаран тук. Във всеки един миг научавах нещо. Навърх 25-годишния юбилей на нашия вестник той пак е изправен пред кръстопът. И преминава през тежки ситуации. Но ние няма да спрем да търсим справедливост и да отстояваме принципите си. Ако някой се опита да ни пречупи, той ще е губещият. Ние винаги ще останем, защото след нас остават статистите, разследванията и интервюта, с които ще ни запомнят читателите ни.

Когато дойде денят, в който трябва да затворя тази врата, ще го направя с благодарност към всички хора, които ми подадоха ръка и с признателност към екипа, които заварих. Човек трябва да следва мечтите си и да повярва, че доброто в хората го има. Защото, ако не беше тази доброта, сега нямаше да имам възможност да напиша тези редове. Работата в ДУМА не е просто средство за преживяване, работата в ДУМА е кауза.

Не познавах Стефан Продев, но знам това, което той написа:

"Жребият на ДУМА е да бъде свободният, независимият глас на лявата идея и на партията. Тя не трябва да отразява живота елементарно, с лозунги и резолюции, а трябва да го зарежда с мисъл. Нейната единствена надежда е бъдещето, което все поопределено ще иска от нея излизане от рамките на тесния политически интерес и превръщането ѝ в глас на нацията. В глас на всички, които страдат от безскрупулното настъпление на десните сили. С всичките си грешки и слабости, нашият вестник е големият, силният, сложният глас на тази идея. Без него БСП не само ще осиротее, но и ще залийне. ДУМА не е нито офис, нито мобифон, нито елементарен бизнес. ДУМА е идея. ДУМА не е дама, а воин, който държи на съдбата си."

Екипът днес, 2.04.2015 г.

мент. Притеснението от непознатото ме беше обзело. Всяко ново начало е съпроводено от голям риск, но и надежда, че доброто предстои. Бях посрещната от тогавашния главен редактор Ивелин Николов и неговия заместник Юрий Борисов (сега изпълняващ длъжността главен редактор). После отворих вратата и на нюзрума. Запознах се с усмивката на Александър Симов, за когото с времето разбрах, че сърцето му е също толкова голямо, колкото усмивката. Млад, ведър, общителен и отзивчив. Човекът, който направи от мен кадър на ДУМА.

Имената, които споменах, никога не трябва да забравям, каквото и да се случи. Това са хората, които са ми подарили ръка. Хората, от които срещнах разбиране, а помощта, която

ричат ДУМА партийна приурка, подлога на БСП, може да наричат нас червени боклуци, но прочетете надписа под логото на първа страница - Левият вестник. Левите идеи, левите изказвания и левите действия са в основата на нашия вестник. Ако някой смята, че това е грешно, си е негов проблем.

И неприятелите нека да знаят, че във вестника не се влиза с партийен билет, нито се излиза с такъв. Влизат силни хора, с ясно изразени позиции, които те следват независимо от властта и цвета ѝ. Влизат млади хора, които се учат на занаят и честност. Знаете ли колко много го толжурналисти в момента са тръгнали от нашия вестник? Знаете ли колко много хора са проходили тук? Нека колкото искат да плюят по нас, но тук е

война срещу него (Дума-Чума), въпреки това е жив. Не питам за покойните му събратя "Демокрация", "Свободен народ", "Подкрепа", "Народно земеделско знаме", "Факс", "Преди и сега", "21 век", "Про и анти", "Права и свободи", "Отечествен вестник"... Къде ги? Може би защото ДУМА е стожер на истината, вестник на народа. Такъв го искаше Стефан Продев, такъв се опитвахме да го правим...

Стана така, че и аз дълго бях част от ДУМА, дори Велислава Дърва ме коронясва като "непоправим думаджия", с което мога

само да се гордея. Но сега напук на годишнината, ще припомня неща, които може да не са подходящи за юбилейния възторг, но от които има кой да си извлече поука.

Жан Виденов не долюбваше вестника, беше заявил официално: "Дума" не е моят вестник" и превърна тази фраза в паролата. На Шефа (така наричаме Продев) не му беше приятно това и се опита да направи нещо да изгладим отношенията си с председателя на партията.

На стр. 30

Тодор КОРУЕВ

НЕЮБИЛЕЙНО ЗА ЮБИЛЕЙ

Юбилейното настроение на ДУМА е оправдано. Четвърт век не са малко за вестник. Вярно, младенческа възраст, но този мой и ваш любим вестник имаше славни предходници като "Работник", "Работнически вестник" и "Работническо дело", към които "Дума" добави новаторство в предлагане на информацията и дисидентски дух. И ако това не се разбира на "Позитано" 20, то означава, че днешната БСП не се смята за приемница на БРСДП, БРП (к) и БКП, което

най-малкото е смущаващо. Шото да се наричат столетница за фасон е едно, а друго е да си наясно с наследството си и да не оставяш никакви съмнения у своите членове, поддръжници и симпатизанти - в отношението към миналото, което определя и поведението ти днес.

ДУМА оцеля и това се дължи най-вече на читателите ѝ. Да припомним ли, че червеният вестник бе конфискуван, съден, спрян многократно, оставям настрана медийната

Симпатизанти приветстват 1000-ния брой на ДУМА на първомайския митинг през 1993 г. На празничния вестник пише "Честита хилядарка!"

ВЕСТНИКЪТ!

Ние, геца на гумите

Велислава
ДЪРВЕВА

Драги читателю,
Това е седем хиляди седемдесет и седмий брой на вестник ДУМА, денят е 4 април. Преди 25 години на този ден се роди ДУМА. Животът на един вестник се измерва не само в години. Други са мерките.

За някои те са пари, кариера, власт, интрига, клюка, клевета, сензация, поза, подлост, измама, лакейство, служенаж, безкултурие, безприсветност, безпамятност, мерзост, продажност, мръснословие. И наричат "свобода на словото" този "каймак от храни, сметана от помия" (Стоян Михайловски).

Времето на ДУМА се измерва със 7077 изгарящи битки. С дързост, кураж, постоянство, почтеност, честност, достойнство, искреност, истина, морал, неподкупност, непоподчинение, храброст, вдъхновение, памет, прозрение, познание, идея, идеал (ах, каква странна, необичайна дума - идеал!). Това е тя, Свободата на Словото. Другото име на ДУМА. Защото ДУМА се роди в едно подло, бездарно, безродно време, и отвоюва, и създаде, и е територията на Свободното Слово.

Зад ДУМА няма медийни магнати и императори, банки, тлъсти олигарси, потайни задкулисия, нито дъжд от милиони, чужди фондации, хранения НПО-та, експерти, тинк-танкове и прочее блъстителни на чуждия интерес, титулуван ценност.

ДУМА има три неща: Позиция, Журналисти и Читатели.
За 25 години ДУМА преживя всичко: Цвета и павета. Възторг и ненавист. Бесни агитки - сини и червени. Остривен остракизм - лав и десен. Неистова любов и хистеричава омраза. Омраза от чужди и от свои. Безразличие - никога. Никой не води война от безразличие. Опитвах се (страстно!) да купя ДУМА, да я подкупя, да я присвоя, да я подменя, да я опитомят, да я унижат професионално, да я

унищожат политически, да я съспят финансово, да я превърнат в заложник, в параван, в инструмент на нечестиви интереси, перфидни предателства, политически интриги, подмолни сделки, в изтривалка, в послушно добиче на властови лукавства, коварства и мерзости.

И така - 25 години.
Защо?

Защото ДУМА се роди от стихията на времето, за да отрече два "възгледа".

Първият: вестникът е стока, читателят - купувач, журналистът - сутенър на властта, интереса и парите. "Аз не правя вестник, за да се чете, а за да се продава. На мен не ми трябва журналисти, които знаят, помнят и могат", каза флагманът на този "възглед". И се напложиха: вместо вестници - изпълнители на мръсни и мокри поръчки, и вместо журналисти - куртизанки, метреси и дръжки на микрофони, удостоени с унищителната "чест" да се повъргалат в богатските чаршафи, готови да откликнат трепетно и всеотдайно на всеки каприз и прищявка. И се обичиха със званieto "независими" и "надпартийни" (олигархията си е надпартийна отвсякъде), и блъснаха една Нигара от доноси, сплетни и помия, от завист, злост и подлост. Включително - срещу ДУМА. Особено срещу ДУМА.

Вторият: вестникът е партийен орган, бюлетин, стенлист, набичкан до пръсване с лозунги, заклинания, речи, отчети и доклади; журналистът е рекламен агент, адвокат, агитпроп, селкор, пиар, сервитьор, не прекослови партийните чиновници, душприказници, барбарони, мобифони, кланове и групировки. А читателят? Търчи в тъмни зори с изменено лице към будката - да не изтърве любимия си орган... (Скоба. Има един хибриден "възглед": вестникът да е шарен и дебел 70-80 страници, с гигантски вресливи заглавия, и някъде там, помежду гмеж от цинции, силикони и сласни клюковинки, сред ах! и ох!, след като е преровил коша с мръсно обществено бельо, читателят - стига! - да не го - като сучи Колумб, открива някой политически текст, плъснат в локвата, ей тъй, за разкош.)

Заради любителите на "органа", пък и за тяхно просвещение, за 25 години поне 25 пъти препечатвахме в ДУМА едно писмо на Фридрих Енгелс до Август Бебел:

"Драги Август!
За вас е безусловно необходимо да имате в партията печат, който да не се намира в пряка зависимост от ръководството и дори от партийния конгрес, т.е. такъв печат, който би могъл в пределите на програмата и приетата тактика без всякакво стеснение да се обяви против едни или други стъпки, предприети от партията, и без да преминава границите на партийната етика, да подложи на свободна критика дори програмата и тактиката. Вие като ръководство трябва да поощрявате и дори да създавате такъв печат, тогава ще имате по-голямо морално влияние върху него, отколкото ако възникне против волята ви... без ваше съгласие и против вас" (19 ноември 1892 г.).

Някои тъй и не разумаха, че ДУМА е вестник на лявата идея, че ляво не означава партийно, че лявата идея е по-голяма и от най-големата лява партия. Не разбраха, че тогава, преди 25 години, се роди левият вестник. Вестникът! И сложи началото на модерния (не модния!) български печат, на съвременната българска публицистика: вестникът, който е обществен фактор и политически субект, който произвежда политика, докато политиките произвеждат празни думи, който е истинският, постоянно действащият парламент на обществото. И името на този вестник е ДУМА.

И двата "възгледа" (хибридният също) нямат нищо общо с ДУМА. Те са еднакво несъстоятелни - професионално и граждански, еднакво зависими от лични интереси и еднакво войнствени. ДУМА им пречи и ги опровергава всеки ден.

Затова чуждите нарекоха ДУМА "Чума", "хартен труп", "лепкава комунистическа агресия", "органа на Продев", а напоследък - "свърталище на рубладжии", "путинистки вертеп", "сборище на русофилици".

"Свои" обяха ДУМА за "антипартийен вестник", "цирех върху гърба на партията", "център на най-яроостните противници на БСП", "дисидентска камбана", "вредна трибуна", която "трябва да бъде озаптена", и - "ако Продев не се вразуми, ще си отиде без време"...

Отиде си. Без време.
"Отивам си от вестника точно толкова беден, колкото бях при идването си в него. Перото ми бе, и е ще остане ляво. Сега мога да заявя откровено, че не съм нито комунист, нито социалист, нито социалдемократ. Аз съм просто

ремсист. Един от онези. Това обяснява цялото ми поведение".
Чуждите го наричаха "интелектуално нищожество", "Кириак Стефчо", "соцноб", "кокетирап със съпротивителност", "написал няколко пръшви книжки", "живковски манекен", "самовлюбен и деградирал Нарцис", "себичен и арогантен", с "кастилско високомерие" и "маниакално самочувствие", "журналист, който иска да мине за писател, от него не се помни нищо, той е празен", "собствен свят той няма", "цял живот е обслужвал една идеология с ремсистко-идиотски плам".

"Свои" го нарекоха "плъх, който се мисли за капитан", "вътрешнопартийен Татарчев", "пероден Берия", "смятащ се за национален оракул и партийен Христос", "отдал ДУМА на Антихриста в разгромята битка срещу БСП", "чирак, упорнавящ се в политически есеизъм", "човек, който няма сили, мъжество, характер и желание за собствена позиция", който "с дребнава отъстъчителност години бе експлоатирал партийния вестник, за да си вае фалшивия образ на някакъв патриарх", и - величавата мерзост - "Той не е журналист. Никога не е бил. Публицистиката е само привидност на бутафорното боравене със слога... едно перо, подгизнало от егоизъм, което той размахва и очевидно ще размахва още по-ожесточено срещу партията, чийто галеник е бил в продължение на десетилетия. Продев е доносничил и предавал на ДС дисиденти, за да седне на закуската при Митеран и оттам да скочи в политиката след Десети"...

Призля ли ви?
Прочетохте това за една минута. Представте си тази смрад години, години, години... И ще останете без дъх. Всички тези цитати си имат автори - живи, здрави, безпаметни и безсрамни. Не им казвам имената. Не от милост или поради наивна заблуда, че ще се покаят за своя позор и съвестта ще ги гризне като мишле. Тяхната съвест е чиста, неупотребявана. Просто не искам да замърсявам текста.

Чуждите са ясни. За тях самото съществуване на ДУМА, на БСП, на всяка надежда и опора за унижените и оскърбените, на изтерзания български народ, на българската държава (все още), на всяка лява мисъл (позор!), на лявата идея по принцип (ужас!), е обидна, трагедия, недопустимо издевателство, адска инквизиция над тяхната деликатна, псевдомократична, високоплатена душевност.

За "своите" нямаш отговор. Докато не се сетих за думите на моя мъдр баща: "Ако се чудих защо някой те мрази, спомни си какво добро си му направил". Шокиращо, но вярно. ДУМА спаси БСП, пренесе я като албатрос, като небесен лопан през бурите, през грохота на страховития щорм - кален и гноен, опазил я. А спасените за благодарност рекоха заканително "ако Продев не се вразуми, ще си отиде без време"...

А после горко плакаха над неговия саркофаг...

Представте си и душезната злост, завист и непрогледна омраза, която се лее върху всяка дума на ДУМА, върху журналистите на ДУМА, върху тези безстрашни воители на Свободното Слово.

За които журналистиката не е слава и пари, нито приятно и престижно дефиле между жълтото паве и парламентарния килим, нито блажено пребиваване в нечие джакузи, в някоя олигархична ха-сиенда, а мисия, лична отговорност и обреченост. За които лявата идея не е поза, не е театър, не е празна тирада за пред простолодието, а смисъл, кредо и същност. За които вестникът не е стока, читателят не е купувач.

Които не търпят цензура, не могат да лъжат, да лицемерят, да се преструват, да се харесват, да се избъртат, превъртат и премаят. Които "безразсъдно" пишат каквото мислят и както го мислят. Които имат гражданско сърце. Които притежават най-благородната, най-възхитителната дарба, най-невероятния талант - таланта на бъдещ свободен. И за награда получават презрението на великоплените и сияйните; и мъмровете претенции на партийните кафенета - от "По-остро, по-ако!" до "И к во като сте го написали!"; и - една добра дума от някой непознат, чистосърдечен Читател.

Това сме ние. Геца на думите. Журналистите на ДУМА.

И понеже започнах с идеята, ще завърша с нея:

"Готов съм да се пържа във всички видове адове и във всички техни кръгове за своята идея и за своята мечта. За нищо друго" - Стефан Продев.

Снимки БГНЕС

Активисти на движението "Антимайдан" проведоха протестно шествие пред американското посолство в Москва срещу политиката на НАТО

Споруменнието за Иран свали цената на петрола

Принципното разбирателство за иранската ядрена програма е важен принос за международната сигурност

Цените на петрола паднаха в Ню Йорк отново, след като стана известно, че е сключено принципно споразумение за редуциране на иранската ядрена програма, което прави вероятно увеличаването на свръхпредлагането на суров петрол.

Цената на референтния барел WTI с доставка през май спадна с 95 цента до 49,14 долара при затварянето на борсата в Ню Йорк. Пазарът, който бе насочил поглед към преговорите в Лозана, водени вече няколко кръга, реагира както би било предвидимо - като свали още цените пред опасенията, че споразумението ще доведе до приток на ирански суров петрол в един вече пренаситен пазар.

Дни след обявяването за краен срок 31 март, споразумението по ядрената програма най-сетне бе постигнато между представителите на Иран и Шесторката. Маратонните преговори между световните сили и Иран за ядрените му амбиции произведоха важно споразумение по ключовите параметри, които значително ще ограничат ядрената програма на Техеран в замяна на премахване на икономическите санкции. След осем дни на преговори в Швейцария, изненадващо подробното споразумение бележи исторически

пробив в продължаващите усилия за получаването на гаранции за мирните цели на ядрената програма на Иран. Макар някои важни технически детайли все още да предстои да бъдат договорени, сделката ще даде значителен импулс на преговарящите преди крайния срок за окончателно споразумение - 30 юни. Според Франс прес, позовавайки се на местни ирански медии, Иран ще сведе центрофугите си за обогатяване на уран до 6 хиляди от 19 хиляди. Източник пък заяви пред Ройтерс, че Иран и Шесторката са постигнали съгласие 2/3 от настоящия капацитет на Иран да обогатява уран да бъде замразен и да бъде под мониторинг в продължение на 10 години. Според договорката ядреният обект "Фордо" ще има право на ограничен капацитет за обогатяване на уран. В замяна ще отпаднат санкциите, наложени от САЩ и Евросъюза, но едва след благословията на Международната агенция за ядрена енергия.

Международната общност успя да постигне "добро споразумение с Иран", заяви президентът на САЩ Барак Обама след края на преговорите в Лозана. "Уверен съм, че можем да покажем, че това споразумение е добро за сигурността на САЩ и целия свят", добави

Обама. Той обсъди сделката в телефонен разговор с израелския премиер Беньямин Нетаняху, когото увери, че рамковото споразумение между Иран и световните сили представлява "значителен напредък". Нетаняху остро се противопоставя на споразумение между световните сили и Иран, а израелски представители го определят като "опасно" и "исторически грешка".

Министърът на външните работи на Иран Мохамад Джавад Зариф на свой ред определи като "исторически" преговорите в Лозана.

Москва изрази увереност, че постигнатите договорености между Техеран и световните сили за иранската ядрена програма ще окажат позитивно влияние на общата ситуация в сферата на сигурността в Близкия изток. Това се казва в изявление на министерството на външните работи на Русия.

Споразумението между Иран и световните сили, постигнато в Лозана, е важен принос за международната сигурност, каза председателят на Европейския парламент Мартин Шулиц. "Това повторно споразумение е важен принос в международната сигурност, то увеличава взаимното доверие и ще донесе облекчение за иранската икономика и неговия народ", каза Шулиц.

кратки

Гърция не е искала помощ от Русия

"Гърция все още не е поискала финансова помощ от Русия", заяви говорителят на руския президент Дмитрий Песков. Той припомни, че на 8 април гръцкият премиер Алексис Ципрас ще посети Москва. Песков обясни, че на въпроса възможна ли е руска помощ за Гърция трябва да се попита гръцката страна.

Кипър премахва капиталовия контрол

Следващата седмица Кипър ще премахне капиталовия контрол, въведен преди 2 години заедно с финансовата помощ за страната от ЕС на стойност 10 млрд. долара. Последните останали в сила ограничения върху международните превози ще бъдат отменени на 6 април, обяви говорителят на кипърското правителство Никос Христодулос пред агенцията. Вътрешният капиталов контрол беше премахнат през май 2014 г.

"Турски поток" събира министри

Министрите на външните работи на Унгария, Сърбия, Гърция, Турция и Македония на 7 април в Будапеща ще разгледат перспективите за участие в проекта "Турски поток". "Ще бъдат обсъдени мненията на петте държави за това дали са подготвени да се реализира проектът за новия газопровод "Турски поток" и относно новия маршрут за снабдяване на региона с природен газ, заяви сръбският първи дипломат Ивица Дачич.

Откриха мъртъв белгийски политик

Един от най-известните политици в Белия е бил намерен мъртъв, пише британският в. "Гардиън". Тялото на бившия лидер на Фламандската социалистическа партия Роберт Стеверт е открито в канал, близо до източния град Хасел. Най-вероятно става дума за самоубийство. Часове преди да сложи край на живота си магистратите изпратиха на Стеверт призовка да се яви пред съд заради обвинение в изнасилване.

Савченко прекрати гладната стачка

Бившата украинска военнослужеща Надежда Савченко прекрати гладната си стачка, предаде ТАСС. Агенцията се позова на член на Съвета към президента за развитието на гражданското общество и правата на човека Елизавета Глинка. Савченко е обвинена, че е помогнала да бъдат убити двама руски журналисти, загинали през лятото край Луганск, както и в незаконно преместване на границата.

Селяни оглеждат пораженията, които нанесено върху стопанството им вулканът Синабунг в Индонезия. 2460-метровият вулкан беше заспал в продължение на 400 години, преди да изригне през 2010 г.

ПО ИСКАНЕ НА СТАНИШЕВ: МОЛДОВА ДАВА ОСОБЕН СТАТУТ НА ТАРАКЛИЯ

Парламентът на Република Молдова прие на първо четене законопроект, според който административен район Тараклия ще получи статут на "Национално-културен район". Областта е известна с най-голямата българска общност в страната - над 30 000 души.

През ноември 2014 г. президентът на ПЕС и деле-

гация на европейските социалисти начела със Сергей Станишев подкрепиха Демократическата партия на Молдова при откриването на предизборната кампания. Тогава Станишев се обрна към лидера на демократите Мариан Лупу с молба за приемане на този закон, за който българите в Молдова се борят от години.

76% от руснаците подкрепят Путин

Електоралният рейтинг на руския президент Владимир Путин достигна нови максимални стойности спрямо нивото от 2008 г. - 76%, съобщи БТА, като се позовава на руската информационна агенция ТАСС. Автор на проучването е Фонд "Обществено мнение" (ФОМ). По данни на социологическата агенция на 29 март за Путин са били готови да гласуват 76 на сто от анкетиранияте. Седмичка по-рано те са били 75 на сто, а през януари - 70 процента.

Според заместник-председателя на Думата и секретар на съвета на управляващата партия "Единна Русия" Сергей Неверов данните от анкетата показват, че руското общество е много плотно около лидера на страната.

Играта загрубява

Кой как коментира „силовите събития“ в Турция

Зорница
ИЛИЕВА

3 ачестилите през последните дни страни на първ поглед събития в Турция дават повод за много медийни коментари не само вътре в страната. То не бе спирало на това за цял ден в 41 вилаета, в това число в най-големите градове, заложническата драма с истанбулския прокурор Мехмед Селим Кираз, завършила с убийството на трима души, сред които и двамата 20-годишни нападатели от крайно лявата групировка "Революционен фронт за освобождение на народа", лик-

видирането от страна на турската полиция в сряда вечерта на жена камикадзе пред дирекцията на силите на реда в Истанбул, нахлуването на въоръжен мъж в офиса на управляващата ПСР в мегаполиса, арестите на десетки привърженици на леви групировки и т.н., и т.н. Това са все събития, нагнетяващи политическата обстановка в готвещата се за важни парламентарни избори на 7 юни Турция.

В тази връзка "Корriere дела сера" публикува статия на Антонио Ферари, в която се твърди, че всички тези случки са вече всекидневие и могат да се обяснят "с тежката социална криза, в която се намира Турция, и с икономиката, която вече не е на доброто ниво от миналото". Изводът е, че това засилва политическата криза в страната, а президентът Ердоган е характеризирани като високомерен и мегаломан. В статията, озаглавена "Турция: сигналът на Ердоган към политическата криза

е силов", се казва, че между президент и премиер има достатъчно на брой противоречия, което заедно с високомерието на Ердоган и използването на силови методи засилва политическото напрежение, а оттам расте и самата политическа криза. Според автора това е и причината да се пораждат възражения в самата управляваща ПСР. Разногласията между Ердоган и премиера Давутоглу са проличали и при заложническата криза с прокурора Кираз, където опасността за националната сигурност е била използвана като повод за забрана на медиите да излъчват на живо от Съдебната палата в Истанбул.

Реакцията на разгневените медии може да бъде разбрана, защото е всеизвестно, че Турция държи рекорд по брой на намиращи се в затвора разследващи журналисти. Както казва Ферари, "ако беше друго време, можеше да има страх от военен преврат, но днес положението е различно".

Ердоган през последните 12 години на управление успя да намали до минимум влияни-

ето на военните, даже да ги съди с противоречиво-недоказуеми обвинения за преврат, като в същото време заявяваше, че неговата цел е ЕС и по този начин гарантира бъдещето на страната. Но сега Ердоган явно е преминал всички граници на собственото си високомерие, и то не само във вътрешната политика, но и в "авантюристичната си външна политика, която почти всички външни наблюдатели смятат "за бербат" (лоша)". Не са пропуснати информациите, че президентът Ердоган се стреми да достигне 2/3 от депутатските места на предстоящите парламентарни избори, за да си осигури преминаване към президентската система на управление и да остане единствена власт в страната. Като изтъква, че това "положение" е основната причина за разногласията между Ердоган и премиера Давутоглу, се посочва, че ПСР е изправена пред риска да загуби мнозинството в парламента, независимо че 12 години управлява самостоятелно. В крайна сметка авторът заявява, че е готов да се хване на бас, че

Ердоган ще използва всички средства, за да постигне целта си.

В същото време премиерът Давутоглу на пресконференция след погребението на прокурора Кираз признава, че е разпоредил да не бъдат допускани на церемонията представители на 6 вестника, 5 телевизии и 2 агенции. Причината - публикуването на фотографии на заложника прокурор с оръжие в главата пистолет. Отстранените медии са в. "Хюрийет" (Свобода), "Джумхуриет" (Република), "Заман", "Бугюн" (Днес), "Поста" (Поща), "Тараф" (Страна), телевизията CNN-турк, Бугюн-турк, Канал-турк, IYK-TV, Саман-TV, а агенциите - Джихан хабер аджанс и Доган хабер аджанс. Както може да се очаква, реакцията и на Съвета по пресата, и на турските журналисти е гневна. Думи като "недемократични силови методи" или "пряко нарушаване на свободата на словото и правото на осведомяване" са най-меките изрази за отразяване на едно управленческо решение. А до изборите остават месеци...

СЪДАТ УЧЕНИЦИ ЗА ОБИДА КЪМ ЕРДОГАН

Двама ученици от гимназията в град Коня ще бъдат изправени пред съда, защото са скандирали обиди към президента Реджеп Ердоган, отбелязва в сайта си CNN Turk. Прокуратурата намира за престъпен и клеветнически израз "Незаконен президент - незаконен сарай", изречен два пъти по време на митинг от 17-годишен ученик. На същата младежка проява изявление от името на събралите се направи 16-годишен ученик. Обвинението се основава на запис от полицейски камери, прокуратурата започна бързо разследване на престъплението "обидна на президента". Ден по-късно ораторът бе отстранен от училище и арестуван. Законът предвижда затвор от 1 до 4 години. Миналата година за същото престъпление в съда бяха изправени едновременно 17 души, като журналисти не бяха допускани.

ДО 2070 Г.

МЮСЮЛМАНИТЕ ИЗПРЕВАРВАТ ХРИСТИЯНИТЕ

Ново демографско изследване разкрива, че до 2050 г. е възможно мюсюлманите да достигнат християните в световен план. Тази статистика е направена от непартийната организация Pew Research Center, която прави демографски, социални и религиозни изследвания. Хората, изповядващи ислям, ще се увеличат неимоверно през следващите години, като ще достигнат своя пик през 2050 г. Броят на християните в Европа спада, като учени очакват да се понижи с около 100 млн. души и общият им брой да достигне 454 млн. След 2070 г. "броят на мюсюлманите ще надхвърли този на християните", се отбелязва в проучването. Хората, изповядващи християнство, ще останат най-голямата група в държави като Франция, Великобритания и Австралия. В същото време нарастващият брой мюсюлмани ще достигне почти същите демографски стойности в най-развитите европейски държави, като ще направи скок от 5,9% на 10% от общото население.

Осъдиха най-богатия румънец на 2,5 години затвор

Йон Николае

Апелативният съд в Букурещ осъди най-богатия човек в Румъния - милиардера Йон Николае, на две години и половина затвор за незаконно финансиране на президентската кампания през 2009 г. Заедно с бизнесмена е осъден и бившият функционер на Социал-

демократическата партия (СДП) Георге Станку. По данни на следствието, той е получил от Николае милион евро за предизборната кампания на лидера на партията Мирча Джоане, който тогава изгуби срещу Траян Басеску. В замяна на финансовата помощ Николае е поискал Джоане да назначи в Министерството на икономиката близки до него хора, които да лобират за проектите му. 60-годишният Николае е замесен и в скандал с доставки на държавен природен газ на частни фирми на цени, по-ниски от пазарните.

Принадлежащата на Николае румънско-британска агропромишлена и финансова група "InterAgro" оперира в сферата на производството на селскостопанска продукция, химическата промишленост, туризма и енергетиката. Миналата година тя затвори мрежа от заводи за производство на торове заради ръста на цените на газа.

147 души достигна броят на убитите в университетския кампус в Гариса. Сомалийската ислямистка групировка "Аш Шабаб" заплаши Кения с нови нападения. Найроби обявя наарада от 20 млн. шилинга (212 000 долара) за предпологаемия организатор на нападениято Мохамед Дулядаин, бивш преподавател по Коран от Гариса

Втората черна кутия потвърди действията на Андреас Лубиц

Втората черна кутия потвърждава умишлено действие на втория пилот на самолета на "Джърмануинг", съобщиха френски следователи, цитирани от Франс прес. Според разследването Андреас Лубиц съзнателно е насочил машината със 150 души на борда към Френските Алпи. Втората черна кутия беше намерена в четвъртък. Тя е запазила 500 параметъра, сред които данни за скоростта, височината на полета, двигателите, действията на пилотите и различните команди. "По първоначална информация, пилотът в кабината е използвал автоматичното управление, за да насочи самолета към снижаване до надморска височина 30 м", гласи изявлението на разследващите. След това Лубиц неколкратно сменял настройките, за да увеличи скоростта на спускане. Резултатите са от първоначалния преглед на данните във втората черна кутия. Анализът ще продължи, за да се установи "прецизното фактическо протичане на полета". Данните от първата черна кутия показваха, че вторият пилот е заключил кабината извън кабината.

В четвъртък германски прокурори обявиха, че Лубиц е търсил в интернет начини за самоубийство и подробности за сигурността на вратата на пилотската кабина седмица преди катастрофата.

АТАНАС МЕРДЖАНОВ:

Конгресът трябва да даде увереност на социалистите

БСП трябва да бъде истинска партия, да говори на народен език, да си признава грешките в движение, да не се страхува от това, защото по този начин става и по-силна, казва говорителят на социалистическата партия

Интервю на
Александър СИМОВ

□ Господин Мерджанов, много се говори за заседанието на конгреса на БСП, но предимно в интригантски тон и с очаквания за бурен кипел на страсти. Това ли ще е новината от конгреса според вас?

- Хубаво е, че има очаквания към конгреса. В крайна сметка такъв е стремежът на всяка политическа партия - да предизвика на най-отговорните си форми дебати по важните политики и въпроси. За това заседание обаче нещата като че ли малко се преекспонират, визирам по-скоро някои емоционални твърдения за поправки в Устава, които, видите ли, щели да отнемат властта от местните органи. Не е така.

Всички тези поправки, всички тези предложения по политическата декларация, по левите стандарти в местната власт, всъщност са продължение на мерките за организационно и политическо въздействие и укрепване, които бяха приети в началото на годината.

□ Защо са необходими те?

- Не можем да си крием главата в пясъка, след като получихме най-тежката загуба само преди 5-6 месеца, да стоим със скръстени ръце и да си мислим, че всичко в Устава и в програмните ни документи е наред. В този смисъл виждам по-скоро позитивизъм, знак за активно, оживено участие, на давам се, на делегатите в конгресната зала. Дискусията да бъде позитивна, ползотворна и в крайна сметка да даде повече увереност и сила на социалистите по време на местните избори.

□ Има мнение, че замесването с Устава в този момент щяло да отклони вниманието от основната задача на БСП, а именно добро представяне на местните избори. Виждате ли основна в подобно твърдение?

- Подобни претенции трябва да бъдат изказани тогава, когато се гласуваше дневният ред на конгреса. Това беше преди две заседания, ако не ме лъже паметта.

Второ, уставните поправки, естествено, идват като завършващ момент на цялостната политическа и организационна работа. В крайна сметка те трябва да установят тези програмни, политически и организационни намерения, които конгресът като цяло е осмислил и заковал, образно казано, в решението си. Пак искам да кажа, че това по-същество е точка в дневния ред, която не е първа, не е основна, тя е, бих казал, завършваща хода на дискусията.

□ С какво тези уставни промени ще помогнат да се подобри функционирането на БСП? Кои бихте открили като най-важни, за да могат да се решат част от проблемите?

- Не е тайна за никой, че организационното състояние на БСП не е добро. И това не

Снимка: Благвеста ЦВЕТКОВА

АТАНАС МЕРДЖАНОВ е роден на 3 септември 1963 г. в Елхово. Нарoden представител от БСП в 38-то, 40-то, 41-то, 42-то и 43-то Народно събрание. Зам.-председател на парламентарната група на БСП ЛЯВА БЪЛГАРИЯ. Член на Изпълнителното бюро на НС на БСП и говорител на Националния съвет.

е констатация отосега. В последните години, участвайки в управлението под различни форми, като че ли загърбихме голяма част от партийната работа. Все се нагърбвахме да решаваме националните проблеми, държавните проблеми, а в крайна сметка нито тях решихме, а занемарихме и вътрешното състояние на партията.

От тази гледна точка, смя-

правките в Устава са задължително условие за успех. Все пак да не забравяме и факта, че 19 организации преминаха през пълен цикъл отчети и избори. Това беше решение на НС предвид тежките изборни резултати и тежкото организационно и политическо състояние, в което се намираха. Това е една страна на поправките.

Оценките правилни ли са?

- В политическата декларация има оценъчни моменти, но те по-скоро са фрагменти, тъй като цялостна оценка за участието на БСП в проваления преход е необходима и задължителна, но вероятно на по-късен етап.

Няма какво да крием - преходът беше провален. Самият факт, че близо 90% от българ-

варват на гърба на всяко българско семейство, върху всеки български гражданин - млад и възрастен, работещ и безработен.

□ БСП за първи път събира на едно място левите стандарти за местната власт. Това ли ще е основата, която БСП ще предлага като политика и въз основа на която ще потърси потенциални съюзници?

- Смятам, че този документ е важен. Той е интересен, защото стремежът беше да се фокусира и визията, и конкретните ни практически намерения за осъществяването на една справедлива лява местна политика. Надявам се дискусията да бъде центрирана върху този документ, защото в крайна сметка, ако се стремим към повишаване на доверието към нас, зависи по какъв начин разговаряме за тези конкретни всекидневни проблеми на хората - от малкото населено място до столицата, и за тяхното решаване.

Бяха положени немалко усилия, а този документ премина през изпита на експертното начало в лицето на нашите кметове, представители в местните общности и членове на общински съвети, председатели на общински съвети. На няколко пъти той беше обсъждан в работните групи на Националния съвет. Самият НС отдели немалко внимание на текста. Надявам се конгресната дискусия да даде онзи завършващ момент и старт на една позитивна местна енергия, която да увеличи шансовете ни за присъствие в местната власт.

□ Много десни анализатори и грантоби интелектуалци от няколко месеца насам се опитват да обявят смъртта на БСП. Вие оптимист ли сте за бъдещето на БСП, за левите идеи в България и на каква база сте оптимист?

- Не само, че съм оптимист, нещо повече - смятам, че десните изследователи, интелектуалци и всякакви, загрижени за обществото българско и държавата ни, мислители винаги се "възбуждат" тогава, когато БСП напипва правилните ориентири и верните оценки за себе си и за това, което трябва да отправя като послание към обществото.

БСП трябва да бъде истинската партия, тя трябва да говори на народен език, да си признава грешките в движение, да не се страхува от това, защото по този начин става и по-силна. Не на последно място, редица десни анализатори особено се екзалтираха след посещението на представителна група на БСП в Русия - посоча, която без съмнение е нужна на една истинска лява българска партия.

□ О, да, някои от тях бяха готови да обявят БСП за криминиска партия...

- Тук спекулацията е за това, че, видите ли, ние сме член на ЕС, на НАТО и по никакъв начин не бива да се съобразяваме с нашите вековни интереси и отношения с Русия. Това е просто нонсенс. Ако в момента българската икономика, българските социални сфери губят, а те губят страшно много, това е заради липсата на ориентир към руските пазари, към възможността да се ползваш от тази култура и цивилизованост в практическото всекидневие.

Десните мислители винаги се „възбуждат“ тогава, когато БСП напипва правилните ориентири и верните оценки за себе си

там, че здравината, стабилността на общинските партийни организации и основата и базата, на която може да бъде построена всяка печеливша, позитивна предизборна кампания. Без стабилни общински организации няма как да се надяваме на сериозни изборни резултати. А е факт, че в много от големите градове, а и в по-малките, някои от общинските организации фигурират и функционират само преди конгреса, тогава, когато трябва да се избират делегати.

От тази гледна точка по-

Другата, по-важна, е да бъде даден отново шанс за повече присъствие на млади хора в органите на партията. Смятам, че подходът до 20% в листите да бъдат млади хора е допълнителна възможност да се утвърждават онези професионални млади авторитети, които искат да работят за лявата кауза и за лявата идея.

□ В политическата декларация, която трябва да приеме конгресът, се очертават и част от грешките на БСП в последната година, някои от приоритетите.

ските граждани не се чувстват уютно и добре в собствената си страна, в собствената си град, в собственото си населено място, е една по същество оценка-присъда над всички политически партии, които са имали нещо общо с управлението.

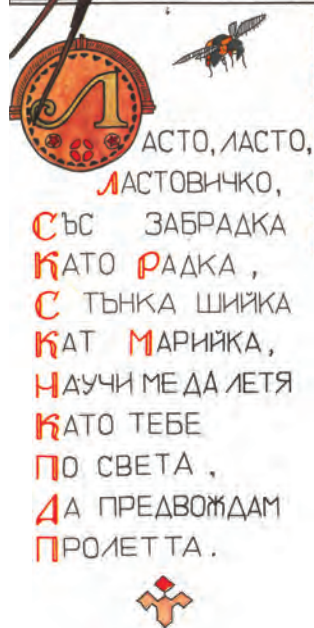
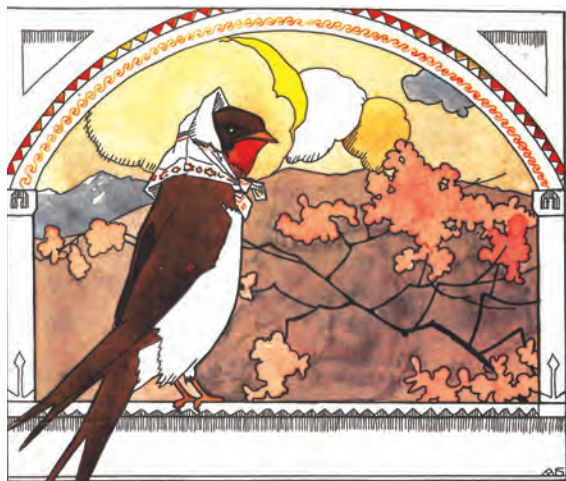
Да, БСП направи немалко в социалната област тогава, когато беше на власт, но то съвсем не може да бъде достатъчно, за да компенсира онези стопански, материални, здравни, образователни дефицити, които в момента се сто-

Неделник

ПРИЛОЖЕНИЕ ЗА ПОЧИВНИТЕ ДНИ

ДУМА

СЪБОТА
4 АПРИЛ 2015

Кръсто БЕРБЕРОВ

Това мило детско стихче е написал в "Златна книга за нашите деца" големият български писател Елин Пелин. А след време четем от него и рецензия, в която казва:

"Благодарно нещо е да се работи за тоя многоброен свят от читатели, чиито непоковарени души са отворени за всичко хубаво, ново, странно, фантастично... В нея са поместени отбрани стихове и народни песни, които Ал. Божинов е илюстрирал със свойствения нему благороден хумор и с една пленителна духовитост... По изцяло едно си издание това е единствената и първа книга, с която може да се гордее нашето младо издателско дело..."

Тази наистина "Златна книга", богато илюстрирана и с красиво нарисувани букви на корицата, е оформена от истински майстор - художника Александър Божинов, през 1921 г. във Виена.

Тя е първата ни детска книжка. Зная и досега наизуст всичките й 19 стихотворения: "Кос" - от Елин Пелин, "Теменужка" от Стоян Дринов, "Ластовичка" от Елин Пелин, "Лазарки" - народна песен, "Поточе" от Стоян М. Попов (Чичо Стоян), "Великден" от Александър Божинов, "Гергьовден" пак от него, "Катето и Жаю-Баю" от Дора Габе, "Умни глави" от Васил Ив. Стоянов, "Жаба и щърк" от Стоян М. Попов, "Синигерова сватба" - народна песен, "Росица" - и тя, "Мравка и Щурчо" от Александър Божинов, "Лято" - пак от него, "Катето и Джори" от Дора Габе, "Есен" от

Стоян Дринов, "Дядо Мраз" от Елин Пелин, "Коледари" - народна песен и "Сурвакница" - народна честитка.

Ластовичките, тези предвестници на пролетта, винаги са били радостно посрещани и обичани от хората, най-вече от децата. Колко пъти съм се събуждал от жизнерадостното чирикание на тези черно-бели птиченца, наредени като ноти на електрическата жица над нашия двор. За разлика от другите птици, те никога не кацат по дърветата или по покривите. Чирикат ли, чирикат от високото, сякаш обсъждат какво ще правят. После изведнъж литват, шурайки се около къщите, за да търсят удобно място за бъдещия си дом. Пак се завръщат и отново цвърчат, прекъсвайки се една друга.

Все пак най-накрая започват строителството на така дълго обсъждания дом. Не гнездо от клечки, както при другите птици, а "истински" зидан дом. В някои случаи използват руините на старото гнездо, разсипано от по-некултурните вработени. В малките си човчици носят кал от брега на реката и зидат ли, зидат.

И ето че една сутрин от новопостроения дом започват да се чуват тънките гласчета на току-що излюпените ластовички - постоянно гладни и ненаситни. Разтворили широко човчици, за да получат сутрешната си закуска, те се бутат в гнездото, което с всеки ден става все по-ясно. Отдолу гнездото прилича на малка плитка вазичка, а широко разтворените устеница на птиченцата приличат на букетче цветя.

Понякога се случва и неоправдано - най-слабичкото детенце пада от гнездото... За другите обаче животът продължава.

Най-отличителното за ластовичките е, че те се хранят с мушци и дребни насекоми само летейки. Те не могат да къпват храна като останалите птици. С човките си само успяват да строят. Като ги гледаме как се реят високо в небето или как се стрелкат ниско по улиците, ние и не подозираме, че те по този начин... се хранят. Всичко зависи от роенето на дребните мушци на разни височини. Летейки със 100 км в час, ластовичките имат страхотния рефлекс да вкарат мушките в широко разтворената си човка.

Природата ги е снабдила и с "мерник" - една малка хоризонтална чертичка в зеницата на птичето око. Ластовичката се старее да докара мушцицата на чертичката и тогава уловът влиза направо в гърлото на летящия ловец.

След като погълне достатъчно насекоми, птичето се връща в гнездото и поднася тази полуготова храна на малките, които я поемат, завирайки главички в широко разтворената човка на родителите.

Този начин на хранене прави невъзможно отглеждането на ластовички в кафез. Те просто биха умрели от глад и от стреса, че не могат да летят!

Една от причините броят на ластовичките всяка година да намалява, е унищожаването от хората на мухите и комарите, които са основна храна на тези птици.

НАУЧИ МЕ ДА ЛЕТЯ КАТО ТЕБЕ ПО СВЕТА

„Златна книга за нашите деца“, събрала прекрасни стихове от прекрасни поети и илюстрирана от големия майстор Александър Божинов, вече почти век остава истинско чудо в детската литература

Как всичко в природата е свързано!

В края на лятото ластовичките и порасналото им поколение започват да се събират извън населените места, накацали по жилищата на далекопроводите. Какво ли си чурикат, готвейки се за дългия път към топлия страни?

Част от тях така и не успяват да се завърнат по родните места. Интересно, че никой не е виждал как те отлитат на юг.

Една година в късия септември използвах последните слънчеви дни, лежейки на морския плаж. Имаше малко хора. Отсъстваха веселите гласчета на децата -

учебната година беше започнала. Беше тихо. И в тази тишина от време на време се чуваше цвърченето на ластовички. После тишина и след туй - отново цвърчене. Не можех да ги видя, защото летяха точно в лъчите на есенното слънце, но не беше трудно да разбера, че те на малки ята поемат в една посока - на юг.

Това продължи три дни. Ластовичките следваха своя древен път - "Via pontica" - "Пътят покрай морето", използван от всички прелетни птици по нашите земи.

Така че и аз не видях как отлитат ластовичките на юг, но поне ги чух...

Предисловие

“Ако аз и да не съм ся явявал до днес на книжовното поле, ако и да не съм талантлив писател, то пак преприех да напиша книжка под заглавие “Приключенията на Дряновския манастир на 1876 година”. Аз като участник в това приключение и като страдах в този манастир заедно с моите другари, поисках да изложя няколко факти за това приключение, които може би ще послужат за нашата нова история. Като виждам, че нашите способни писатели не са писали нищо за това историческо приключение, а само глегат да се карат за поголеми постове, без да обръщат внимание на интересите на отечеството ни и без да се потрусят за обогатяването на нашата бедна литература.”

Бяла черква, 8 май 1880 г.

(Посвещава се на Бело-черковското читалище “Селски труд”)

Съчинителят

Когато да погледнеш човек с внимание от българите, той сякогаш щеше да забележи на лицето му, че той иска отмъщение за своята обида, но не е имал възможност и затова той само е пъшал, охкал и мълчал, защото не е имал способни люде, които да му покажат пътя за спасение и да го поведат. Но най-после този угнетен народ е можал и той да роди такива синове, които са си посветили живота собствено на това свято дело.

Какви препятствия, какви мъки и гонения не претърпяха те, но без да ся отчаят или да ся уплашат от турските тъмни и мокри затвори или от страшните и отвратителни бесилници, които стърчаха в повечето градове, тия енергично следяха своето дело и без да ся отклонят от пътя на правдата и свободата. Колкото повече турското правителство пълнеше азиатските си крепости с български мъченици, толкова повече ся развиваше между безстрашливите български младежи страстта за свободата на отечеството ни.

КАКВО СТАНА,
ЩОМ НАРОДЪТ
ДОЙДЕ В
СЪЗНАНИЕ...

Изповед на Бачо-Кировия ученик Петко Франгов за април 1876 г. и за слабната битка с тирана при Дряновския манастир

Ако турското правителство и да пращаше на заточение в Диар Бекир, Багдад и другаде нашите решителни юнаци и ако да ги държеше с тежки железни в мокрите тъмници, то тия пак ся не отчаяха, а щом намереха сгоден случай, избягваха оттам и отиваха в една от близките християнски държави. Но какво правеха тия там? Дали с търговия ся залавяха или ставаха подли меке-рета на някои подлизурки? Не, това българският възстаник никога не го е правил и нито даже го е помислял. Щом той стъпи в свободна за него държава, в тази същата минута почва да търси сгоден случай да премине с оръжието в ръка Дунавът и да помогне на своите поробени братия.

Когато народът ни видя и можа да ся увери, че тия, които го подканят да стане той и да ся опълчи на петвековния си притеснител и че тия ся истински синове на отечеството си и не са някои лъжци, почна и той тук-таме да ги слуша и да взима участие в тяхното свято дело.

Възстанията от година на година почнаха да стават все по-сериозни и да приемат съвсем друг вид. Ето най-после, че ся явиха в България народни апостоли и поведоха работата както ся следва.

На 1876 г. пролетта беше хубава и весела. Секиго тия веселеше и награждаваше с сво-

ята красота и благоухания. Сичките животни ся радваха и веселяха, че свирепата зима си отиде и остави да настане веселата пролет с своята красота като млада невеста. Освен дето ся веселяха и радваха животните, но и между хората имаше такива, които с много по-голям нетърпение очакваха да настъпи пролетта, защото тия не искаха да ся наслаждават на естествената и красота и приятност, а очакваха нещо повече от това прекрасно време.

Тука ще видите вие, да ся се събрали младежи, които ся разговарят тайно между себе си, но на лицата им ся показва живост и веселост, като че тия ще могат в разстояние на няколко дни да придобият огромно количество пари. Ако му ся случеше на някого да ся срещне с тях, той наистина можеше да забележи, че тия вършат нещо тайно и нещо сериозно, но не бе в състояние да разбере нищо от чертите на лицата им.

Тези бяха народните апостоли, които проповядваха на българския народ възстаническите идеи. Но тия не се ограничаваха само с проповед, но силно приготвялаха народа, като успяваха да го убедят, че той е роден да бъде народ, а не роб. Наистина най-сетне народът дойде в съзнание и поиска, щото тия да го приготвят и да го поведат. Но сичкият народ ли можа да почувствува

Бачо Киро

Поп Харитон

това? Не.

Ако вземеш възстанието широки размери, народът непременно щеше да вземе участие в това свято дело. Както и да е, но младежите приготвялаха нужните потребности с една голяма бързина и ходеха от село на село да заставят съучастниците да ся закълнат как ще бъдат верни на отечеството си и на предводителите си. Сичко това

Четници от четата на Бачо Киро и поп Харитон през 1908 г. Седнали в средата са свещениците Петко Франгов и Петър Драганов

монах Святопреображенски, Пармакова, офицерин българин, Димитър из Русчук, а знаменосецът ни беше Никола из Червена вода (Русчушко окръжие) и Христо Кара Минков от Търново.

Като ся направи съзаклятието на 28 априлия 1876 г. и ся реши да ся съберем сички в селото Мусина и оттам да тръгнем сички за Балкана. Сичко ся свърши и 28 априлия настана и ние като ся бяхме вече събрали в селото и в часа два

Васил Левски и Матей Преображенски

по турски потеглихме, дето дружината ни ся състоеше само от 280 души. Тая вечер почна да вали дъжд и правеше ни голямо препятствие. От селото ни Бяла Черква имаше момчета, които бяха взели участие и тръгнаха 103 души.

Ние ся отправихме към Стара планина. Следвахме пътя си, без да ся отчае никой от нас и секи отиваше с голямо въодушевление и радост, че ще си пролеем кръвта за отечеството си. Нашият план беше да стигнем Балкана и ся присъединим с четата на Дюстабанова.

Нощта беше тъмна и безлунна, дъждът продължаваше да вали и на нас ни беше много трудно, защото секи от нас носеше от 15 до 30 оки товар на гърба си. Като вървахме цяла нощ, най-после приближи да ся съмнува и минахме край селото Балван. След малко можяхме да видим с далековидната тръба (пусулата), че иде подир нас силна потеря башибозуци.

Знамето, което носехме, ся развиваше. От село Махалата

си захме хляб, защото селяните като ни разбраха какви сме, ни даваха с голямо благодарение и много ся бяха зарадвали и не знаеха даже как да ся изразят от радост и да ни благословят. От това дело се присъединиха към нас неколцина родолюбиви младежи.

После минахме през колибите Плачка, Каломен и Цинга и башибозуците ни следваха и като вървахме часа до 9, най-после стигнахме до манастира, отдето ни беше пътя за Балкана.”

При Дряновския манастир

битката трае девет дни

Освен башибозука в нея участва неколкохилядна войска от Шуменската крепост, доведена от генерал Фазъл паша - командирът на Вторя дунавска армия. Пристигат и два нови Крупови топа. Между пашата и въстаниците са разменени няколко писма.

“Въстаници, послушайте моите думи и имайте добричната да ся предадете, защото не ще мине много време и манастирът ще се преобърне на прах и пепел и вие сичките ще бъдете в моите ръце.”

Фазъл паша 6 май 1876 г.”

ство България. А вие ще отговаряте пред образована Европа за вашия постылок. Въстаниците в Дряновския манастир.”

Щом пратеникът донесе нашето писмо, то Фазъл паша, като го прочел, види ся, че ся е разлютил много и ся чу военната тръба да затръби на пристъп (юруш). В този час бърдата и скалите почерняха от турска войска. Куршумите започнаха да падат по покрива на манастира и керемидите ся изпотрошиха от тяхното падане. Боят от минута на минута земаше все по-широки размери и най-после прие голям размер...

Дойде 7 май. Него ден Даскал Киро каза една реч (сказка) пред дружината, която много ни повлия и насърди. Тя беше тъй патриотически и трогателно сказана, щото ние в тая минута почувствахме необикновена дързост и решителност, защото той споменава, че ние сме длъжни да изпълним своя дълг към поробеното си отечество, и ако умрем, то нашите деца и внуци ще ни благославят векове. Неговите думи направиха почти секиго от нас да презре смъртта. Като свърши Даскал Киро, то неговата последна дума беше тая:

- Напред, юнаци, дързост, дързост, отмъщение и отмъще-

Колю Рачев-Черкеза, Ботев четник от Бяла черква. Неговите братя Петко и Тодор загиват при боя в Дряновския манастир

ние на тирана. Бог е с нас!

Два големи топа ся насочваха към манастира. Почна ся силна битка. От топовете зеха да падат гранати в манастирския двор, но ние сполучихме да убием топчите. Сетне те сполучиха да пробият голямата манастирска врата и събориха горния кат на стайте. После събориха и черковните кубета и гранатите почнаха да падат на останалите стаи. Като хвърлиха около 75 гранати, то тия сполучиха да запалят и стаата, в която бяха Бачо Киро и даскал Васил Неделчев.

Манастирът пламна сичкият и пламъкът от минута на минута ся увеличаваше, а един от нашата дружина, като искаше да насърчи синца ни, почна да пее стара черковна песен:

“Господи сил, с нами буди, инога бо развѣ тебе, помощника имаме, господи сил, с нами буди”.

От тая песен почти сичките момчета ся насърчиха без изключение до такава степен, щото ся приготвиха да ся бият до последната си капка кръв.

Паметникът-мавзолей на загиналите четници

Догатък

Докладвайки на своето командване, генерал Фазъл паша нарича манастира край Дряново “един малък Севастопол”.

За стогодишната от Април 1876 г. камерният хор “Иван Кукузел Ангелогласния” с художествен ръководител Таня Христова изля горния химн. Записът беше включен в грамофонната плоча “Достойно естъ” заедно с любимото песнопение на Васил Левски и с разкази на очевидци за въстанието. Плочата бе издадена от фирмата “Балкантон” и редакцията на вестник “Антени” в значителен тираж и бе разпространена широко в страната и чужбина.

Страниците подготви Илия ПЕХЛИВАНОВ

Офицерът Петър Парманов, военен стратег в Дряновската епопея, заема мястото на ослепява войвода поп Харитон и спасява живота на десетки обречени четници

Дряновският манастир

ПОБОРНИКЪТ ОТ БЯЛА ЧЕРКВА

Петко Тодоров Франгов (1855-1931) е роден в село Бяла черква и учи при легендарния Бачо Киро. Става и негов помощник-учител, като в същото време подобрява образованието си. После сам учи децата в село Горско сливово и заедно с отец Матей Преображенски основава там читалище и революционен комитет. Участва с пълно въоръжение (пушка, сабя, револвер) в четата на Бачо Киро и поп Харитон и с другите юнаци отбранява Дряновския манастир. На 7 срещу 8 май е един от шурмувалите турската блокада и успява с неколцина въстаници да се отскубне от преследвачите и да се укрие в една пещера. Сетне се завръща в Бяла черква и там се крие дълго на различни места.

След Освобождението става свещеник в местната черква “Св. Димитър”. През 1880 г. издава първата летописна книга за Априлското въстание. Деен участник в борбата с оръжие в ръка, но и писател, той с книгата си предхожда спомените за въстанието на Захари

Стоянов и Стоян Заимов. Участва като свещеник-доброволец в Сръбско-българската война. От 1887 до 1889 г. е депутат в Петото народно събрание. Основава Поборническо-опълченско дружество. Пише книги, драми, пътеписи, биографии на въстаници. Издирва и публикува най-пълнен списък на участници в Дряновската епопея. Неговата най-важна книга е “Белочерковската чета в Дряновския манастир”. През 1926 г., по случай 50-годишнината от славната епопея, участва в юбилейното тържество и произнася прочувствена реч от името на живите поборници. Отказва се от поборническа пенсия и служи в черквата до последния си дъх. Умира покосен от инфаркт. Заради мащабната си дейност като революционер, общественик и писател се ползва с голям авторитет и уважение. Посещават го видни личности: Петко Каравелов, Андрей Ляпчев, Димитър Петков, Никола Геннадиев, Антон и Димитър Страшимирови, Иван Вазов... С Иван Вазов има интересна история. През 1917 г. той заедно с Евгения Марс посещава за няколко дни

Бяла черква и се среща там с Петко Франгов, с когото отдавна си кореспондират. По стар православен обичай Вазов се навежда да му целуне ръка, но Франгов я издърпва. “Но защо?”, изненадан пита Вазов. “Защото аз съм обикновен свещеник, а Вие сте Патриарх!”, отговаря скромно Петко Франгов.

Книгата на Петко Франгов за кървавите събития през април 1876 г

ПРИКЛЮЧЕНИЯТА
НА
ДРЯНОВСКИЯТ Манастиръ
НА 1876 ГОДИНА
отъ
Свѣщ. Петко Т. Франгова
ИЗДАНА
ЧИТАЛИЩЕТО
„СЕЛСКИ ТРУДЪ.“
отъ
С. Бяла Черква.
ТЪРНОВО
Печатницата К. Тоданова,
1880

Гласът на гражданите в Евросъюза

Европейската гражданска инициатива навърши 3 години. Колко демократичност донесе това на общността?

На 1 април 2012 г. европейските граждани получиха инструмент, който им позволи участие във формирането на европейската политика. С влизането в сила на Лисабонския договор Европейската гражданска инициатива (ЕГИ) позволи на 1 млн. граждани от най-малко 1/4 от европейските страни членки да изискат от Европейската комисия да предложи законодателство в области, в които позволяват нейните компетенции.

Как работи ЕГИ? Граждански комитет, съставен от представители на най-малко 7 страни членки, трябва за 1 година да събере необходимата подкрепа от 1 млн. подписа, които трябва да бъдат сертифицирани от компетентните органи във всяка страна членка. Организаторите на инициативата след това участват в изслушване пред Европейския парламент. В 3-месечен срок Комисията трябва да разгледа инициативата и да реши какви действия да предприеме. Одобрявайки я, европейските лидери определят ЕГИ като демократично нововъведение, което ще помогне "да скъси разстоянието" между гражданите и ЕС.

Във връзка с 3-ата годишнина на ЕГИ Европейската комисия публикува доклад, в който прави оценка на действието ѝ. През последните три години около 6 млн. европейци подкрепиха европейски граждански инициативи и дадоха своя глас, за да привлечат пряко вниманието на създателите на политики на европейско равнище към важни каузи. Според ЕК регламентът относно ЕГИ е изпълнен изцяло. Въпреки това Брюксел признава, че процесът може да бъде допълнително подобрен.

Първият заместник-председател на Комисията Франс Тиммерманс заяви: "Европейската гражданска инициатива е един от основните инструменти за укрепване на доверието в европейските институции и за насърчване на активното участие на гражданите в създаването на политики на равнище

ЕС. Трябва да потърсим нови начини, с които да окуражим по-активното и по-ефективно използване на този инструмент, който е от голямо значение и за който трябва да гарантираме, че постига своя пълен потенциал".

В доклада се посочва, че през последните 3 години са получени 51 искания за стартиране на инициатива. От тях 31 искания попаднаха в области от компетентността на Комисията и бяха регистрирани; до този момент 3 инициативи достигнаха прага от един милион подписи; 12 инициативи достигнаха края на периода за събиране на подкрепа, без да достигнат прага; за 3 инициативи все още се събират изявления за подкрепа; други 10 бяха оттеглени от организаторите.

Изявления за подкрепа бяха получени от граждани във всички 28 държави членки на ЕС.

В момента тече неформална инициатива за ТТИП

Има случаи обаче, при които някои граждани не могат да подкрепят инициативи поради различия в изискванията на държавите членки. Трудно за организаторите на инициативи се оказва и създаването на системи за събиране на подписи онлайн, като в някои случаи това се отрази и върху времето, с което те разполагаха за събиране на изявления за подкрепа.

Комисията игнорира основната цел на ЕГИ - повече демо-

От Кампанията за европейска гражданска инициатива настояват за реформи, за да може този инструмент на демокрацията да изпълни докрай своите цели

Последната отхвърлена от ЕК инициатива е STOP TTIP (Спрете ТТИП). Заради трематостта на процедурите България се включи 3 месеца след началото ѝ. В момента тече неформална инициатива, която събра над 1 млн. и 500 хил. подписа.

ефективен и смислен инструмент за развитие на европейската демокрация.

Фактът, че на 20 от 47 ЕГИ са им отказани регистрации, не дава тласък към появата на повече ЕГИ. Докладът игнорира огромното разочарование и недоволство, което са изпитали потребителите на ЕГИ. Това доведе до драстичен спад в използването на ЕГИ. Сега според широко разпространеното мнение сред гражданското общество, ЕГИ "не е годна за употреба". Само 6 млн. граждани са подписали инициативи, а това е една съвсем малка част от 500-те милиона граждани на ЕС.

"ЕГИ е един от основните демократични принципи в Договора за Европейския съюз. Тя е единственият инструмент на ЕС, осигуряващ директно гражданско участие, и трябва да е лесен за употреба", казва Карстен Берг, координатор на кампанията за ЕГИ, и допълва, че реално ефектът на ЕГИ е толкова ограничен, че по този начин предизвиква голямо недоволство сред гражданите. По думите ѝ ЕК пренебрегва вредата, която ЕС търпи, когато ЕГИ не може да изпълни обещанието

си за демократично участие.

Кампанията за ЕГИ е идентифицирала 12 реформи, необходими за постигането на пълната ефективност на ЕГИ, за да може тя да разгърне целия си потенциал, превръщайки се наистина в инструмент на демократичност. Значително трябва да се улесни както регистрацията на инициативи, така и тяхното стартиране. Одобрената ЕГИ трябва да води до конкретни действия. Еврокомисията трябва да направи повече, за да доведе до успех една ЕГИ, докато зачита законови рамки, наложени от европейските договори. За това настояват от кампанията за ЕГИ.

Според скорошен доклад на тинк-танк към Европейския парламент ЕГИ се нуждае от постоянен информационен център, който да разяснява цялата процедура. ЕК трябва да изясни дали инициативите могат реално да внесат поправки в основните европейски закони.

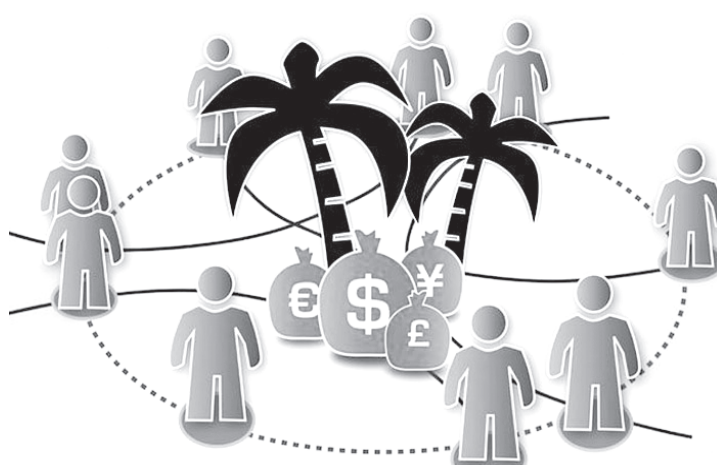
Докладът на ЕК за реформи в ЕГИ ще бъде дискутиран публично в Европейския икономически и социален комитет на 13 април 2015-а в деня на Европейската гражданска инициатива.

СОЦИАЛДЕМОКРАТИТЕ В ЕП:

Нужни са още действия против укриването на данъци

По време на дебат с еврокомисаря Пиер Московиси на съвместна среща на Комитета по икономика и парична политика и новосъздадената специална данъчна комисия социалдемократите в Европейския парламент призоваха Европейската комисия да предложи допълнителни мерки за борба с данъчните измами. Това съобщиха на сайта на Прогресивния альянс на социалистите и демократите в ЕП. Комисар Московиси изрази своя ангажимент за щателна проверка и оценка на докладите страна по страна, както и за нов тласък на обща консолидирана корпоративна данъчна база СССТВ.

Говорителят на социалдемократите за специалната данъчна комисия Питър Саймън заяви: "Централният регистър за информация, отнасяща се до управлението на данъците за компании, трябва да бъде публичен. Още повече, последователни и ефективни санкционни механизми трябва да се прилагат, ако страните членки не се придържат към своите задължения и отказват автоматична обмяна на всяка изисквана информация за данъчната

система. Прозрачността сама по себе си не е достатъчна - неелегитимните практики трябва да се наказват от закона."

Елиза Ферейра - говорител на социалдемократите за икономическа и монетарна политика, добави, че "е невъзможно да се изискват жертви от страна на малките и средните предприятия и гражданите, защото държавите нямат достатъчно ресурси, докато в същото време позволяват на големите корпорации да не плащат почти никакви данъци и да се радват на специално отношение". Анелийз Додс, която прави проекта за доклад "Прозрачност, координация и конвергенция за корпоративните данъчни политики в Съюза", заключи: "Нуждаме се от доклад от всяка страна за ползите за мултинационалните компании и призоваваме Комисията да предприеме решителни действия". Додс призовава ЕК да направи предложения за обща европейска дефиниция за данъчен рай и за създаването на "черен списък" на фирми, които избягват данъци, и на техните съветници.

Алергията може да понижи слуха?

Цветята нямат вина

Цветята рядко предизвикват алергии - техните полени не са толкова опасни, те са прекалено тежки, за да се "вдигнат" от земята и да полетят, съветват американски отоларингогози (специалисти по уши, нос, гърло).

Априлските гъжгове полизат майските полени

пише в специализираното списание на Американската академия по отоларингология и хирургия на гърло и глава (American Academy of Otolaryngology - Head and Neck Surgery-AAO-HNS). Лекарите предупреждават, че алергията често засяга и слуха на пациентите.

С настъпването на сезона на алер-

гии специалисти от съсловната организация, в която членуват над 12 хил. американски алергогози, специалисти по уши, нос, гърло и по белодробни болести, дават няколко съвета как хората с алергии да си помогнат в неравната борба с полени. Причината е, че в някои райони на света т.г. се отчитат рекордно високи количества полени. Без видими причини някои хора може да почувстват промени в слуха, да усетят дразнене в гърлото, пресипналост, както и добре известните за алергията признаци - съзене и зачервяване на очите, подуване на лицето, потичане на прозрачен секрет от носа, дори да се появи астма.

Лечението е с инхалатори,

съдържащи субстанция, която изгражда защита срещу алергените, в т.ч. и полени. Инжекциите и хапчетата под езика също облекчават. Лекарствата против алергии включват антихистамини, спрейове за отпушване на носа. Лечението на дихателните алергии включва и добър контрол на околната среда.

ПРЕПОРЪКИ

- ✓ **Преди да е започнал активният период на полението, вземете подходящи лекарства, изписани от вашия алерголог**
- ✓ **Преди да започнете работа в градината или преди да излезете от дома си, вземете назначените лекарства**
- ✓ **Слагайте маска на лицето си, когато чистите дома си или работите в градината**
- ✓ **През пролетта излизайте в градината следобед**
- ✓ **Избягвайте живите плетове в градината - те задържат прах, полени и плесен**
- ✓ **Останете въщи, когато духа вятър, особено в периодите на полението**
- ✓ **В периодите на полението се стремете да държите затворени врати и прозорци**
- ✓ **Почиствайте филтъра на климатика си редовно**
- ✓ **Когато приключите с работата и влезете въщи, вземете душ и почистете дрехите си**
- ✓ **Не допускайте пръста в саксии - на домашните цветя да плесенясат**
- ✓ **Не оставяйте в помещения, в които има мухъл**

Боровинките лекуват следтравматичния стрес?

Суперборовинка може успешно да лекува посттравматично стресово разстройство (ПТСР), са установили изследователите от щатския университет на Луизиана, ръководени от д-р Филип Ебенецер.

Близко 8% от американците страдат от стрес, след като са били свидетели или жертви на трагично събитие. Често това са хора, изложени на риск от смърт, сериозно нараняване или сексуално насилие, или свидетели на пряка заплаха за здравето и живота на свои близки. Дълго след подобно събитие участниците/свидетелите имат теж-

ки спомени, които често може да попречат дори на всекидневните им действия.

В момента единствено одобрено в САЩ лечение на такива състояния са селективни инхибитори на обратното захващане на серотонина (SSRIs), каквито са например Zoloft и Paxil, но според учените тяхната ефективност е незначителна.

В предишно изследване д-р Ебенецер показва, че SSRIs увеличават нивата на серотонин (5-HT) и на невротрансмитера норепинефрин, а увеличеният норепинефрин може да намали ефективността на лечение-

то с въпросните инхибитори. Норепинефринът, познат още като норадреналин, е важен хормон, който заедно с адреналина се образува в сърцевината на надбъбречните жлези. При стресови състояния норепинефринът се увеличава. С развитието на една стресова ситуация нивото на адреналина постепенно пада, а за

сметка на това нивото на норепинефрина се увеличава.

В настоящото изследване изследователите разглеждат способността на боровинките да модулират нивата на невротрансмитера при пълхове, преживели травма. Резултатите от изследването са показали, че групата пълхове, чиято диета била обогатена с 2%, показвали благоприятно увеличение на серотонина, но нямали ефект върху нивата на норепинефрина, което предполага, че боровинките могат ефективно да модулират невротрансмитерите в посттравматично стресово разстройство.

БЕЗПЛАТНИ ПРЕГЛЕДИ ЗА ПАРКИНСОН В СОФИЯ, ПЛОВДИВ И ВАРНА

"Национална организация на хора болни от късен паркинсон" и Сдружение за достоен живот на паркинсонците в България започват информационна инициатива "Живот с паркинсон".

За да акцентират на важността от ранната диагностика, двете пациентски организации призовават хората, които страдат от болестта на Паркинсон или имат съмнения, да се възползват от възможността и да се прегледат безплатно.

София: Болница "Св. Наум", всеки вторник и четвъртък през април от 11,00 до 13,00 ч. със записване на тел. 02/9702202, д-р Чорбаджиева.

Варна: Болница "Св. Марина", всеки вторник и четвъртък през април от 13,00 до 14,30 ч., 14 етаж, проф. Капрелян, без записване.

Пловдив: Болница УМБАЛ "Св. Георги", Клиника по нервни болести на ул. "Васил Априлов" 15, к-т по паркинсонова болест. С предварително записване на тел. 032519023. Понеделник и сряда през април от 13,00 до 14,00 ч.

Болестта на Паркинсон е прогресивно неврологично заболяване, което засяга над 6,3 млн. души по света. У нас се смята, че от болестта на Паркинсон страдат около 15 000 души. В напреднал стадий са 30%, а в последен стадий - около 100%. Средно 10 години след началото на заболяване-

то се навлиза в напреднал стадий, а в последния - след още 3-4 години. От Паркинсон най-често заболяват мъже.

На 11 април е Световният ден за борба с паркинсон.

Парогната медицина

Коприва и спанак борят пролетната умора

Световъртеж, усещане на слабост и умора, зачестяване на сърдечните кризи, намален капацитет на белите дробове, засилване на оплакванията от стомашни заболявания (гастрит, язва, рефлукс), суха кожа с лющене на горния и спой, косопад. Обичайните оплаквания, които отдаваме на пролетната умора. Медиците ги обясняват с повишената влажност на въздуха, която може да причини оток на дихателните пътища, който води до намаляване на количеството кислород в белите дробове, нарушение на отделителните функции на кожата, както и нарушаване на водния баланс.

За да изчистим тялото от токсини и да го тонизираме в периода на пролетната умора, от времето на бабите ни се препоръчва

чай от полски хвощ, мечо грозде, турта и мащерка

И пак от времето на бабите е съветът за засилена консумация на коприва и спанак. Копривата има кръвоспиращо, диуретично, смекчаващо, антианемично действие. Тя се препоръчва при анемии, при храносмилателни смущения с диария, кръвотечение от носа, обилна менструация, хемороиди. Прилага се и при бъбречни заболявания като диуретично средство. Освен вкусните ястия с коприва, растението може да се консумира и под формата на

запарка

при дневна доза 4 чаени лъжички листа на 250 куб.см. вряща вода. Запарката се използва външно. При косопад се приготвя отвара от 100 г листа, които се варят 30 мин. в 1/2 л вода и 1/2 л оцет.

За много упорит косопад заменете листата от коприва с корени.

Да не забравяме, че комиксовият герой от 30-те години на XX в. Попай моряка получава огромна сила, като яде спанак. Е, имало е грешка от една десетична запетая в съдържанието на желазо в спанак (35 мг вместо 3,5 мг на 100 г), но ползата от зеленчука остава.

Наскоро американски учени установиха, че всекидневната консумация на спанак може да подмлади мозъка с... 11 години! Твърди се, че термичната обработка на спанак намалява количеството на витамин С и фолиева киселина, но за сметка на това останалите му ползи се съхраняват.

В КАМПАНИЯ ЗА КРЪВОДАРЯВАНЕ УЧАСТВА И ЦЪРКВАТА

На 5 април 2015 г. (неделя) от 10,30 ч. пред Богословския факултет на пл. "Света Неделя" 19 директорът на НЦТХ д-р Николай Андреев и зам.генералният директор на БЧК д-р Надежда Тодорова ще участват в информационна кампания за състоянието на кръводаряването в България.

С подкрепата на БПЦ инициативата "Запалете свещичка. Дарете кръв. Дарете живот от себе си" ще се проведе на Цветница. Изнесени екипи за кръводаряване ще работят от 9,00 до 13,00 ч. в близост до:

- храм "Св. Неделя" - в аулата на Богословския факултет
- храм "Св. Седмочисленици" - в сградата на VI ОУ "Граф Игнатиев"
- храм "Св. Параскева" - в хоровата зала на Дарби колидж
- храм "Покров Богородичен" - в енорийски център "Покров Богородичен"
- в сградата на Националния център за трансфузионна хематология от 9,00 до 15,30 ч.

Николай АРНАУДОВ

Тарзан

БЕЗКРАЕН ПРАЗНИК НА ЛЪЖАТА

ЗАРАДИ ЕДНАТА ТОПЛА ДУМА

Денчо ВЛАДИМИРОВ

От дълго време вече забелязвам странно явление - постоянно срещам мои съсед и познати в магазина на една от големите търговски вериги в града ни. Да кажеш, че са забогатели внезапно - нищо толкова няма. Влизат си тихо и кротко в блестящия огромен магазин с чуждоземска подредба и си излизат с по някой самун хляб, купен на промоция, или с шепя маслини и лукчета бонбони, а понякога дори с кофичка кисело мляко. Не се стърпят и попитат един от съседите си, като го срещнат там:

- А бе защо биеш толкова път дотук всеки ден само заради един хляб, когато на двадесет метра от блока ти има магазинче, което продава хляба на същата цена? И маслините, и сиренцето, и лукчетата, и те вървят там на про-

моция, дето я прави магазинерката Кичка? Защо идваш чак тук?

Съседът ме погледна с тъжна усмивка и си призна: - Заради едната топла човешка дума бе, комшу! За единия човешки поздрав! Ние в блока вече така сме се изпокарали заради това парно, саниране, течове и общи сметки, че не само не се поздравяваме вече от години, ами само като чуем някъде да се отваря врата на апартамент, изчакаме и тогава излизаме, като пак се заслушваме и да не би да срещнем друг съсед! Не можем вече да се гледаме, а какво остава и да се поздравяваме като едно време, ама след като дойде демокрацията, всичко свърши... Даже и по празници не искаме да се видим, толкова ни е изнервила тази сиромашия в този капитализъм, дето ни го натресох! А тук, в голе-

мия магазин, идвам ей щото поне касиерката, като ти прибере парите, ще ти се усмихне, добра дума ще ти каже! Вярно, с каменно лице, щото така сайи наредили да казва, но все пак - добра дума! Подадеш стотинките, а тя ти се усмихне и извие глас:

- Добро утро! Добър ден! Добър вечер! Приятен ден! Хубава вечер!

Ей онзи ден чак ми се доплака, когато една такава красива мома на касата ми пожела и весело прекарване на празниците! И ми се усмихна така, както не ми се е усмихвала и жена ми от сватбата ни...

Та затова съм тук толкова често и бия два километра път и зиме, и лете, и в дъжд и гръмотевици, затова идвам - да ме поздравят някой, топла дума, макар и по нареждане на шефовете си, да ми каже!

Много ли искаме в този живот?

Неделник

По каналния ред

Благовест МИТКОВ

Много обичам идиотските идеи. Те ме вдъхват да измислям и аз идиотии, а известно е, че за да живееш добре и спокойно в днешно време, трябва да си или политик, или идиот.

Ето, тези дни например научих, че имало идея да се направи плавателен канал, който да свързва Русе и Варна. Впрочем тази идея не била нова. Още преди Освобождението била хрумнала на някой си Таяр бей, но тогава Негово Величество Султанът му казал: „Сус бре, керата!“, освен това го нарекъл абдал и будала и дори го напуснал по анадолски обичай. Та идеята замряла.

По-късно - през 1927 година, тя отново възкръснала, но заради настъпващата криза замряла отново.

Отново възкресение - през 1972 година и отново замряне.

И премиерът Костов я реанимира по време на своето управление, но защо не я осъществи - един Господ знае! Вероятно не са му стигнали парите, които държавата тогава взе при приватизацията на БГА „Балкан“.

Както и да е, идеята има своето четвърто възкресение, което мен лично ме радва и ме стимулира творчески. Защо - мисля си - само канал „Русе-Варна“?

Можем да направим и канал „Видин-Солун“, с отклонение „Петрич-Охрид“!

Както и канал „Перник-Белград“, който ще свързва реките Струма и Сава. При наличието на такъв канал всички туристи, които са разгледали крепостта Калемегдан в Белград, ще могат за бързи часове да доплават с бързи вапори и да видят и крепостта на Кракра в Перник. Представете ли си какъв дъшеш е това за туристическия бизнес на България?!

Ами ако от канала „Видин-Солун“ дръпнем едно малко каналче към София и набързо я превърнем във Венеция на Балканите, а?! Ще внесем стотина гондоли от Италия, ще обучим гондолиери и - „О соле мио!“

Да, обичам идиотските идеи! Те развихрят и развирват още повече фантазията ми, което е приятно.

Но момент, момент! Сега си спомних! Построяването на канала „Русе-Варна“ по предварителни изчисления ще струва около четири милиарда лева. Като познавам нашенските нрави, поне половината от тях ще се оттекат не във въпросния канал, а в нечи джобове! Следователно идеята не е чак толкова идиотска! Поне за някои!

Илия НИКОЛАЕВ

ПРОЛЕТ

ГРАЖДАНИНЪТ N-ЧО N-ЧЕВ СЕ ЗАВРЪЩА В РОДИНАТА

Константин ИВАНОВ

Помните ли кой беше гражданинът N-чо N-чев. Забравили сте го. Това беше редовият наш сънародник, превърнал в личен цивилизационен избор приобщаването ни към Европа и посветил личните си скромни усилия на тази кауза, поради което си спечели прозвището Приобщителя. Животописа, който му посветихме, беше внезапно прекъснат в далечната 2001 г. поради обективни причини. Тогава той стана бял роб в Шенгенското пространство: беше продаден на фермер от Беломорска Тракия, за да отработи стойността на 4 пакета дрога, които му беше поверил бизнесменът Шишо Шишев-Барбекото, а той като съзнателен гражданин изсипа в тоалетна.

Поради недоразумение беше обявен за загинал в автомобилна катастрофа, оплакан от жена и близки и забравен. Но ето че 14 години по-късно гръцкият му чорбаджия прецени, че N-чев се е откупил, освободи го и дори му даде 500 евро за из път. След безплодни опити да мине легално гръцко-българската граница - той намаше никакви документи за самоличност - късметът му излезе благодарение на някакъв благодетел, който срещу останалите му 423 евро великодушно го включи в група сирийски бежанци („на тях взимам по 3000 евро, ама ти си нашенец“) и, макар нелегално, стъпи на родна земя.

Сълза бликна от единственото око на N-чев (другото, да напомним, той загуби при ПТП от връхлетял го на пешеходната пътека джип, вследствие на което беше осъден и лежа в затвора заради нанесени имуществени и морални вреди на собственика на джипа). Отново на родна земя. И тази земя вече е пълноправен член на Европейския съюз, реалност е съкровеният му личен цивилизационен избор.

Тръгна към София. Пеша, от 500-те евро не беше останал и евроцент. Но късмет. Подминалата го каруца спря: „Селски, качвай се, къде през калта без галоши“, подвикна му мургавият левент на капрата. „Ама

шъ помогнеш да свършим една работа“. По едно време отби от пътя, спряха до един жп коловоз. „Хващай ей тоя ключ и отвинтай и по-пъргавай!“ „Ама“, опита се да възрази N-чев. „Няма „ама“, че като те опала с камшика и другото ти око ще изтече“, закани се бизнесменът. „Айде, сега, дайгай, ай руп“, парчето релса беше натоварено и пое пътя си към пункта за вторични суровини. Съвестта у N-чев се обади: „Ами сега като дойде влакът ще катастрофира“. „Какъв влак, бе селски, този влак откога-а не върви, ти не знайш ли, че бедежето фалира и изпозакри сума ти линии!“

N-чев прехапа устни. Такъв първи членък с родината, пълноправен член на Европейския съюз, не беше очаквал.

Всяка година през пролетта часовниците минават с един час напред. И всяка година всички са недоволни. А е толкова лесно всички да са щастливи!

Достатъчно е някой да се сети да сменя часа не в събота срещу неделя, а в петък по обяд!

В кръчмата разговарят двама банкови чиновници:

- Разбирам - казва единият - защо касиерът е избягал парите и скъпоценностите от сейфа. Но не мога да разбера защо е отвел и жената на директора?

- Е как защо! За да не го търси директорът.

Един пиан отишъл на доктор и му казал:

- Абе, докторе, я ме прегледай и ми кажи кво ми има, че ми е много кофти!

Докторът го попреслушал и му отговорил:

- Не мога да ви поставя диагноза, вероятно причината за това е алкохола.

- Добре тогава, ще дойда, когато изтрезнеете.

Професор по психология изпитва студентите си:

- Какъв е според вас човек, който в един момент се разхожда нервно насаманата и крещи в пълен глас, в следващия момент седи на стола си и тихо плаче, а после се държи съвсем нормално?

- Футболен треньор?

Султанът влиза в хаяма си и прошепва на ухото на първата си жена:

- Очите ти се като ясни звезди! Устните ти са като разчъфтели вишни! Предай по редицата...

В парка се срещат двама собственици на кучета. Единият казва:

- Научих моята овчарка да кара кълнки!

- Ама това е булдог?

- А, не, тя просто още не умее да спира.

Кораб минава край малък остров сред океана.

По брега на острова тича брадат мъж, нещо вика и маха отчаяно с ръце.

- Кой е този? - пита една пътничка капитана.

- Понятие си нямам. Всяка година, щом минем оттук, той търчи така и маха като обезумял.

Студент по медицина на изпит. Професорът го пита:

- Какво трябва да знае най-вече лекарят, преди да тръгне на посещение при болния?

- Адреса му.

Някъде из Дивия запад. Шерифът сядна на бара и си поръчва вино с мезе сирене. Барманът му носи парче швейцарско сирене. Шерифът дълго се взира в дупките на сиренето и накрая казва:

- Хари, още една престрелка в твоя бар и ще го затворя!

Фокусник пита публиката в цирка:

- Ако има сред вас двойка женени преди 24 часа, нека излязат на арената! Пристигат младеж и момиче, хванати за ръка.

- Вчера ли се оженихте?

- Да.

- Тогава имам само един въпрос - какво правите тук, за Бога?

- Какъв си такъв тъп! От толкова години ходиш на училище, а нито една буква не си научил! Само едно тире и една точка знаеш! - крещат родителите.

Малкият виновно навежда глава и пак отива в стаята си да пише точки и тирета в тетрадката си.

Така минавали детските години на Самюел Морз...

Мъж говори на жена в бара:

- Да бях художник - да те нарисувам; да бях поет - да те опиша; да бях скулптор - да те извая; ами аз като съм прост

тенекеджия...

Две блондинки стоят пред картината "Рождество Христово".

- Не разбирам как може да се живее без елементарни удобства! Виж, детето лежи направо на сламата!

- Нима не знаеш, че родителите на Христос са били много бедни?

- Бедни ли? Тогава как са успели да поръчат картина на толкова известен художник като Тициан?

- Как мислиш, дали Ной е ловил риба по време на потопа?

- Не, нали е имал само два червея.

Жена се опитва да се освободи от досадник:

- Знаеш ли, ти ми напомняш океана...

- Защото съм такъв голям и силен?

- Не, защото от теб непрекъснато им се повдига!

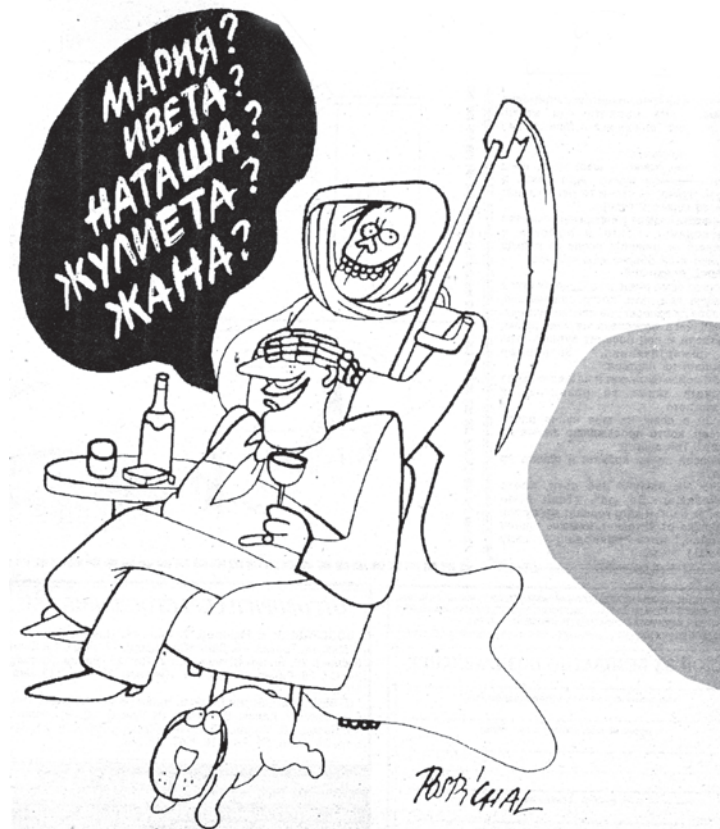
Седи си Враната на един клон и си гризе сирене.

Минава отдолу Лисицата с бейзболна бухалка, удря Враната с бухалката, грабва сиренето и изчезва.

След малко Враната идва на себе си,

Еврокласици

Йозев ПОСПИХАЛ - ПОЛША

оглежда се и казва учудено:

- Я! Съкратили са баснята...

Модерни времена:

Седят три момченца в пясъчник, пийват си биричка и си пушат. Минава някаква жена:

- Как не ви е срам! На колко години сте!? Защо не сте на училище?

Децата се споглеждат:

- Ти луда ли си, ма! Кой ходи на училище на пет години?

На един чукча му подариха Камаз. След два месеца отиват при него и го питат харесва ли му.

Онзи казва:

- Много е гот, гледам си залеза на топло, имам си и клаксон, само че има един сериозен проблем.

- Какъв, бе, чукча? - питат го с изненада.

- Абе много бавно го теглят тия кучета!

- Наденица на тиган!

- Нямаме.

- Свински шишчета!

- Нямаме.

- Тогава... Тогава агнешко печено!

- Нямаме.

- Нямаме, нямаме! И на това, ако смея да попитам, ресторант ли му викате?

- Разбира се, господине. И то вегетариански.

Мъжът неочаквано се прибира и жена му в последния момент маскира любовника си като антична статуя.

- Какво е това? - пита мъжът й.

- Видях във Сидорова такава статуя и също купих. Много е модно сега!

През нощта мъжът станал, направил сандвичи и кафе и ги протегнал на статуята:

- Огладнял ли си?

- Да - протегнала ръка "статуята".

- Яж, знам колко е кофти да си гладен. Когато сътръх така у Сидорова, никой не се сети за мен...

Един инженер умрял. Отишъл при свети Петър, цял ден чакал на опашка, за да получи разпределение, и накрая го насочили към ада. Минало време, започнали незапомнени жеги. Свети Петър си помислил:

"Тук в рай не се диша от горещина. А какво ли е в ада? Я да ида да проверя?"

Отишъл той в ада и какво да види? Прохладно, подухва ветрец, изобщо рай...

редния взрив видели трупа, помислили, че са убили водолаз и го завелики го в един храсталак край близкото летище. От там минали парашутисти тръгнали за скокове. Като видели лежация в храстите помислили, че е някой от техните, препил вечерта. Грабнали го го качили на самолета. Когато стигнали определената височина, му сложили парашута и го метнали да изтрезнява по време на скока. Паднал човекът, видели го хора и го закарвали в Бърза помощ. Там лекари, хирурзи, се мъчили девет часа да го спасят. Когато всичко свършило на въпроса какво ще става с него, отговорили:

- Ооох ще живее, но малко ще куца...

Двама приятели разговарят в кръчма:

- Вчера жена ми така ме разстрои, че вече втори ден пиля!

- Да, скъпо ми излизат тези наши жени...

Разследват причината за пожар в някаква фабрика. Питат пожарникаря, който води разследването:

- Според вас защо се е запалила фабриката?

- Ами, основната версия е, че се е получил взрив от някакъв газ.

- А другата версия?

- Ами може да се е получил взрив от някакъв друг газ.

Заводите Форд в Детройт. В кабината на шефа влиза човек и крещи:

- Еврика! Толкова години работа по този електродвижител и ето накрая го направих! Пристигам тук от Ню Йорк със собствения си електромобил!

- И колко ви струваше пътуването? - пита шефът.

- Четири хиляди долара. Седем долара за електроенергия, а останалите - за кабел.

Двама английски джентълмени седят в клуба за следобедна цигара.

- Кажете, Джеймс, какво мислите за бягането за здраве?

- Аз смятам, Арчибалд, че това е една голяма глупост!

- Защо смяташ така, Джеймс? Всички казват, че е полезно...

- Виждете ли, Арчибалд, когато тичам за здраве, винаги ми се разлива уискито от чашата...

Седи си един каубой в бара и си порка. Към него се приближава млада дама и завързва разговор:

- С какво се занимаваш? - пита дамата

- Ами виж сега - аз съм каубой. Цял живот съм бил каубой, баща ми е бил каубой, дядо ми е бил каубой, и изобщо всички мъже в нашия род са били каубои. А ти каква си?

- А, ами аз съм лесбийка. Сутрин като стана, си мисля за жени. Докато се мия в банята, пак си мисля за жени, като ям - мисля си за жени, пазарувам - пак си мисля за жени. Абе изобщо през цялото време си мисля за жени.

Каубоят кимнал разбиращо и дамата си заминала. След известно време до него сяда друга млада жена и отново му задава въпроса какъв е и с какво се занимава.

- Ами, как да ти кажа - отвърнал каубой - аз досега си мислех, че съм каубой, ама преди малко разбрах, че всъщност цял живот съм бил лесбийка.

В чудния свят на женските фантазии: Питай всеки мъж и ще ти каже, че най-популярната женска фантазия е да бъде с двама мъже едновременно.

Това, което обаче той не знае е, че във фантазията единият мъж чисти, а другият готви.

Двама приятели се срещат - единият, сериозен и тежък бизнесмен, изтупан с костюм, носи голяма златна обича на едното си ухо. Другият го пита:

- Какво става бе, каква е тая обича?

- Ох, не питай... Дълга история.

- И откога я носиш?

- Откогато жена ми я намери в леглото.

В чудния свят на женските фантазии: Питай всеки мъж и ще ти каже, че най-популярната женска фантазия е да бъде с двама мъже едновременно.

Това, което обаче той не знае е, че във фантазията единият мъж чисти, а другият готви.

Двама приятели се срещат - единият, сериозен и тежък бизнесмен, изтупан с костюм, носи голяма златна обича на едното си ухо. Другият го пита:

- Какво става бе, каква е тая обича?

- Ох, не питай... Дълга история.

- И откога я носиш?

- Откогато жена ми я намери в леглото.

В чудния свят на женските фантазии: Питай всеки мъж и ще ти каже, че най-популярната женска фантазия е да бъде с двама мъже едновременно.

Това, което обаче той не знае е, че във фантазията единият мъж чисти, а другият готви.

Двама приятели се срещат - единият, сериозен и тежък бизнесмен, изтупан с костюм, носи голяма златна обича на едното си ухо. Другият го пита:

- Какво става бе, каква е тая обича?

- Ох, не питай... Дълга история.

- И откога я носиш?

- Откогато жена ми я намери в леглото.

В чудния свят на женските фантазии: Питай всеки мъж и ще ти каже, че най-популярната женска фантазия е да бъде с двама мъже едновременно.

Това, което обаче той не знае е, че във фантазията единият мъж чисти, а другият готви.

Двама приятели се срещат - единият, сериозен и тежък бизнесмен, изтупан с костюм, носи голяма златна обича на едното си ухо. Другият го пита:

- Какво става бе, каква е тая обича?

- Ох, не питай... Дълга история.

- И откога я носиш?

- Откогато жена ми я намери в леглото.

В чудния свят на женските фантазии: Питай всеки мъж и ще ти каже, че най-популярната женска фантазия е да бъде с двама мъже едновременно.

Това, което обаче той не знае е, че във фантазията единият мъж чисти, а другият готви.

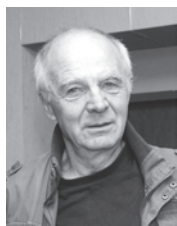
Двама приятели се срещат - единият, сериозен и тежък бизнесмен, изтупан с костюм, носи голяма златна обича на едното си ухо. Другият го пита:

- Какво става бе, каква е тая обича?

От редактора

България пак мащеха майка

Борис ДАНКОВ

България пак се проявява като бездушна мащеха майка към нашите сънародници в чужбина. Този път към българите, живеещи в Чехия. В края на февруари българският посланик в Прага Лъчезар Петков връчва на председателя на Българската културно-просветна организация в Чехия - Кирил Беровски, предизвестие, според което организацията в срок от три месеца следва да напусне сградата на ул. "Америка" 28 в чешката столица и да я предаде на посолството. "Железният" аргумент на това предизвестие е, че имотът през 1972 г. е бил предоставен за временно ползване от българската държава на Българския културен клуб "Георги Димитров", който понастоящем не съществува и бил без законен правоприемник. По чиновнически просто и ясно, с попис и печат на посолството, връчено в присъствието на двамата свидетели.

А каква е истината? Такава, че още преди 135 г. в Прага е създадено от наши емигранти (включително с

участието на големия български художник от чешки произход Иван Мърквичка) сдружение "Българска сегаянка". След Втората световна война дейността на организацията продължава, като неин приемник е Българският клуб "Георги Димитров". През 1971 г. участници в клуба "свемват" министъра на външните работи Иван Башев, че сградата на "Америка" 28 може да бъде закупена изгодно от българската държава. Така тя е придобита и предоставена на клуба в Дом на българите. Отпозвава в нея се помещава този дом, представян от Българската културно-просветна организация в Чехия, която разполага с огромна библиотека, с културна база и клуб-ресторант, редакция на списание "Роден глас". Благодарение на своята дейност организацията развива и издържа още 7 клуба в Чехия, превърнала се е в естествен център на българската диаспора в Прага.

Но не, това повече е невъзможно! - казват чиновниците от нашето Външно - до 28 май т.г. сградата незабавно следва да бъде освободена и "върната" на българското посолство в Прага. И от какъв зор трябва да стане това? Злите езици говорят, че "малката хапка" на "Америка" 28 ще бъде началото на замислената от Външно разпродажба на български имоти в чужбина. Ало, Сметната палата и прокуратурата - спите ли или се правите на разсеяни...

ГОРЕЩО ЗАГЛАВИЕ

Възрожденският дух през погледа на академика

Българската академия на науките и издателство "Захарий Стоянов" ще представят на 7 април от 18 часа в големия салон на БАН най-новата книга на акад. Константин Косев "Българският възрожденски дух".

Книгата представя подробно и задълбочено изследване на възрожденския процес. Авторитетният учен тръгва от османското нашествие в края на XIV век. Проследява съдбата на българския народ в условията на чуждото владичество; зараждането на съпротивата срещу османските завоеватели през XV - XVII в. Спира се върху формирането на българското национално самосъзнание и зараждането на национално-освободителната идеология. Значително място отделя на развитието на про-

светното дело и постиженията в културата; на борбата за църковно-национална независимост.

По-нататък разглежда прехода от въоръжени изяви срещу поробителя към

граждане на вътрешна революционна организация, създаване на БРЦК. Специално внимание се отделя на подготовката и избухването на Априлското въстание. Не на последно място - на Руско-турската освободителна война като фактор за възкресение на българската държава и народност.

Книгата е богато илюстрирана със снимки, исторически карти и факсимилета, портрети на български възрожденци; луксозно оформена от художника Жеко Алексиев. Неин редактор е писателят Иван Гранитски.

Акад. Константин Косев

организирано национално-революционно движение и из-

МЕТРОНОМ

Великденски концерт на Детския радиохор

Празничен концерт на 8 април от 19 часа ще изнесе в католическата катедрала "Свети Йосиф" Детският радиохор. За концерта хорът и неговият диригент Венеция Караманова са подготвили програма от църковни произведения на Добри Христов, Дж. Палестрина, Дж. Верди, Дубински и Лео Делли.

Концертът ще е с участието на Камерния оркестър на БНР. Солисти ще бъдат Вера Гиршинова и Надя Павлова - бивши възпитаници на Детския радиохор.

Създаденият през 1960 г. от акад. Христо Недялков Детски радиохор неотдавна отбеляза

своята 55-годишнина. Досега малките български изпълнители са пели с голям успех в най-прочутите концертни зали на Ню Йорк, Вашингтон, Токио, Лондон, Париж, Берлин, Москва, Пекин, Виена, Прага, Будапеща, Брюксел, Копенхаген, Стокхолм, Хелзинки, Мексико сити, Монолулу, Кайро и много други градове на повече от 30 страни в света.

Само в Япония хорът е изнесъл близо 500 концерта в над 150 града по време на своите осемнадесет концертни турнета. През 2002 година Европейската федерация на хорвете към Европейския съюз го удостои със титлата "Посланик на европейската култура".

ПЕРИОДИКА

Парижки брой на вестник „За буквите - О писменехъ“

Излезе брой 44 на Кирило-Методиевския вестник "За буквите - О писменехъ", който ще бъде разпространяван по време на Тракийската изложба в Парижкия Лувър.

В броя е публикувана статия за делото на Св. Кирил и Методий от проф. Ронж Бернар в "Енциклопедия Универсалис" и неизвестни сведения за започването на Методий с негови ученици в Северна Франция след съдебния процес в Регенсбург през 870 г. с неговия собствено-норичен автограф от Кондичата на манастира на о-в Райхенау в Боденското езеро.

Изложбата "Богомили, патарени, катарии и лоларди - предходници на Реформацията в Европа през Средните векове (XII-XIX в.)", подготвена от Българската академия на науките и показвана през 2012 г. във Франция, е обогатена със списък на селища в Южна Франция, които носят до днес български наименования.

Рисуна на габробиска черква

от големия френски архитект Лео Корбюзие - потомък на еретиците-албигойци, се публикува със сензационно сведение за спасяването от разрушение на катедралата Нотр дам го Пари от майстор Колю Фичето.

Страница с галаголическо писмо от средновековна книга с български произход и съвременна картина представят клетвата при коронацията на френски крал в катедралата на град Реймс.

ФАКТ БЕЗ КОМЕНТАР

Българите в Чехия остават без своя сграда

Българските културно-просветни сдружения в Чехия остават без своя сграда, след като неотдавна посланикът на страната ни в Прага г-н Лъчезар Петков е връчил на председателя на Българската културно-просветна организация Кирил Беровски предизвестие за

освобождаване на ползвания от българската общност имот - узнахме от фейсбук страницата на сдруженията и електронните медии.

Според въпросното предизвестие българските културно-просветни сдружения в чешката столица следва да напуснат сградата на ул. "Америка" 28 през м. май 2015 г. Мотивът за напускането е, че БКПО не е правоприемник на съществуващото в годините на социализма дружество "Георги Димитров". Всъщност сдружението е наследник на основаната още през 1880 г. просветна организация "Българска сегаянка". През 70-те години българската държава закупува сградата на "Америка" 28 в Прага от частно лице и нашето посолство я предоставя за

Фасадата на сградата, която Министерството на външните работи отнема незаконно

Министърът на външните работи Даниел Митов има ли или няма отношение към казуса?

Дом на българите. Отпозвава Българската културно-просветна организация се помещава в тази сграда и създава още 10 културно-просветни клубове в българите в Чехия. Тя издава и свое списание "Роден глас".

Боян БОЙЧЕВ е роден на 22 юли 1971 г. в София. Завършил е руска и българска филология в СУ "Св. Климент Охридски". Учител е в 93-то СОУ "Ал. Т. Балан". Автор е на няколко стихосбирки, сред които "Остров Баунти" (1999), "Привикване към делника" (2000), "Тридесет и петият километър" (2008) и др.

Утринна усмивка

Все по-тъмни са утрините,
Измамна е светлината им рекламна,
Аз махам на ранобудните прозорци,
На хората, поели към хляба си.

И все по-глушави изглеждат
Светлините на скъпите локаци,
Тузарските автомобили и одеждите,
Дрозиранци, развратници и пияници.

И все по-ненужен е този свят,
С либералните лъжи и със заблудите,
Упрото се оцветява в златен цвят,
Безсъвестно и блудно.

И все по-бедни са мислите ни болни,
Бездомни, в утрини се скитат:
Измамата, че сме свободни,
Като сме роби на парите.

И все по-студени са утрините,
Ала аз се чувствам толкова бодр,
Аз вървя по ранобудните улици
И се усмихвам с надежда на хората,

На обикновените хора.

Пътят

Сред всички пътища неизвървени
Единият нека да е мой,
Тук следите за останат -
Човек върви по пътя свой.

И нека да не е логичен,
Но да е път желан,
Път пряк, обичан,
А не с принуда извървян.

И нека даже да е труден,
Краката с болка да вървят,
По него дните да се точат мудо,
По него дните да летят.

И нека да изглежда невъзможен,
Да се губи сред гмурите дори,
Но всяка стъпка да решаваши сложно
И в тебе всяка стъпка да гори.

И този път аз искам да пробягам,
Да остава подпис мой,
Сред всички пътища неизвървени
Единият да бъде мой!

Евелина КОВАНДЖИЙ-СКА е родена на 26 октомври 1976 г. в Панагюрище. Завършила е компютърни технологии и английска филология в университета "Паисий Хилендарски". Автор е на стихосбирките "Бели сънища" (2005), "Боси очи" (2009), "Разказвам тишини" (2011) и "Косач на звезди" (2013).

Викове

Не чувам вика на глухарчетата
В онзи свят, преграден от чакане,
но само твое.

Тишината се отгърляна
след плесницата
на последната ти дума.
Срещнах рижка лисица.
С опашката си люлееше звезди.
Там, където ме няма.
Уморените вълци
захапват петата на нощта
и чакат знамение.
Вятърът оглуша.
Може би от несподяемост.
Сега е ням страж.
Рисувам зима без очи.
И ръце няма,
но заплита опашка в залеза.
Слушай плача на коминчистача.
Гладен е за слънце.
Но защо?
Сънувай гъжд,
който се качва по думите ти
и остава там.

П о е з и я

Тази вечер няма да помня.
И другите ще забравят.
Само небето има спомени.
Залюлей се на косите ми.
После замълчи.
Там някъде съм аз.

Плач на вълци

Люлее тишината сянката ми. Думите ми са
протеза на чувствата,
а ти танцуваш бос по билото на спомена и
нямаш сянка.

Удрави се във залеза и полетя с гъжда над
блесналите слънчогледи.

Вървиш като онзи герой от последния черно-бял
филм,
който ме накара да плача и да сънувам плач на
вълци.

Защо ли плачеха? Само ти можеш да отговориш.
Криеш ги под дрехата и понякога, когато вече
не са ти нужни,
ги започкваш към звездите. Понякога си мисля,
че ти разбираш плача им. Този плач на вълци,
от който настръхва кожата и капе самота от
устните.

Настъпни тревогата по опашката... И тя е вълк,
който плаче в гъжда. Само да я намеря. Само да
я докосна.

Или може би: Само да те намеря. Само да те
докосна

Петър ПЕТРОВ е роден на 6 декември 1978 г. във Враца. Завършил е предучилищна и училищна педагогика и връзки с обществеността в СУ "Св. Климент Охридски". Изкушен е от писането на алтернативна поезия и създаването на неформална музика. Автор е на стихосбирките "Пин код: Лукчетата" (2004) и "Без упойка" (2013).

Скришом

Искаше да се скрие
в най-скришното.

Да е укрит.
Да е в укритие.

Да е неоткриваем
за органите на реда,
на правоговора и правописа.

За всички камери в града,
но и за инсталираните
по пътни артерии
на страната.

Да е неоткриваем
дори и за най-добрите детективи.

Да е вгън земя.
През дебел планин в десетата.

Да не попълва данъчна декларация
никога повече през живота си.

Да не попълва всевъзможни
и невъзможни формуляри.

Да не му искат повече
свидетелство за съдимост,
медицинско свидетелство,
или каквито и да било
други свидетелства.

Да не изпраща на никого
пореждното CV като безработен.

Да не се обяснява повече
на този или онзи, за това или онова.

Да не нахлува с възлом
в нечие сърце.

Да не хули,
да не го хулят.

да не цитира,
да не го цитират.

Да не рецитира,
да не го рецитират.

Да не слухти,
да не му слухтят.
да не изброява,
да не му броят.

Да не използва вече
беззъби многоточия.

Искаше.

Да се скрие.

В най-тъмното.
Да изчезне.

От поглед.

Да...

Георги КОСТАДИНОВ е роден през 1985 г. в Кюстендил. Завършил е в СУ "Св. Климент Охридски" специалността "Public Relations". Публикувал е в списанията "Съвременник", "Страница" и "Глобус", в периодичния печат и в електронните списания "Кръс-топът", "Литературен свят" и "Литернет".

Платно без кораб

Помислих, че съм напълнял,
а то било защото пуловера е дебел.
Помислих, че света се е променил,
а то е защото аз съм различен.
Побървах, че заживяхме свободата,
а всъщност останали сме без корени.
Рееш се - платна без кораб,
с усещане за свобода, а сме всъщност
изгубени.
Безпризорни, опърпани...
Никому нужни.
Както уж трябва да бъде.
Но рефлексна тегла надолу,
навътре.
Капо лук платното желае да се завие,
засади и покълне.

Уютно

Заговорят ли колко лоша е страната ни,
аз ще си спомням лозата на балкона,
разположила се на простора.
Съседските котета ползвали на пътеката.
И когато решавам да мина, аз се покланям и
любезно ги питам:
- Ваши височества...
Те ме гледат с бешешките си физиономии,
глупаво мизат
и пак се излагат.
Уютно е някак си всичко.
Зелено и твое.
Безкрайно зелено,
в което всяка лудост се разтваря
като кръв след битка.

Мартин СПАСОВ е роден през 1986 година в Шумен. През февруари 2013 г. печели втора награда в Шестия национален конкурс "Златен пегас" на в. "Ретро", а няколко месеца по-късно ръкописът му "Аз мога да цитирам тишина" печели Седмия национален конкурс на ИК "Хермес" за дебютна книга на млади автори и е изграден.

Вали единственият гъжд -
знахар, лекуващ от униние.
Осмвям тих и вездесъщ.
И чакам любовта да мине.
Вали гъждът - недоволом
за сетивата ти прекършени.
Осмвям с гъх на кофен
и чакам любовта да свърши.
Вали отдавна. Отпреди.
Навярно ще вали и винаги.
А любовта напук гори.
И аз я чакам да изстине.
Вали. Неустоим момент.
И аз се губя в тържеството му.
И тръгва любовта от мен.
Но твърде мокро е за сбогом.

Докосях вечността, защото
мигът ми оправда сърцето.
Каква поема е животът -
римуба бурена със цвете.
Ако си тръгваш, откъсни си
от неувеханалия спомен.
Ти беше част от ръкописа -
заглавие, крепящо тома.
Мастилото е мракът течен,
разлял се върху думи светли.
Не ме помни. Ще драсна клетка
и всичко ще осъмне в пепел.
И всичко ще изтлее бавно
като забравена цигара.
Ще свети ръкописът само.
Не знаеш ли, че не изгаря...

Непримиримият Кольо Георгиев

ЧАВДАР ДОБРЕВ

С Кольо Георгиев се познаваме още от началото на 60-те години на миналия век. Бяхме млади, кой поет, кой белетрист, кой критик, правехме първите си литературни опити всеки в своята област, въннувахме се от гражданските проблеми на времето. Аз бях попаднал в кръга на поета Георги Джагаров, който придоби заслужена ранна слава със затворническите си стихотворения. В този кръг общувахме и спорехме на литературни и социални теми - Георги Джагаров, Генчо Стоев, Кольо Георгиев и Иван Цветков, доскорошни политзатворници, театралният критик Димитър Канушев, моя милост и още неколцина.

Георги Джагаров, който имаше самочувствието на литературен водач, обичаше, особено под въздействието на алкохола, да се забавлява и шутовски да иронизира близките си приятели. Почесто си го позволяваше с Иван Цветков, но не и с Генчо Стоев, а към Кольо Георгиев се отнасяше с нотки на пренебрежение. Нас с Канушев ни щадеше, тъй като и бездруго видимо го боготворяхме. Кольо Георгиев в такива случаи предпочиташе да отговаря вяло на запитванията, но това не му попречи постепенно да се оттегли от нашата компания, показвайки отпущение от Джагаров, своя идеен другар от преди 9 септември 1944 г.

Симптомът на отдалечаване между двамата писатели стана очевиден, след като Джагаров през втората половина на 60-те години премина, така да се каже, в орбитата на Тодор Живков и най-близкото му обкръжение. Кольо не прие за нормална тази трансформация. Позволи си да споделва с мен халхили реплики за конформизма на Джагаров и неговото властолюбие. Аз бях на друго мнение. Да, Джагаров прави компромиси, но и извършва съзнателен акт на приобщаване към властовите структури като отговорен деец, активист на партията. Оттук нататък той ще греша, тъй като само който не прави нищо, е безгрешен. Но и ще развива догматични клишеета, ще освобождава литературен терен за новите тенденции и търсения. Примери: литературната реабилитация на Атанас Далчев, Владимир Василев и Константин Костантинев, новата оценка на Емилян Станев и на поетите от 40-те, пробивите на младото поколение поети и белетристи. Но ще се случи и крупният му заф със събирането за Солженицин.

Кольо Георгиев остана от другата страна на барикадата. Той не пожела да приеме такава сътрудничество с властта. Предпочете да бъде говорител на литературната сцена, да се опита от послоничното си дарование да разказва случаи, които съвсемно гообозатява; да изпитва удовлетворение, че останалите го гледат с възмуща, че слабят пол въздуха подир този приятно сложен мъж с разтнени очи и приятна усмивка. С възторг или с небрежна снисходителност неговите "завсегдатаи" му принасяха определението "сладкодумец", което горе-долу го устроиха.

Компенсация за отнеманството от структурите на властта той намери и в съхранената си съвест, която според него няма причини да обслужва някого или някоя, и във вътрешното си чувство за свобода, и в самостоятелността на творческото си мислене. Най-често директно и публично защитаваше своето мнение. Тази директност и морална правдоливост проникваше и в разказите му (малко по-сетне в пиесите му).

Кольо Георгиев остана докрай верен на жанра разказ, и то на цивилизирания разказ. Други неговии връстници опитаха таланта си в по-обемни форми като повестта и романа, където платното е широко, а животът се рисува в собственото му пътешествие. Така той стана емблематичен представител на изкуството на разказа от втората половина на XX в., наред с Емилян Станев, Павел Велижков, Николай Хайтов, Йордан Радичков, Ивайло Петров, Васил Попов, Дончо Цончев, Станислав Стратиев, Георги Величков, Янко Станоев и др.

Майстор на разказа, в който се води битка за човечност

Кольо Георгиев написа и пиеси, без които погледът върху българската драматургия от ози исторически период би бил крайно непълнен. Апропо, в своите пиеси той даде старт на драматургията на всекидневието, в чието съхраняване изигра роля и Николай Хайтов - с драматургичните си миниатюри. К. Георгиев първи разгърна в дълбочина (в "Съди на самите себе си") проблема за генезиса и функционирането на една нова класа, възникваща в недрата на социализма. Класа, съставена от бивши антифашисти, сега апаратици и стопански мениджъри, които десетилетия по-късно избърши своята именна турна революция в СССР, в източноевропейските страни на социализма, включително и у нас. Като автор на драми К. Георгиев показа как на битово равнище става разрушаване на ценностите. Различителните процеси в едно семейство, в което солидарността се подменя от самосъзнанието на привилегированния елит, на друго равнище намират аналози и в обществените структури.

Това е незаменим идеен и художествен принос на писателя Кольо Георгиев в новата българска драматургия. Той обаче навлезе в същността на оформеното явление, което тепърва щеше да се превърща в "гробополя" на социалистическия идеал и обществото.

Любопитно е, че в нашата драматургия този проблем, макар и периферично, се появи още в пиесата "Прокурорът" на Георги Джагаров. В тази пиеса Джагаров противопоставя, в античен по същността си конфликт, прокурора Милко Войнов и следователя Николай, с цел да разкрие колко мощен и непреодолим е обсътът между сталинския догматизъм и движението на обнова и "очовчаване" на съвременния социализъм. И само чрез епизодичния образ на външнотърговския служител Боян загатна за настъпващата потребителски манталитет, жажда за привилегии и обогатяване на новия елит. Кольо Георгиев направи по същество от проблемите на Боян център на драматургичната полемика. Той изобрази ситуация, в която социалната болест вече е в напреднал стадий. Порокът се е масовизирал, общата формула, свързана с вътрешното разцепление в обществото ни между привилегировани и обикновени граждани, е обхванала като равновесни кметски психологията, морала, начина на поведение и мислене на членовете на избраната фамилия. Драматургът, който наблюдава отблизо развитието на случващите се процеси, успя да запази дистанция, да спои живоото описание със средствата на пристрах, на пародията и публицистичната пристрах.

Характерно за Кольо Георгиев е, че разкри в пиесите си и тежните към трагизма на героя, своето рода "пренос" на драматични ситуации от разказите му. Той намери начин да доразвие своя светоглед чрез драматично изобразяване на националната ни съдба - по-конкретно чрез показ на катастрофичните последици от участието на България във войните на двадесетото столетие, чрез мащабна и външно изобразени образи като този на селянина Иван Сербезов (пиесата "Ще умрем гнес, ще живеем утре").

Спомням си какви граждански външния предизвика спектакълът "Съди на самите себе си" сред софийската публика, а и в цялата страна. На пресконференция, след предпремьерното представяне на "Съди на самите себе си" в Младения театър за пръв и последен път видях цял шпалер каврови офицери на Шесто управление на МВР, заели се да "бранят" партията от неудобната правдивост на тази драматична и сценична творба. Интересно е, че през онези години главният прицел на партийното опекунство все улчаваше писатели със стаж в партията от преди 1944 г. Може би защото тяхната съвест беше най-малко годна за пречупване.

Антифашистките разкази на Кольо Георгиев, най-стойностните между тях, са колкото изобедни, толкова и създадени по предвзвешен план. В тях се постига изобразение на усложнени човешки участии, въпреки че отделните персонажи са разделени линейно като положителни и отрицателни. Младият герой е неопитен и трогателен в ангажираността си с идеята и борбата за нейното реализиране. Смехът, доколко се допуска, е деликатен. При Кольо Георгиев отношението към начевания революционер се поднася с трогателна интимност, но и с лека насмешка над наивните му мечтания - находка при такъв строй на мислене и чувство.

В друг тип разкази, част от тях написани през десетилетията на прехода, след 1989 г., Кольо Георгиев накланя безните към свободното противпоставяне повествование, към нахсаната композиция, в която плува от асоциации различни впечатления, спомени и преживявания. Това протича в разкази като "Ресторант "Парнас" - летопис", "Камъни за градеж", "Изпробването на Маки", "Клиентът с каните обща".

Иювковското, по-точно Ангел-Караличевско омикотаване (лиризация на рисунка) при К. Георгиев се съчетава с болка, със страдание и състрадание, но и със строга присъда и сарказъм, с дистанциране от субекта и средата на изобразяване.

Защо е така? Защото най-съществено за Кольо Георгиев като художник е да проведе дискусия - остра и конфликтна, без примеси на сантиментализъм и излишно съчувствие. Как по време на вътрешната антифашистка борба (1941-1944) идеята за социалната революция е обявена от победенческа чистота и идеализъм, от воля да се отрече неестествения земен рег, който деля хората на милиони крайно бедни и шеля крайно богати. И как защитните идеали след 1944 г. се изкористяват и епически обезобразяват.

Това разбиране за работническата революция в българските условия се формира в белетриста - това е важно - не преди, а през периода на социализма. То отразява разочарованията и безпокойствата на идеалиста писател, който като политзатворник-антифашист си е представял другояче обществото в бленуваното бъдеще. В този план К. Георгиев изживя събвонно разобличаването на култа към Сталин в средата на 50-те години. Това оформи и представата си за насилието като бич божий на победната революция (със зачатъци

още през нелегалния период).

И така, белетристът спада към онези среди на отечествената ни интелегенция, която отрича безапелационно политическите компромиси в партията и обществото след 1956 г., вижда корист и сребролюбие в уязвимия откъм морал прагматизъм на новия партийен елит.

Кольо Георгиев, наред с творци като Емил Манов, Юлия Огнянова (политически затворници преди 9 септември), Христо Ганев и Руси Божанов (партизани), Васил Акъев, Радой Галин или Леон Даниел (ремисисти), заговори в края на 60-те и през 70-те години за морална криза на социализма, за появата на потребителски слой сред партийния елит, за злините, причинени от новото еснафство!

От друга страна, белетристът посказва, че за предпочитане е социалната революция, цялата радикални промени в социума, да протича с максимално избягване на насилието или чрез пълното му преодоляване. Но като резултат от тези писателски осъществявания нямаше как К. Георгиев да не се обсъбна - като възглед и естетика - с официално провжданата линия в културата.

Същевременно логиката на дотогавашните му схващания и творчество диктуваха той да възприеме горещо идеите за преустройство на социализма от 80-те години, за социализъм с човешко лице, дошли от СССР - грубо и въпреки с по-сетнешното му разочарование. А това разочарование предизвика у разказвача не само засилени форми на скепсис и адовития присмех, а и по-явно възвръщане към революционните идеали преди 9 септември. В творчески аспект противостоенето на потребителските тенденции през социализма се допълни с противостоенето на безчовечността в дивия капитализъм, внедрен у нас в края на XX и началото на XXI век.

Но да се върнем към разказите със сюжети от времето на антифашистката съпротива. Те, според мен, са високо творческо постижение на прозаика като идея, архитектоника, образна система, асоциативни връзки и поука. За антифашистката съпротива са писали писатели като Емилян Станев, Йордан Радичков, Давид Овadia, Веселин Андреев и др.: степената на успеха при всеки от тях е различна. Но характерно е, че повечето автори се опират върху фабулното разгръщане на събитията в конкретното време, върху трагизма на героите, поставени в изключителни ситуации, върху спомена и днешника.

Кольо Георгиев постъпва по друг начин. Той по-рядко изпитва потребност да документира фрагменти от нелегалното движение, да примахва обикновено сюжетирание. В този смисъл при него истинската случка се доизмисля с оглед на поставената задача, и то с въображение, което е твърде презвзо, с мисъл, която не парадирва с агулация на идеите.

За наситените с кръв и насилие произшествия може да се разказва директно, с трагизъм, който разтърсва душата на читателя. За същите участии събития, епизоди от антифашистката борба, Кольо Георгиев пише като за обичайни случаи, наситяйки ги с хумор, с пародийни прийоми и самоирония. Затова пък в края на разказите отеква внушение, че персонажите живеят във Варварски свят, в свят на античовечност, съхранили обаче волята си за духовен отпор.

Литературното дело на Кольо Георгиев преди 1989 г. беше недолюбвано от официалната критика. След 1989 г. това положение се повтори с по-голяма категоричност. Белетристът и сега е неудобен за властта, за неолибералната критика и нейните апологети. Оказва се, че за съвременната цензура на парите и манипулацията, по-ефикасна и по-безмилостна от цензурата, прилагана при социализма, творчеството на писателя представлява сериозна заплаха, защото е еманиция на истините за живота, на човешката съпротива срещу социалните несправедливости и привилегии, които са алфа и омега на общественото устройство на България през последния четвърт век.

(Слово от премиерата на книгите на писателя "Ах, този бели свят" и "Изповеди на захождащото слънце" - с извистни съкращения. Заглавието е от редактора)

Кораб „Йосиф Сталин“ гори. Арест. 1952 г.

Безумията на моя век събрани само в една юлска седмица на 1952-ра. Трудно е да се повярва.

Бях млада, алчна за романтични приключения, жадна за нови срещи и възнения. И ето внезапно ние, трима студенти от Литературния институт, заедно с голяма група видни московски писатели ще участваме в тържественото откриване на Волго-Донския канал. Медините гърмяха - завършен е най-гръзният проект на бъдещето, строежът на епохата! Беше шеметно.

Когато наблячихме Химки, пристанището на Москва река, дъхът ми спря. Никога не бях виждала толкова красив кораб. Надменно бял, величествен, с ярко изписано име - „Йосиф Сталин“. И ние, бедните, вечно гладни студенти, вече сме на неговата предна палуба. Музика. Изпращачи. Възбудени гласове. Аз съм със студентите ни Геза Домокош, румънец от унгарски поход, и легендарния Сергей Орлов. Слънцето играе с пшеничната коса на Сергей, поетът, познат на цяла Русия. Обезобразен с дълбоки алени белези на лицето, като пламъците на оня горящ танк, от който са го измъкнали под Сталинград. Улавям как погледът му ме търси изпод кърбао червени клепачи. За мен той е пленително красив.

Волга - вечната тайна. Часове стоях на палубата да гледам бреговете ѝ. Омагьоса душата ми. Изпълни ме с изрези и залези, с енергията на мощното си течение, с древни мелодии и загадъчна игра на цветовете. Бях като пиана, ненадмината за още красота. Поглъщах посланията и благослава на църквите със златни кубета по целия бряг. Саратов, Нижни Новгород, малки села... Историата разръчаше пред нас своите страници. Всички разговори на маса с писателите бяха като среща с Русия, която не познавам. Големата река бе събудила спомен, гордост, болка, поразителни човешки истории, древни легенди. Часове слушах в захлас този възвръщане от мъдрост и чувствата, този рядък подарък за мен.

Навлязохме в самия Волго-Донски канал. Всички, празнично облечени, бяхме на най-голямата предна палуба. Нашият флагмански кораб бе украсен с безброй знамена, гирлянди и цветя. Бреговете лъкуваха. Бях облякла най-хубавата си рокля от керемидена коприна на по-тъмни райета, богато разкроена, много красив подарък от Милчето, сестра ми. Косата ми беше прихваната с оригинална шиола, която ми изпрати мама. До мен неизменно Геза и Сергей, в бели ризи и сини панталони, щастливо усмихнати.

Корабът навлезе в най-големия шлюз. В първия миг не разбрах какво става. Какви са тези невиджани фойерверки, тези огромни пламъци? И изведнъж от рупора:

- Пожар! Корабът гори!
С изстрели от брега улични радиокабината!

Преди да се опомня, „Йосиф Сталин“ пламтеше като факла. А бяхме на дъното на шлюза! Сергей и Геза се втурнаха като луди към каютите с група пионери. След тях хукнаха

Това пътуване по великата руска река нарекох щастливо плаване, защото беше щастлива страница от моя живот

ЛИЛИАНА
СТЕФАНОВА

през гъстия дим още неколцина. Огънят бушуваше. Свалиха децата при нас на предната палуба, където пламъците още не бяха стигнали. Борис Полевой оглави спасителните действа с удивително хладнокровие. Всички без паника изпълняваха неговите заповеди. Сергей се задъшаваше от люта кашлица. Геза, отличен плувец, започна да пренася дете след дете до стената на шлюза, откъдето ги поемаха дружи хора. Борис Полевой и Сержожа помагаша на Геза. Аз стоях на края на палубата, омърляна от санджиди, безпомощна. Тогава не знаех да плувам. „Лилияно, стой там, не мърдай, ще те взема последна! Не се бой!“ Викаше с цяло гърло Геза.

Огънят настъпваше със страшна сила. Никой не можеше да го спре. Повечето писатели, преживели войната, като Сергей, рискуваха живота си. Не знам по каква причина, но корабът продължаваше

Дейци на изкуството и културата на кораба „Й.Сталин“

да бъде на дъното на шлюза. - Лилияна-а! - викаше някой и размахваше ръце от високата стена. Беше Шустик, приятелят от нашия курс. - Игба-а-ам! - Не-е! Геза, Геза е тук! - крещях аз.

Виеха сирени. Най-сетне - няколко пожарни коли. Започнаха да гасят. От нашите каюти остана само мръсен поток. Корабът започна да се издига. Все по-нагоре и по-нагоре. Стъпих на брега сред огромно множество. Омърляна от санджиди и щастлива. Оцелявах.

И до днес не знам истината за пожара. В такъв знаменателен ден изгрява флагмански кораб на името на Сталин! Изгрява, докато той самият е следвал навярно народните тържества, откриването на Волго-Дон. Свечеряваше, когато с Геза ни арестуваха. Корабостроител-

Кораб „Йосиф Сталин“ преди пожара

ци, изхвърлени на непознат бряг. Двама цивилни поискаха документите ни. Нямахме паспорти, багаж, пари, нито каквото и да е документ, който да удостовери нашата самоличност. Чужденци. Боже, какво лекомислие! Останахме на брега само ние двамата. Всички писатели продължиха с друг кораб до Ростов на Дон и оттам за Москва. Искахме да обиколим, да разгледаме уникалната строежа. Дори не помислихме, че това е строго охранявана зона, че изгоряха паспортите ни, че корабът беше подпален злоумишлено. Опитвах

- Колко ще ни държат тук? Как ще докажем кои сме? Ние и двамата сме сериозно запознати...

- Не мисли за това. Страшно си уморена. Гласът му бе приглушен и ласкав. Не го виждах в пълния мрак. Но душата ми се отпусна в тая небиваща нежност.

Сънувах ли, не знам, но някой ме повика. Познат глас. Много познат:

- Лилияно, Лилияно, аз съм Шустик!

Само татко ме нарича Лилияно. Не, това е милият Шустик от нашия курс!

- Не се плаш! Ще ви освободя, само не се безпокой!

Легнал по корем на плочника, той викаше през тесния отвор. Научил, че са арестували двамата запознати. В първия момент дори не помислих за нас. Бил убеден, че сме заминали за Ростов. Но после загрял - те са! И хукнал да ни спасява.

Шустик стана нашият паспорт, нашият пропуск, нашият водач. Спецчастите добре го познаваха. Оказа се, че той пише повест за строежа, което чувах за първи път.

Когато ни освободиха, внезапно се сетих: нямам нищо, дори грешен да се срещна, нито овладяла да се поглежда. Добре, че беше големата шиола да прибера косата си. Умирах от глад. Шустик се погрижи за всичко. Прекарахме летния ден пияни от приятелство.

- А сега ще ви настаня в хотел, каквото не сте и сънували - каза загадъчно.

Беше малко селце от грубо скъпани дървени постройки - като военни складове.

- Ще нощуваме тук, при строителите - каза Шустик.

Строителите, които се редяха с канчетата за вечеря, бяха десетки отстранени мъже в тъмносиви куртки и панталони, немски пленници. Фойерверките, празничните салюти по време на нашето пътуване бяха приказка, която угасна. Тук единствената реалност беше войната. Отново тая проклета война! Безумен шейк от разрушение и изграждане, от минало и бъдеще, от грозота и хармония. Пленниците мачкаливо продължаваха да се редят. Армията на Паулус достигнала триумфално до Сталинград, времната се смесваха и ме потопиха в своето

безумно торнадо. Имах чувството, че съм на снимачна площадка. Търсех камера. Това не са немски пленници, а статистки. Къде са актьорите?

Не беше филм. Опомних се, когато Шустик каза, че това е хотелът, който ни обеща. Не се шегуваше.

Посрещна ни яка, едра и груба рускиня. На мъжете каза, че е направила място за нощуват при немците. После ми посочи своя нар в тясно оградено преддверие.

- Ще спиш тук, гълъбче, а мен не ме мисли.

Седнахме на твърдия нар. Тя свали кърпата си и ме заля с меката доброта на пшеничната си коса. След миг се сепна, за миг отново върза забрадката:

- Чакай ме за чая. Немецът и той душа носи... - каза с тон на православно опрощение.

Не знам Геза и Шустик редят ли се с немците да получат чай. Нашето студентско верую беше всичко да изпитаме, всичко да видим.

Когато се върна, Даша наля чай и на мен.

- И да ти се пише - каза - няма да излизаш бърз. Ще стисках. Набърн немецът се шлепа по цяла нощ. Няма нося си да подаваш отпук, докато не дойда.

После изчезна. Беше тъмно и страшно. Легнах. Цялото тяло ме болеше след нощта в камерата. Някъде зад дъсчената стена някой викаше „Фриц, Фриц!“ После отбърз устна хармоничка подхвана мелодията на „Лили Марлен“. Прекъсна я поток от ругатни на езика на Гьоте. Не можех да мисля. В бараката цяла нощ хъркаше, ръмжеше, блъчуваше, викаше, псуваше един вече забравен жесток свят с изтръгнато жилище. Беше истинско и злобещо. Беше не военно, а човешко поражение. Елитни части на Вермахта, оставили след себе си само разрушения и смърт. Каква ирония! Точно те години наред изграждат живот за своя враг, модерни канали, движение напред. Възмездие? Справедлива участ? Лежах с отворени очи и си задавах безумни въпроси.

Съмна. Даша ми донесе канче чай.

- Не си мизнала, знам, - каза. - А пътах ли на мен какво ми е? Под Сталинград убиха баща ми и по-големия ми брат...

Взирах се в свята редица от канчета. Двайсетият знаеше думата „Възмездие“.

В нито един вестник, радиопредаване и каквато и да е медия нямаше и дума за пожара. По едно време се уплаших, че е плог на моето въображение.

Гътепистът за това пътуване нарекох „Щастливо плаване“. В него не немислих за има дори ред за пожара в кораба. Но онова плаване по великата Волга в къра на приятелите - поети, писатели, художници, музиканти, беше щастлива страница в моя живот.

Лавица

“ВЪЛШЕБНИКЪТ”

от Владимир Набоков издава “Колибри” в превод на Иглика Василева. Магическата проза на тази новела е всъщност “първата плаха тръпка”, от която се ражда прословутата “Полита”. За да задоволи своята страст по малко, още несъзряло момиче, един бижутер, мъж на средна възраст, се жени за болната и овдовяла майка, чиято смърт скоро след това го поставя в ролята на единствен настойник на невинната чаровница, която така и не се превръща в дръзка нимфетка. Мартин Еймис определя романа като завладяващ шедевър, разтърсващ и тревожен. А самият Набоков го нарича “завършен къс красива проза, точен и проникновен”...

“САМО ЖИВОТ”

от Алис Мънро издава “Сила” в превод на Красимир Желязков. С 14 сборника с разкази зад гърба си, 84-годишната Алис Мънро е призната за най-добрия световен автор на кратка проза, за което свидетелства присъдената ѝ Нобелова награда за литература за 2013 г., предшествана и от “Букър” за цялостно творчество през 2009-а. Писателката е родена на 10 юли 1931 г. в Уингам, Онтарио, а канадската провинция е основният фон на творбите ѝ, наситени с емоционална дълбочина и запомнящи се образи. През 1963 г. заедно с мъжа си отваря книжарницата Munro's Books, която става известна в Канада и в САЩ, а в началото на нашия век тя води и спечели борба с рака.

“ЛАКОМСТВОТО”

от Мириел Барбери издава “Факел експрес”. В сърцето на Париж, в богаташи дом умира най-големият кулинарен критик в света. Пиер Артан е решавал години наред съдбите на най-известните майстори готвачи, с леко драмасване на перото е унищожавал и създавал репутации. Сега, когато изтичат последните му часове, той е преследван от мисълта да намери онзи вкус, който помни като божествено усещане и който не може да назове. Изначалният, единственият Вкус. Така започва неговото пътешествие назад към началото, през юношеството до детството, по един път, осеян с незабравими ухания, най-невероятни вкусове и фантастични кулинарни шедеври, огласян от разказите на спътниците в живота му.

“ПОГРЕБАНИЯТ

ВЕЛИКАН” от Казуо Ишигуро издава “Лабиринт”. След 10 години мълчание Казуо Ишигуро, определян като най-добрия и оригинален писател на своето поколение, се завръща с роман за времето непосредствено след Крал Артур. Римляните са си тръгнали. Британия тъне в разруха. Но поне войната, опустошила страната, е останала в миналото. Въпреки опасностите едно възрастно семейство поема на пътешествие в мъглата с надеждата да намери сина си, когото не е виждало от години. Те знаят, че ще се сблъскат с много опасности - някои страни, някои извън познатата реалност. Ала откриват и забравените истини за паметта, за любовта, за войната.

За да се знае и помни

Новата книга на Христо Медникаров „Обич и памет за роден край” възвеличава българщината

Георги Н. НИКОЛОВ

Прави впечатление, че във времена като наше - без национални приоритети, силно политизирано, с бедно и апатично население, все повече автори обръщат поглед към краезнанието. В него те намират отдушник от наболените проблеми. Връщат се назад в историята на родното място. Възраждат за нов живот избледнелите ликове на достойни предци. А нерядко чрез спомена - и цели селца и махали, отдавна обезлюдени и превърнати в руини. Тези им занимания, събрани в книги, са начин за опазване на българщината по места. Особено днес, когато у нас безконтролно нахлуват всякакви чуждестранни идоли и съмнителни естетически ценности. Българщината възвеличава и новата книга на Христо Медникаров - “Обич и памет за роден край”, изд. “Слово”, Велико Търново. В нея авторът се спира на Елена и Еленския край, на старата столица и на финала - на родната си махала Разпоповци. Машабен труд, по страниците на който на преден план изпъква психологическата нагласа на балканджите. Тяхното прословуто “може”, без което не биха оцелели в суровите планински условия и не биха прославили уменията си по света: “Недоимъкът ги приучил на непосилен труд, направил ги предприемчиви, находчиви, надарил ги с много човешки добродетели. Не се огъвали пред трудностите. Търсели изход. И го намирали”.

Над всичко Медникаров изпъква жаждата на людето за духовност. Стремежът им към образование на децата в масово строените килийни училища. По страниците светват, сякаш отново запалени кандила, имената на учителите-свещеници Кънчо Симилов, Йосиф Калугер, Хаджи Сергей, Дойно Граматик, Андрей Робовски... Разказът се спира върху местните манастири и първата библиотека на Елена, помещавала се в църквата “Свети Никола”. Но времето не спира и идва ред на самодейните театри на читалищна сцена. На впечатляващия списък с имена на генерали, воювали за България в различни години. На двама министър-председатели и трима заслужили митрополити. А още - на професори, лекари, журналисти, художници. И, разбира се - на писателите Стоян Михайловски, Петко Ю. Тодоров, Емилян Станев, Йордан Стубел, Димитър Начев, Пенчо Чернаев, Георги Ведроденски и т.н.

С много обич са споделили картините от Велико Търново в раздела “Старопрестолно, легендарно, неповторимо”. Цветна галерия от минало и настояще, които взаимно се допълват с поглед в бъдното. Но, разбира се, най-свидно е родното Разпоповци, далю на българската култура актьора Георги Георгиев-Гец. То е мъничък център на Вселената, в който трудолюбието и духовната жажда взаимно се надграждат. Спомените на автора са все така ярки

за местните традиции, за гурбетчийството и търпеливите селски жени. За поминъка, празниците и имената на изявени личности, тръгнали от този китен край по света, за да реализират многостранните си дарования.

Но Христо Медникаров е и съвременник с остра наблюдателност за обществените процеси днес: “Гасне остаряваща България. Скръбни бащи и майки изпращат с безнадеждни въздишки синове и дъщери в чужди страни. Те ще си идват за по някой ден на гости, ще водят със себе си и обезродени внучета, които ще ги гледат с чужди очи, ще им говорят с чужда реч и вместо радост в домовете ни български ще вливат мъката, че родната им България ги е превърнала в еничари”. Колко тъжно и колко върно. Затова приемаме книгата “Обич и памет за роден край” и като молба да пазим завещаното ни от предците. Да бъдем техни следовници, колкото и да ни е тежко в борбата за хляб и физическо оцеляване. Дано да можем. Дано...

Изкуство

Укийо - светът (животът) тук и сега

Известният български японист Братислав Иванов предлага задълбочен поглед върху японската история, светоусещане и изкуство в изследването “Японската гравюра укийо-е” (ИК “Изток-Запад”). Отличният стил, дълбоките познания на автора и богатият илюстративен материал правят четенето на тази книга истинско естетическо удоволствие.

Изданието може да бъде разделено условно на две части: първата дава обща представа за Япония и историческия контекст, в който се формира японската градска култура; във втората се разглеждат различни аспекти на гравюрата укийо-е. Тя е част от японската градска култура, която достига своя разцвет през втората половина на периода Едо (1603-1867). Град Едо (дн. Токио) се превръща не само в център на реалната власт, но и в културно средище. Радостите от всекидневието на градските жители - женската хубост, секса, театралните зрелища, турнирите по сумо и т.н., намират отражение в поезията и театъра, но особено ярко в изобразителния стил укийо-е, включващ рисунки и гравюри. Укийо буквално означава плаващ, ефи-

мерен свят, но реалният смисъл, който се влага в него, е светът (животът) тук и сега. Животът е ефимерен и трябва да бъде изживян пълноценно и с радост. Укийо-е може да се разглежда и като израз на хедонистичните настроения, типични за градската култура на Едо. Характерно за представителите на този стил е

създаването на картини от поредиците хубавици, шюнга (еротични картини) и портрети на актьори от кабуки театъра. Най-известният представител на този стил - Кацусика Хокусай, внася в него нов елемент, като превръща укийо-е от изкуство, фокусирано основно върху портрети, в стил, ориентиран към непортретната тематика - пейзажи, растения, животни.

Книгата на Братислав Иванов проследява не само развитието на японската гравюра, но и различните периоди от историята на Страната на изгряващото слънце, градовете, замъците, пътищата и транспорта през периода Едо, а също и светоусещането на японца и неговите основни ценности ориентири: истината, добро, красота. В “Японската гравюра укийо-е” подробно са представени и централните теми и художествени средства при укийо-е. Наред с всичко останало, част от големите достойнства на изданието са дълбоките познания на автора и богатият илюстративен материал, който дава възможност на читателите да се докоснат до това красиво изкуство, подчертават издателите.

РИСУНКИ НА АНАСТАСИЯ ПАНАЙОТОВА

„Макар че Анастасия Панайотова е сред първомайсторите на цветната литография, тя не включва в тази своя изложба нито един отпечатък. Макар че тушова линия, драматичният шрих и артистично разлетите петна дълго време са нейните предпочитани средства, тук няма да видим рисунки с туш и перо. Ще видим около шестдесет произведения, създадени на хартия с акварел, гваш и четка (главно през 2012-2014)“ - казва за изложбата, която бе открита снощи, Невена Лилова.

В моята сегашна изложба рисунката е с камерно звучене. Вярвам, че е добре да се рисува според личната чувствителност, според собствения вкус. Така се съставя свой свят! Обичам поезията и през годините, заедно с други тематички съм работила и по стихове на Димчо Дебелянов, на Марина Цветаева, очарована от дарбата им, от света, който са изградили, споделя авторката. По думите и в

ЕКСПОЗИЦИЯ НА ИЗВЕСТНАТА ХУДОЖНИЧКА НА „ШИПКА“ 6

тази изложба се долавя полъх от поезията на не-обикновената Емили Ди-

кинсьн. В стиховете ѝ има неочакван поглед, дълбочина, откровеност, неиз-

казана чувствителност. Изразявам своята почит пред този възхитителен поет. Макар че е живяла преди много години, избирайки живот почти в изолация, тя създава поезия, която и до днес звучи новаторски. Истинското изкуство носи поглед към вечността, допълва Панайотова.

Тя е родена през 1931 г. в София. Завършва Първа девическа гимназия и Художествената академия при проф. Илия Бешков. Панайотова е член на Съюза на българските художници. Започва като илюстратор и график на свободна практика. Участва в много изложби в страната и чужбина. Отличена е с многобройни награди. Творби на Анастасия Панайотова се намират в НХГ, СГХГ и в четиринадесет градски художествени галерии у нас. Притежатели на нейни графики са Ермитажът в Санкт Петербург, Пушкинският музей в Москва, Националната библиотека в Париж, Националната библиотека във Вашингтон и др. Изложбата продължава до 23 април в галерията на СБХ, ул. „Шипка“ 6, етаж II.

„Реминисценции“
от съвременни
български автори

Лоранс

Анастас Константинов, 1989 г.

вен модел, на търсене и експериментирание с цветове, форми, техники, научи ДУМА от Лаврен Петров.

Посетителите ще преоткрият духа на това разкрепостяване и неподправените послания на изявените и днес, но новатори в онези години, наши живописци.

Емил Стойчев,
„Самотата“, 1995 г.

Софийската галерия „Лоранс“ представя избрани произведения на съвременни български художници. Изложбата, превърнала се в традиционно за пролетния сезон събитие, показва творби на знаковите имена в живописа Емил Стойчев, Димитър Буюклийски-Мичи, Светлин Русев, Анастас Константинов, Николай Майсторов, Енчо Пиронков, Свилен Блажев, Милко Божков, Греди Асса, Захари Каменов и др. Експозицията далеч надхвърля стандартните очаквания за представяне на съвременно изкуство. Освен че са предоставени не от самите им автори, а от различни частни колекции, творбите са създадени в отминал, интересен период на бурно развитие в българското изкуство - 80-те и 90-те г. на XX век, времето на разпадане на общия художест-

Изложените платна отразяват характеристики за динамичното минало тенденции, като още при тези от 80-те години фигуративното изображение постепенно отстъпва място на абстракцията (Милко Божков „Композиция“). Творбите от периода се отличават с особена символика (Свилен Блажев „Разпятие“, Анастас Константинов „Празник на животни“, „Мистична сцена“) и присъщ драматизъм (Николай Майсторов „Напрежение“). Модерен прочит на традиционния за родното изкуство сюжет пресъздава платното „Българка“, рисувано през 1982 г. от Светлин Русев. Преосмислената представа за изкуството през 90-те г. има най-различни изрази - от тотално фрагментаризиране на реалистичното изображение (Емил Стойчев „Самотата“, 1995) до неговото хармонично изграждане чрез кубистично очертани обеми (Димитър Буюклийски-Мичи „Композиция“). Изложбата продължава до 30 април в галерия „Лоранс“ на ул. „Оборище“ 16.

Страницата подготви
Надежда УШЕВА

Изложба за новите контрасти с еднакви стойности

„Бетон, стъкло и инокс са материалите, които продължават да ме интересуват, без никога да съм ги използвала в произведенията си. Откривам в тях това противопоставяне и противоречие в света, които не търся, а просто съм пристрастена към тях. Почти три години след първата ми самостоятелна изложба в галерия „Ракурси“, личният ми ракурс отново е обърнат към хората, обстоятелствата и „красивите“ затвори, в които живеем, споделя младата художничка Калия Калчева за новата изложба, която може да се види в столичната галерия „Ракурси“ на ул. „Хан Крум“ 4а. Според нея думите „затвори/отвори“, „печеля/губя“, „вход/изход“, „офис/дом“ са контрасти, които вече са с еднакви стойности. Кръговрат, който целогодишно сменя посока и значение, а мода дори не съществува. Светлината е мрачна, спокойствието е напрегнато, напрежението е авторитет. Търсене в намереното и желания в отказите. Изоставените са щастливи. Кое от тези неща предпочитате? - пита авторката. Изложбата „Затвори/отвори“ има двойствен характер и физически е разделена от две серии - „Щастливи изоставени места“ и „Затвори/Отвори“.

Калия Калчева е родена през 1986 г. в София. Завършила е Националната художествена академия, специалност живопис, степен магистър. Изкарва един семестър в „Ecole Boule“, Париж, по програма „Еразъм“.

СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ,

Изминаха два месеца, откакто се обърнах към вас с молба да помогнете за лечението на моя брат. Сега искам да изкажа поименно огромната си благодарност на тези, които първи откликнаха на моя зов.

Поклон пред ЧОВЕЦИТЕ с големи сърца: Илия Илиев, Николай Белалов, Юрий Борисов, Иван Сариев, Тодор Корув, Пламен Енчев, Богдан Иванов, Николай Малинов, Огнян Герджиков, Ани Найденова, Хубен Хубенов, Николай Ганчев, Димитър Трухчев, Иван Тошев, Стефан Димитров, Георги Димитров, Иван Йорданов, Тодор Иванов, Явор Желев, Йордан Йорданов, Огнян Гърков, Иван Трухчев, Чавдар Шинов, Преслав Маринов, Александър Рисчев, Елина Мишева, Васил Андонов, Божана Желязкова, Александър Богданов, Гълаб Черпоков, Иван Деев.

СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ,

Моята благотворителна инициатива продължава!

ОЧАКВАМ ВИ С ИЗЛОЖБА В СОФИЯ НА УЛ. „ПОЗИТАНО“ 20А.

Анатолий Станкулов

тел. 0876320086

stankulov6@yahoo.com

Набирателна банкова сметка

BG36UBBS80021009054817

Обединена българска банка

Клон „Александър Невски“ - София

Анатолий Станкулов БЛАГОТВОРИТЕЛНА ИЗЛОЖБА - ЖИВОПИС

София ул. Позитано № 20А
всички работни дни от 10 до 19 часа.
Събота и неделя по предварително обаждане
на телефон 0877 403032

„Реквием“

НА ВЕРДИ В НАВЕЧЕРИЕТО НА ВЕЛИКДЕН

„Реквием“ на Верди представя Софийската опера на 9 април от 19 ч., в навечерието на най-големия православен празник Великден. На диригентския пулт ще застане Ерих Вехтер, солисти на оркестъра и хора на Софийската опера ще бъдат Радостина Николаева (сопран), Цвета Сарамбелиева (мецосопран), Камен Чанев (тенор), Светозар Рангелов (бас).

Замисълът на „Реквиема“ се отнася към края на 1868 г.; смъртта на Росини инспирира Верди да почетے паметта на „най-уважавания италиански композитор“. Идеята е най-добрите композитори на онова време да се обединят и да напишат траурна меса по повод годишнината от смъртта на Росини. По жребий на Верди се пада заключителната част, по принцип най-привлекателна за композиторите - Libera me. Този „Реквием“ бил написан през ноември 1869 г., но така и не бива изпълнен, припомнат от Софийската опера и балет.

По-късно Верди решава да напише свой собствен „Реквием“ в чест на Росини; работата обаче тече трудно; като тласък за по-скорошното ѝ завършване (по това време Верди вече е композирал няколко части) послужи смъртта на знаменития писател Алесандро Мандзони (22 май 1873 г.), пред когото Верди се прекланя още от младежките си години, смятайки го за „образец на добродетелта и патриотизма“.

Верди завършва своя „Реквием“ на 10 април 1874 г. Първото му изпълнение е в годината на смъртта на Мандзони - на 22 май с. г., в миланската катедрала „Сан Марко“. Зад диригентския пулт застана сам авторът. След няколко дни „Реквиемът“ с огромен успех е изпълнен в Миланската Скала. Също толкова успешно през 1875 г. преминават под диригентството на автора и премиерите в Париж, Лондон и Виена, а след това и в Мюнхен, в Петербург...

По признанието на самия композитор, първоначално той взема за образец Реквиема в до минор на Луиджи Керубини, съчинение за хор, без солисти, в което на оркестъра като цяло е отредена доста скромна роля - но в процеса на работа Верди твърде се отклонява от този образец: в неговия „Реквием“, в допълнение на големия четиригласен хор и пълния симфоничен оркестър, присъстват и четирима солисти: сопран, мецосопран, тенор и бас. По стил, с многобройните арии и ансамбли - дуети, терцети и квартети, с истински италианската опер-

МУЗИКА, КОЯТО НАВЛИЗА В СЪРЦЕТО И РАЗТЪРСВА ДУШАТА, ЗВУЧИ В СОФИЙСКАТА ОПЕРА НА 9 АПРИЛ

на кантилена, „Реквиемът“ на Верди повече напомня неговите късни опери, най-вече „Аида“, отколкото творбата на Керубини и други негови предшественици. Ролята на оркестъра в този Реквием излиза далеч извън рамките на обикновения акомпанимент. Може би поради факта, че смъртта на Мандзони е била за Верди огромна лична загуба, той създава произведението дълбоко драматично, с присъщата на романтизма острота на преживяванията.

„Оперността“ на този Реквием още при първите му изпълнения предизвиквала спорове, не-

секващи и до днес: по какъв начин включването на елементи от операта се е отразило на литургичния стил на творбата - навредило ли ѝ е или я е направило по-съвършена?... По отзиви на критици, досега само най-добрите италиански диригенти - на първо място Артуро Тосканини (нему принадлежи и първият запис на творбата - на 27 май 1938 г. в Лондон с оркестъра на Би Би Си) и Карло Мария Джулини - се удава да извадят на повърхността религиозното чувство в произведението на Верди, да го накарат да прозвучи именно като заукойна меса.

Велин Илиев и „Полифония“ с празничен концерт във Варна

Великенски празничен концерт ще изнесат органистът Велин Илиев и камерна хорова капела „Полифония“ с диригентка Людмила Герова на 13 април от 19 ч. в зала 1 на Фестивалния и конгресен център във Варна. В програмата - творби от Й. С. Бах, Клаудио Монтеверди, Моцарт, И. Г. Райнбергер.

Известният органист Велин Илиев е концертирал и специализирал в престижни органи институции в цял свят. Роден е в София, където започва първите си занимания с музика - пиано и пеене. Завършва СМУ със специалност пиано при Людмила Яковлева. Продължава в ДМА - София, след конкурс печели стипендия и заминава да учи орган в Музикалната академия „Леополд Яначек“ в Бърно, Чехия. Дипломира се с отличие през 1980 г. в класа на проф. Алена Весела с абсолютски концерт и теоретична работа „Специфика на свиренето на орган“. Носител е на почетен диплом от втория международен орган конкурс „Антон Брукнер“ в Линц, Австрия. Посещавал е майсторски курсове в Чехия, Австрия, Швейцария,

Белгия. От 1983 г. е в състава на Софийската филхармония и НФХ „Св. Обретен“. Организатор и изпълнител е на цикъл организовани концерти в зала „България“, концертите в страната и чужбина. Има записи в БНР, БНТ, както и LP и CD. Занимавал се е с педагогическа дейност. Интересите си към устройството на органа допълва със специализация при световноизвестната органостроителна фирма „Orgelbau - Walcker“.

Камерна капела „Полифония“ е дамски хор, известен с наградите и престижа си не само в България, но и по света. Създаден е в края на ноември 1968 г. от десетина вече пораснали момичета на хор „Бодра смяна“. Съставът е основан под ръководството на Ивелин Димитров. Репertoарът на „Полифония“ обхваща стотици страници от ранния Ренесанс до съвременната музика. След смъртта на Ивелин Димитров през 2008 г. художественото ръководство на „Полифония“ поема неговата ученичка Людмила Герова, възпитаничка на НМА „Панчо Владигеров“, с дълъг сценичен опит като певица и като диригентка на различни състави.

Ансамбъл „Saltarello“ представя творби от Средновековието и Ренесанса

В навечерието на един от най-важните дни за Християнския свят - Възкресение Христово, музикантите от ансамбъла за старинна музика „Saltarello“ подготвят концерта „Gloria Tibi Trinitas“. В него ще прозвучат творби, разкриващи магията на средновековната музика и нейния преход към епохата на Ренесанса, време, в което изкуството ще се приближи до човека и неговите афекти, но същевременно ще продължи да е все така боговъдхновено, научи ДУМА от Пламен Петров.

Ана Иванова - виел, цигулка, Катя Вълева - виел, цигулка, Емил Михов - виола да гамба, блокфлейта, Миглена Павлова - сопран, Ивайло Донков - тенор, Янко Маринов - бас, ще

участват в събитието на 7 април от 19 ч. в камерна зала „България“. „Gloria Tibi Trinitas“ („Слава Тебе Троице“) са думи на грегориански хорал, чиито трансформации са показателни за историята на музиката и нейния преход от Средновековието към Ренесанса.

Джон Тавернер (ок. 1490-1545) прави обработка за концерт от виоли да гамба на фрагмент от своята меса „Gloria Tibi Trinitas“, замистван от частта „Benedictus“, при думите „In nomine Domini“. Тази обработка впоследствие става модел за още много творби, създадени въз основа на същия грегориански хорал.

В концерта ще бъдат съпоставени две епохи от европейската музи-

кална история: от една страна Средновековието, с неговото „камерно“ звучене, предимно анонимни автори и по-непривични за съвременния слух интервали и ритми, и от друга - Ренесанса, с богатството на хармонии и имитиращи се гласове. Ще прозвучат както анонимни духовни произведения - от ръкописите от Хуелгас, Монтсерат и други, така и произведения от известни автори - Гийом Дюфай, Уилям Бърд, Томас Талис, Джон Дауленд и други. За интерпретацията ще допринесат и използваните копия на старинни инструменти - средновековни виели, виоли да гамба и блокфлейти.

Страници подготви
Вилиана СЕМЕРДЖИЕВА

Разказ за страха, но и за силата да обичаш

Ернестина Шинова, Димитър Баненкин и Елин Рахнев представят една „Любовна афера“

Избрах този текст, защото е на сто процента искрен, сетивен, истински. През думите се усеща всяка фибра на героите. Когато го четеш за първи път, много трудно си го представяш на сцена. И тъкмо в това е провокацията. Подобен спектакъл е пътуване за целия екип, а не предварително режисьорско решение. Пиесата е писана е сравнително отдавна, но е изключително актуална. А когато говорим за съвременния човек, това винаги означава самота. Тя е и другото име на света, така режисьорът Елин Рахнев представя своя спектакъл „Любовна афера“ по пиесата на белгийския драматург Филип Блазбанд.

В тази любовна афера, както винаги, са замесени един мъж и една жена. Те се запознават чрез обява в списание, за да изпълнят единствено обща сексуална фантазия. Срещат се първо в едно кафене, а после всеки четвъртък - в хотелска стая, с негласното споразумение да не споделят нищо един за друг - без имена, без история, без бъдеще. Но, разбира се, с течение на времето физическото привличане пробужда чувства, с които двамата изначално самотни герои на Ернестина Шинова и Димитър Баненкин не знаят как да се справят - дали да ги отхвърлят, или да им се отдадат, дали да оставят тази „порнографска връзка“, както я определят в началото, да се развие, или да я прекратят така внезапно, както са я започнали.

В режисьорската интерпретация на Елин Рахнев това е спектакъл-изследване на любовта и самотата, в актьорската интерпретация на Ернестина Шинова и Димитър Баненкин това е спектакъл за потъването в дълбините

на чувствата, за изследването на най-фините, почти недоловими нюанси на взаимоотношенията, за страха, но и за силата да обичаш. А също и за избора и свободата в любовта, за сливането и за разминаването, за една любов извън норми, граници и предразсъдъци. „Любовна афера“ е интелигентно и елегантно представление за ценителите на добрия и умен театър, направено от ценители на интелигентната и чувствителна публика.

Музиката за спектакъла, който се играе на сцената на Столичния куклен театър на ул. „Гурко“ 14, е написал Георги Георгиев от група „Остава“, а минималистичната, но стилна сценография е на художника Стефан Божков.

Ернестина Шинова и Димитър Баненкин в сцени от спектакъла

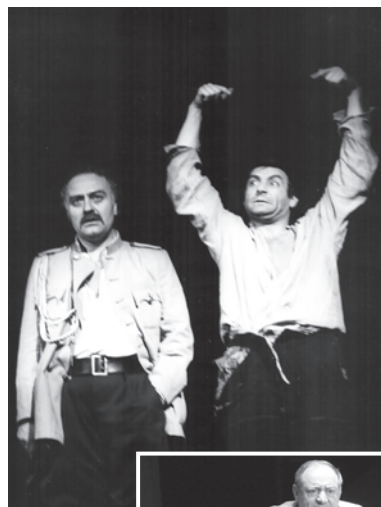
ЮБИЛЕЙ

Корбачо във „Волпоне“

АНТОН РАДИЧЕВ - 40 години на сцената

Човекът, на когото „непрекъснато му се къса сърцето“, според превърналата се в негова емблема реплика от телевизионното шоу „Клуб НЛО“ - актьорът Антон Радичев, празнува 40 години на сцената на Народния театър. В спектакъла „Работно време“ от Камен Донеv, с който се отбелязва творческият юбилей на актьора, той е абсурдно смешният Венко. Това е, така да се каже, втора серия от живота и приключенията на този герой, когото Антон Радичев изиграва за пръв път също в спектакъл на Камен Донеv „Почивен ден“. Безумно смешният и на места трогателен герой дава прекрасна възможност на актьора да плува в свои води. Защото именно комедията - весела, сатирична, абсурдна, черна или просто добра, е истинската творческа стихия на Антон Радичев. Макар че, колкото и странно да изглежда, той дебютира на сцената на Народния театър с драматичната роля на проф. Протасов от „Деца на слънцето“ от Максим Горки, постановка на неговия учител проф. Филип Филипов.

Пържени яйца в „Женитба“

Петлето в „Опит за летене“

Иван Гамаша в „Суматоха“

Съвсем младият актьор трябва да използва тежък грим, за да се превъплъти в стария професор и да живее неговия живот. И той успява, при това достойно. Следват все така сериозни и драматични роли като Сизобрюхов в „Унижените и оскърбените“ по Ф. М. Достоевски, Гурий в „Бяг“ от Михаил Булгаков, Дончо в „Зидари“ от П. Ю. Тодоров, докато постепенно нещата идват на мястото си и се появяват забележителните с яркия си колорит роли на Антон Радичев в пиесите на Йордан Радичков - Иван Гамаша в „Суматоха“, Великов в „Януари“ и Петлето в „Опит за летене“ - роля, която му донесе престижната I награда за актьорско майсторство на VI национален преглед на българската драма и театър през 1979 г. А след тях и незабравимо ярки превъплъщения от националната класика като Хаджията в „Хъшове“, Каракалпак в „Дубой“ и Варлаам Копринарката в „Чичовци“ от Иван Вазов.

Много са ролите на Антон Радичев на сцената на Народния театър и всички са запомнящи се с ярката си театралност като Фигаро в „Сватбата на Фигаро“ от П. Бомарше, Елиходов във „Вишнева градина“ от А. П. Чехов, Наг в „Краят на играта“ от С. Бекет, Гастоне в „Призраци в Неапол“ от Едуардо де Филипо, или с майсторското съчетаване на комично и абсурдно, на смешно и весело, примесено с капка тъга като Пържени яйца в „Женитба“ от Н. Гогол, Шериф Томас в „Човекът, който прави дъжд“ от Н. Р. Неш, Корбачо във „Волпоне“ от Б. Джонсън, Мъжа в „Рейс“ от Станислав Стратиев. Защото Антон Радичев е актьор на яркия шрих и на силното сценично и личностно присъствие.

ЧУДО НЕВИЖДАНО ГЕЙЗЕР ВАРИ ЯЙЦА

В Сапарева баня на всеки 5-6 секунди от земните недра под голямо налягане изригва стълб вряща минерална вода с уникален състав - тя съдържа елементи от цялата Менделеева таблица

По-възрастните го знаят, но по-младите - едва ли. Това е гейзерт в Сапарева баня, който е едно от чудесата не само в България, а и в цяла Европа. Става дума за минерална вода, която под огромно налягане изригва от земните недра, водният стълб се издига на голяма височина, раздува се като бяла пелена и пръски, и мъгла се носят наоколо.

Изследванията на водата показват, че тя е с уникален състав и в нея се съдържат елементи от цялата Менделеева таблица. Специалистите имат думата, но както местните хора, така и много гости от цяла България и от чужбина търсят водата като цял и с нея лекуват какви ли не болести. За възможностите ѝ дори се носят легенди - твърди се, че само няколко бутилки вода са достатъчни човек да се отърве от очни страдания. Други препоръчват болни стави да се лекуват само тук, в басейна под гейзера, като се потапят краката и ръцете в горещата вода и се правят няколко дни поред бани.

Колкото и да не им се вярва на мнозина, но тук човек може да си сvari манджата, да си сvari яйца, картофи, царевича и то без пари. Не е за чудене - температурата на водата е 103 градуса! При това водният стълб изригва на всеки 5-6 секунди деня и нощта.

Преди години гейзерт е бил на друго място, но някому хрумва идеята да търсят още един в центъра на Сапарева баня и там билят сонда. Оказва се много рискован ход: в центъра наистина бликва мощен гейзер, но предишният... изчезва! Около новия благоустрояват района, правят красив фонтан и малък басейн.

Местните хора разказват, че цветя, зеленчуци, плодни дръвчета направо полуdivат, ако бъдат пръскани или поливани с минералната вода от гейзера. Охладена, разбира се - просто трябва да изстине.

Знаете колко народ идва на чешмичките с минерална вода до Централната баня в София и как пълни шишетата, дамаджани и цели големи туби, които после превозва с колите вкъщи, та цялото семейство да пие благотворна вода една седмица. Същото е и в Сапарева баня. Тук до гейзера има чешма с четири чучура и много народ пълни туби и дамаджани - хем за пиене, хем за лекуване, че дори и за поливане на градините.

Знаете колко народ идва на чешмичките с минерална вода до Централната баня в София и как пълни шишетата, дамаджани и цели големи туби, които после превозва с колите вкъщи, та цялото семейство да пие благотворна вода една седмица. Същото е и в Сапарева баня. Тук до гейзера има чешма с четири чучура и много народ пълни туби и дамаджани - хем за пиене, хем за лекуване, че дори и за поливане на градините.

113 ГОДИНИ - ТОВА СИ Е РЕКОРД ОТВСЯКЪДЕ

Не е измислица - тази електрическа крушка свети непрекъснато от 1901 г.! Тя се намира в една от пожарните на калифорнийския град Ливърмор. Свети по 24 часа в де-нощието и то без почивка - по 7 дни в седмицата! Дори пожарникарите са изб-рали за неин рожден ден 18 юни и го празнуват всяка година. На 110-годишнината на крушката е организирано голямо градско тържество с музика, танци, ядене и пиене.

През безкрайно дългата ѝ служба се наложило два пъти да преместят крушката. Това много напрегнало техниците, защото те се страхували да не я повредят, когато трябва-

ло да я отвият от фасонката. И взели най-правилното решение - просто отрязали кабела. После я сложили в кутия с памук и я превозили на новото място под полицейски и пожарникарски ескорт - като истинско произведение на изкуството...

СКРИВАЛИЩА ЗА КОСМОНАВТИ НА ЛУНАТА

Японска космическа сонда е открила пещери на Луната, които са се образували при застиване на лавата и при пропадане на кората преди милиарди години. Учените веднага са се досетили, че тези образувания

Предполага се, че тези пещери могат да станат сигурни убежища за хората, защото се намират дълбоко под повърхността на Луната и в тях не биха могли да проникнат нито радиация, нито микрометеорити, нито лунен прах. Хората, настанили се там, биха били отлично защитени и от големи температурни аномалии.

Изследванията на японските специалисти са потвърдени и от американците, които със своя сонда са открили още много пещери.

НЕКА ДА Е ЛЯТО, САМО ДА Е ЛЯТО!

Преди няколко години руски учени-климатолози се хванаха на бас с неколцина американски. Американците защитаваха тезата за бъдещо глобално затопляне на Земята, руснаците пък твърдяха, че от 2018 г. насетне на Земята ще започне ледников период, който ще продължи около 60-70 години. Това ще рече времето чувствително да се захладне, средните годишни температури да паднат с няколко градуса и за повече от половин век навсякъде да царя студ.

Дали това ще се случи предстои да видим.

Сега друг екип от руски учени под ръководството на Евгений Тишковец от метеорологичния център "Фобос" обявява твърдението, че след 150 години зимата

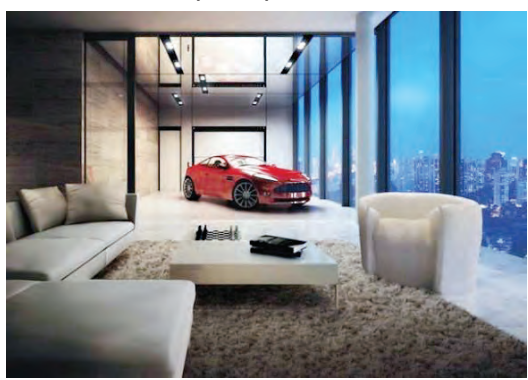
ще изчезне като сезон в Централна Русия поради глобалното затопляне. Той привежда пример как още 2014 г. средните температури в Москва са били с два градуса по-високи. И изказва предположение, че ако глобалното затопляне продължава, както досега, след 500 години в московския район ще има само лято...

А КОЛАТА - НА ГАРАЖ В АПАРТАМЕНТА

Не ти трябва гараж, не ти трябва платен паркинг, не ти трябва гаражи с пушки и леки картечници да пазят безценното возило от злодеи. Но пък са нужни пари и то много.

Става дума за нови баровски апартаменти в Сингапур, където собствениците могат да качват автомобилите си със специален асансьор в апартамента и да ги паркират... до хола! Така те се любуват на колите си всяка минута и нямат грижа за тяхното опазване. От тях се иска единствено да ги вкарат в подземния гараж и да оставят пръстови отпечати на специално устройство. Апаратът ги разчита, после дава команда на асансьора къде да качи и точно къде да остави автомобила и той извършва всичко сам, като паркира всяка машина безпогрешно.

Интересни са цените на апартаментите. Те започват от 7,5 милиона долара нагоре...

Ресторант от сол

Ирански архитекти са се потрудили здраво, за да проучат възможно ли е да бъде изграден луксозен ресторант само... от сол и са постигнали отличен резултат. Те са изградил с много фантазия помещение от 150 кв. м. на два етажа. Всичко в него - и стените, и подовите, и столовете, и масите е сътворено от сол, получавана от близките солни мини.

Разбира се, за устойчивост, стените са подсилени с други материали. Солта, обаче, е основен строителен материал. Тя не само придава здравина, но и пречиства въздуха, като при това придава на интериора особен шик и аристократичност. Солта изпуска положителни йони, филтрира въздуха и придава особена красота на обстановката. Ресторантът е извънредно красив и веднага се е превърнал в туристическа атракция.

ПОЛИЦАЙ ПАТРУЛИРА НА СКЕЙТБОРД

Когато полицаят Джоел Зуики от участъка Грийн Бей в щата Уисконсин, САЩ, за първи път предложил своята идея да патрулира на скейтборд, всички негови колеги помислили, че той се шегува. Но Джоел говорел съвсем сериозно и се обосновавал по същия начин. Тогава началникът му склонил, като казал: "Скейтбордът няма да навреди, но само гледай ти да не се нараниш!"

Полицията бързо става местна забележителност, защото и той, и неговото возило веднага привличат вниманието. При това скейтбордът е специална направа - с червени, бели и сини светодиодни светлини, и с по-широка колеела за по-удобно и по-стабилно каране.

Необикновеният блюстител на реда много лесно общува с гражданите, а младите винаги се събират около него, когато е на смяна. Мнозина го молят за снимка, други го търсят да споделят с него тревогите си за реда в града. А Джоел си води дневник и записва в него своите преживявания по време на служба.

Анатолий СТАНКУЛОВ

Бързата работа...

ПАВЛАНА
ДАВИДОВА

Като се заразятах един ми ти законопроекта тези дни, като се засилиха сите ми депутати и министри да реформират съдебната власт... Ум да ти зайде. Мъдрите хора са казали, че бързата работа е срам за майстора, но родните депутати неведнъж са ни доказвали, че са лишени от чувството за срам. И обикновено са майстори само на скандали. Натам вървят нещата и с поредните реформи в съдебната система, както и с проповядваната стратегия за борба с корупцията. Га-

рантирано от ГЕРБ и компания.

Изведнъж гербаджите решиха да изпълномощят главния прокурор Сотир Цацаров да спира съмнителни сделки за 48 часа. Идеята им бе предложена за гласуване почти в момента, в които се завърта за първи път. Скоростна работа. ГЕРБ предлагат и други неща, но 48-часовото правило е една от основните тези, по която влязоха в директен сблъсък с правосъдния министър.

Най-забавното е, че на първо място под законопроекта за съдебната власт стои подписът на човек, който на втора инстанция има 4-годишна ефективна присъда "лишаване от затор". Не е грешка - Цветан Цветанов съвсем скоро ще се изправи пред ВКС, който ще потвърди или отхвърли решенията на двете предходни инстанции. Ако не си спомняте,

лицето Цветанов неведнъж е "захапвало" съдебната система и нейни представители, особено инакомислещи. Ефективната му присъда е за фаворитизма да не се съобрази със съдебен отказ за прилагане на СРС. Докато е бил вътрешен министър. Това ако не е конфликт на интереси... е защита на такива. Което ни препраща към Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси. КПУКИ, заедно с БОРКОР и още няколко държавни структури, ще се обединяват в ново звено, което ще бори корупцията. 7670 души ще попаднат на мушката му. Поне това предвижда новата антикорупционна стратегия, представена от правосъдния ми министър.

Любимата реформа на българските гении е да създават нови звена, комисии и какво ли още

не. Сякаш основното в законопроекта, който уж трябва да разничи всички мръсни тайни на властимащите, е просто да събере този и онзи от няколко съществуващи антикорупционни структури. Който почти винаги са строго мъмрени в европейски и родни доклади, а резултатите на повечето са далеч от впечатляващите.

Важното е шум да има. В цялата какафония кой какво предлага министър Христо Иванов си го каза - парламентарната коалиция се е впуснала в политическа игра и всеки иска да си докарва "точки". Бързат да пресекат финиша, но забравят, че преди това трябва да минат цялото трасе. Законотворчеството е процес, не е бърза писна. Трябва мисъл, а понякога бавни, но за сметка на това сигурни крачки. Защото бързата работа е срам за всички нас.

Здравей, евтин петрол

ГАЛИНА
МЛАДЕНОВА

Късно вечерта в четвъртък жителите на иранската столица Техеран излязоха на улиците и си спретнаха шумни тържества. Те имаха повод за празненство, но не защото видяха американския президент Барак Обама по телевизията, нещо, което в Иран се случва изключително рядко. А защото Шесторката и Иран постигнаха важно споразумение за ядрената програма на Техеран. За иранците това означава край на тежките санкции. Разби-

ра се, това няма да стане веднага. В четвъртък бе постигната само рамкова договореност, надеждите са окончателното споразумение да бъде готово към 30 юни. С други думи, предстоят още дълги и със сигурност нелеки преговори. Важното е, че голямата стъпка е направена.

Дванадесет дълги години продължиха тези преговори. Дванадесет дълги години на заплахи, на санкции, на изолация. Всъщност ядрената програма на Иран започва още през 1950-те години. През 1958-а Техеран, който обещава да използва атомната енергия за мирни цели, става член на МААЕ. След ислямската революция обаче аятоласите решават, че изграждането на АЕЦ противоречи на иранската култура и религия. Но малко по-късно иранският режим озв-

нава предимствата на ядрената независимост. Така се стига до 2002 г., когато ирански опозиционери разпространява тревожното съобщение, че Иран се подготвя да създаде своя атомна бомба. Опасният факт разтревожи света и започна натискът срещу Техеран. Между 2003-2006 г. Иран водеше преговори с Великобритания, Франция и Германия и дори бяха постигнати известни успехи. Техеран подписа допълнителен протокол с МААЕ за по-детайлни проверки от страна на агенцията. Протоколът обаче така и не бе ратифициран от Иран, а идването на власт на Ахмадинежад прати постигнатото на нулището. Санкциите обаче буквално обезкървиха Иран и аятолахът бе наясно, че ако те не бъдат премахнати, икономиката на

страната ще се срина окончателно. Изолацията на Иран не донесе особена "радост" и на другите - всички помним безумните цени на петрола, помним и проекта "Набуко", който остана в небитието, след като стана ясно, че без Иран няма откъде да се вземе гориво за него. Ето защо постигнатото сега рамково споразумение радва не само иранците. Свалянето на санкциите ще позволи на Иран да се върне на световния петролен пазар. Има обаче една спънка - част от американските икономически санкции (тези, които са свързани с "неядрените" аргументи) ще останат в сила. А дори и при благоприятен сценарий доставките на ирански петрол ще станат възможни едва през 2016 година. Това обаче съвсем не е толкова далеч...

Датата

4

СЪБОТА 4 АПРИЛ 2015

РОЖДЕН ДЕН НА В. ДУМА. На тази дата през 1990 г. излиза първият брой. Продължител на вестниците "Работник", "Социалист", "Работнически вестник" и "Работническо дело". Основател и първи главен редактор на ДУМА е Стефан Продев (1927-2001), преди това главен редактор на "Работническо дело". Името на вестника има за произход Ботевата "Дума на българските емигранти", забравена от нашата журналистика.

ДЕН НА ПСИХОЛОЗИТЕ В БЪЛГАРИЯ. Отбелязва се от 1995 г. Психологията изследва човешкия ум и поведение. Чрез консултации психолозите съветват как да се справяме с проблемите на всекидневния живот. Те помагат на хора, които си задават въпроси и търсят отговорите. Ролята на психолога е да помогне на човека да излезе негативизма на душевността и да превърне тези чувства в доверие, разбиране, жизненост и любов.

1617 - УМИРА ДЖОН НЕПЕР, ШОТЛАНДСКИ МАТЕМАТИК (Р. 1550 Г.). Най-известен е с откриването на логаритмите и популяризирането на десетичната запетая. Логаритъм е съставна дума, образувана от logos - отношение, и arithmos - число.

Непер измислил тази дума, понеже разликата на два логаритма определя отношението на числата, които те представляват. С т.нар. пръчици на Непер (на снимката) умножението и деленето се свеждат до събиране и изваждане.

1919 - В СТАРА ЗАГОРА СЕ РАЖДА ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ, ПОЕТ, ПУБЛИЦИСТ И ДРАМАТУРГ (УМИРА 1966 Г.). Участва във Втората световна война. В първата му стихосбирка "Испания на кръст" преобладава пацифистичният протест. "Стихове в палатината" е лиричен дневник на героизма и мъжеството на българския войник. Автор на 17 стихосбирки, пиеси и на нерализираните филмов сценарии "Крале Марко". Негови стихотворения са преведени на немски, полски, румънски, руски, украински, унгарски, френски, чешки, японски език.

1932 - РАЖДА СЕ АНДРЕЙ ТАРКОВСКИ, РУСКИ РЕЖИСЬОР И АКТЬОР (УМИРА 1986 Г.). Един от най-значимите световни филмови режисьори и сценаристи. Критиците го причисляват към гениалните творци на седмото изкуство наравно с Бергман, Микеланджело Антониони и Фелини. Сред известните му творби са филмите "Соларис", "Носталгия", "Жертвоприношение" и др. Носител на награди от международни фестивали.

1952 - РАЖДА СЕ ГЕРИ МУР, ИРЛАНДСКИ КИТАРИСТ (УМИРА 2011 Г.). Започва да свири от ранна възраст, на 8 г. се сдобива с първата си акустична китара, която е леко очукана. На 14 г. става притежател на първата си качествена китара и се научава да свири като десетка, въпреки че е левичар.

Музикантката му кариера се развива в продължение на над 30 години, свързана е с няколко групи - Скид Роу, Колосийм II, Тин Лизи, Би Би Ем, Скарс.

2004 - ТРАГЕДИЯ КРАЙ Р. ЛИМ, СЪРБИЯ. Български автобус пада в 40-метров каньон на границата между Сърбия и Черна гора, при което загиват 12 деца от Свищов. Инцидентът с група от 34 ученици и 16 възрастни става по време на приближение от екскурзия в Дубровник. Шофьорът губи контрол над превозното средство, автобусът се спуска около 15 м по стръмен бряг и пада в коритото на р. Лим при сръбското с. Гостун. Рейстът потъва за минути. Местни хора от Биело поле идват на помощ. Спасени са 38 души, а загиналите са само деца. На 30.04.2004 г. с решение на Великотърновския окръжен съд и по инициатива и със собствени средства на родителите на загиналите при катастрофата деца е учредена фондация "Ангели от Лим".

Точката наг И-то

Седналият
преди Прогев

Иво АТАНАСОВ

Често поглеждам една снимка, но избягвам да я показвам, защото ми става неудобно. Седнал съм, а Прогев е прав, давам му автограф върху първата си книга. Премьерата ме е развълнувала дотолкова, че не съм забелязал как е застанал на опашката и е изчакал реда си, както всички. Сякаш повечето от статите в сборника ми не са излезли с неговия подпис. И сякаш възпитанието позволява ученикът да е седнал пред учителя, а не обратно.

Както беше направил ДУМА територия на най-изявени интелектуалци, така имаше желание и да налага нови автори. И най-вече - разбираше нхудата от това. Сегашните млади не знаят какво е да имаш милион читатели. Едно е хората да гледат натрапния им силикон по телевизията и да слушат по радиото подмяната на любовта с баране и движение, а съвсем друго е да си купят вестника и да го прочетат открай докрай. Толкова е вдъхновяващо и същевременно задължаващо! Със силните си творци и огромния тираж ДУМА имаше мощно въздействие и изигра може би най-съществена роля за оцеляването на лявата идея и социалистическата партия.

Прогев беше сред 12-имата дисиденти, поканени от Митеран на прословутата закуска почти година преди промените. Не съм го чул да търси дивидент от това, за разлика от онези, които днес се пичат дори с двете втори, изядени на височайша вечеря, или пък с широката си гръб, мерен с леди от премиера на някоя от новите братски страни. Не се опитваше да се налага в парламентарната група. В пленарната зала седеше най-отзад и рисуваше от натура „стилистичните фигури“ на победилите - с малко, но завинаги. Сега левицата няма дори едно перо, което направо от депутатската банка да праща седалището си в редакцията. Навярно смята това за маловажно.

Стефан беше мразен от десните, които щяха да го направят и президент, ако се беше преборил с дясното повечето от тях. А отляво го боготворяха. Кой ли е допуснал тогава, че ще си отиде огорчен? Не от десните, а тъкмо от левите. Но събитията в живота не се подкрепят според заслугите и в един момент почти на всекиго му се случва да осъзнае това. Може под ръководството ти листата, която водиш, да е постигнала изборни проценти, които партията цели две десетилетия да не може да повтори, камо ли да надмине, и пак да не си бил политик на годината дори в изборителния си район. Може години наред да си сред най-четените в левия вестник, но моралното отличие за лява публицистика все да те отбавя. Та и на Прогев му предстоеше да види как се отдръпват като при отлив мнозина от онези, които го имаха за кумир във фазата на прелива.

С метафората за „червените мобифони“ и „червените бабички“ той не само освети най-лютата рана на мощната все още БСП, но и заби скапел в нея. Защото знаеше, че за да бъде силна и занаят, левицата трябва да я изреже от снагата си. Развоят на събитията доказва неговата прозорливост. В химическото чистене на времето БСП се отърси от много петна, но онова, което и пречи най-жестокото, остана. Тя продължава да бъде дамска зона като партия на богатите. И така ще бъде поне докато на този свят ни има нас, живите сега. Защото чистенето е бавен процес, а става и дълъг, не се ли почне отрано.

„Червените мобифони“ не простиха на Прогев, а „червените бабички“ не го подкрепиха. Първите го унижиха, довеждайки вестника няколко пъти до спиране, докато не получи оставката му. От повечето от тях друго не можеше и да се очаква. Но голяма част от вторите го предадоха, и то с най-добри намерения. Защото в тази партия кажех ли нещо срещу ръководството, което и да е то, ставаш лош. А лошите трябва да се низвергнат, за да не се накърни единството, и това отношение се смята за правилно. И ако тук все пак на повърхността изплува инстинктът за оцеляване, формиран повече от век, парадоксът е, че стрелите се насочват и към този, който се опитва да отстоява лявата същност на партията, ако за целта изговори нещо срещу „нашите“ богаташи.

Ето как истинският конфликт на Прогев беше с партията, а не с качилите се върху гръба ѝ „мобифони“. Навярно затова накрая той заяви откровено, че не е комунист, социалист или социалдемократ, а си остава ремисист. Като него постъпиха хиляди. И които останаха в партията, но като вътрешни емигранти, и които я напуснаха и дори не гласуват за нея. В търсене на лявото мнозина от тях се лутат от бюлетина на бюлетина, но не заради политическото номадство, а защото не могат да живеят без идеал.

Една майка може да отгледа десет деца, но десет деца не могат да гледат една майка. Та и ДУМА до голяма степен спаси партията, но партията на няколко пъти не можа да спаси ДУМА. И сега вестникът е в трудно положение, от което сигурно ще се намери изход. Важното е цената на спасяването му да не нанесе пробойни върху същността му. На седналия пред Прогев автор може да се гледа като на „стилистична фигура“, натовавена с отговорност. Защото създателът на ДУМА се е изправил не в очакване на автограф, а за да прецени дали подготвеното за печат е достойно за подписа му.

Други текстове от автора на www.ivotanasov.info

Сня спокойно
за всяка
написана дума

Аида ПАНИКЯН

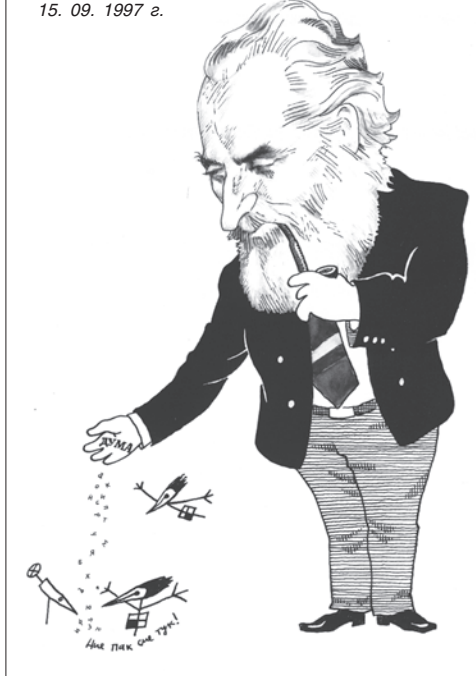
В началото на май 1995 г. дойдох в София. Имах среща с мага Астор. За интервю. След него той ме покани на... „коктейл на един вестник“. Беше в НДК. А на вратата ни посрещна Стефан Прогев. Пет години от създаването на ДУМА. В множеството ме разпозна Валери Бояджиев, тогава шеф на кореспондентите в „Труд“. Заведо ме при млад мъж и му каза: „Това е твоят човек“. Мъжът се оказа Пламен Енчев, зам. главен редактор на ДУМА. В началото не разбрах защо съм „неговият човек“, но после стана ясно - евентуалният кореспондент на ДУМА от морската столица...

На 1 юни 1996 г. официално започнах работа в ДУМА. Като повечето колеги преживях ужасите преди 4 февруари 1997 г. Дни след смъртта на баща ми вървах пеш от „Захарна фабрика“ до Полиграфическия комбинат и обратно, треперейки. Колеги от „Младост“ също вървяха пеш. Няма да забравя как чупеха с камъни прозорците на Полиграфическия... Стефан Прогев разпорежи да се направи график на редакционните коли, които да ни транспортират до домовете... Опитвам се да изтрия тези кошмари от съзнанието си.

Съдбата ме изпрати за години на друго работно място, но в началото на 2003-а ме поканиха в ДУМА. Беше най-неизгодното финансово предложение, но не се колебах. Подкрепиха ме много колеги, да не изброявам имената на главни редактори и редактори. Превърх се в „здравния репортер на ДУМА“, което донесе на вестника много национални и международни награди.

Не съжалявам и за ден от битката в отстояване на разумната посока на здравната или социалната политика. Ставлива съм за всеки миг, в който съм получавала подкрепата на всички свои колеги. Късметлийка съм, щом мога да кажа, че най-дълго в цялата си трудова кариера досега съм работила в ДУМА. Мога да кажа, че никой и никога не ми е налагал какво и как да пиша. Всяка нощ заспивам спокойно заради всяка написана от мен дума. Така ме научиха мама и татко. ДУМА продължи урока...

Светослав ЯНАКИЕВ
15. 09. 1997 г.

Неюбилейно за юбилея

От стр. 8

Пък и не му се искаше тогава да води война, до която по-късно се стигна, когато излезе писмото на 19-те (един пример как разни идейни перца и крилца се обединиха). Но и не допускахе намеса в политиката на вестника. Има и предисловие - Красимир Николов, началникът на канцеларията на Жан Виденов, повика Стефан Прогев и Коста Андреев. Шефа ми рече да ида с него. И предвидливо ме е взел, защото станах свидетел как чиновникът издади няколко вестника на ДУМА и „Земя“, изподраскани с флумастер и погита двамата главни: „Какво е това?“. Искаше да покаже с какво не е съгласен премиерът Виденов от написаното във вестниците им и да ги спласни. Но тия стари вълци не са от плашливите, рекоха му: „Такова нещо не си позволявахме и в отдел „Печат“ на ЦК на БКП!“ И тропнаха вратата. Въпреки тази случка и заклинанията на Жан срещу ДУМА, Стефан Прогев му предложи да гостува на вестника и да видим кое как може да се справи в отношенията ни. И Жан обеща да дойде в 12 ч. Чакаме го - Шефа, аз, Петър Бочуков, Пламен Енчев и Бони Немски. Твърдя, че това беше най-добрият ръководен състав на редакцията дотогава, работехме в екип, както сега обичат да казват. Преди това в редколлегията имаше по-мастити журналисти като Валери Найденов и Димитър Шумналиев и те оставиха имената си в летописа на вестника, но и двамата измахиха Прогев, защото зад гръба му тайно направиха други вестници - единият „24 часа“, другият „Факс“, и го зарязаха.

И така, ние чакахме Жан, вместо него пристигна Краси Райдовски, огледа къде и как ще посрещнем премиера, а бяхме се подготвили - купихме уиски и куру-емиш, безалкохолно и още някои други мезелци като за висок гост. То не бе чакане като чакане, в 16 ч., тогава е планьорката, не я направихме при Прогев, а на друго място. Към 17 ч.

предложих да отворим уискито; „оня“ май няма да дойде. В 18 ч. Жан звъни: „Тръгвам.“ А Стефан Прогев му отговори: „Ние досега те чакахме и не те дочакахме, сега ще правим броя.“ Но крушката си има опашка. Всичко това се случи, след като Стефан Прогев направи откритието за „червените бабички“ и червените мобифони“ и разобличи „приятелския кръг“ „Орион“, който посегна и към ДУМА. „Орион“ ни набута Михаил Данов за изпълнителен директор, по-късно имаме и други парашутисти за управители - Табуретката (никой не му помни името) и Илияна Захариева. Правеха се на необходими, а само ни пречеа да правим вестника.

Стефан Прогев се връща от заседание на Бюрото на Висшия съвет на БСП. Няма настроение. Обсъждали са финансовото положение на вестника. Пак не са решили нищо. Вярваше само на Кольо Добрев, той търсеше пари за вестника, звънеше и на мен от време на време и ме пращаше при някой наш по-зengin симпатизант да помогне с някой лев. Кольо ми казваше: „Трябва да пазим бай Стефан, той е капитал на партията. Не е неговата работа да търси пари, а наша.“ А гневът на Прогев сега имаше конкретен адрес: „Там се говореше за ДУМА, а Георги Пирински, наметнал палтото си, дреме, аз чакам да каже две думи в наша поддръжка. А бях тръгнал президент да го правя!“

Когато Димитър Иванов купи ДУМА, Стефан Прогев си отиде къщи, и написа тъжното си есе „Смененият вестник“ в „Сега“. „Бедната ДУМА. купиха я, за да я променят.“ Сетне се разболя лошо. Отчужди се и от нас, ние пък се „уплашихме за хляба си и станяхме играчка в чужди ръце“, създателът на „Дума“ се чувстваше предаден. От „Позитано“ бързо забравиха човека, който даде мило и драго да спаси партията. А новият собственик закри ДУМА, след като бе написал книга „Левият вестник“ и за-

почна да издава „Република“, която умря скоростно. Захвана се с вестник „Земя“. Стефан Прогев си отиде огорчен от тоя свят... Сетиха се за него, след като вече го нямаше, и му дадоха посмъртно награда „Черноризец Храбър“.

Петър Манджуков възкреси ДУМА и започна да се разпорежда във вестника като в оръжението. Разгони свестите - Пламен Енчев, Бони Немски... Вместо професионализъм във вестника господстваше самодисциплина. Манджуков сменяше главните редактори като носни кърпички, един издържа два дни, а друг - 45. По-дълго ръководи вестника Венци Тунев, но верен на нрава си собственикът и него смени, докара старата кримка Евгений Станчев. Той пък доведе „внуците си“ - Александър Перпелиев, който остана в историята на вестника като посмешница. Бяха погръдени и хора, които бяха лицето на ДУМА години наред. Докато Манджуков продаде вестника, както сега продава ЦСКА.

От времето на издателя Николай Малинов има какво да остане - вестникът стана по-интересен, по-смислен, по-аналитичен и пиша това не защото Ивелин Николов (после уволнен, но не заради мен) ме извика като кolumnист. Върна се нещичко от духа на Прогев. Макар че и сега вестникът не се е преборил с дългите статии. Но и до ден днешен аз, заклетият думаджия, не мога да си обясня защо Юрий Борисов е все изпълняващ длъжността главен редактор. Знае се, и.д. е нормално да си за месец-два, а най-много за шест, а Юрий го държат на тоя пангар с години. Сергей Станишев бил казал, че е неуправляем. Та се питам, сега, когато вестникът става изцяло партийен, пак ли ще се търсят управляеми журналисти, вместо мислещи със собствените си глави и мозъци.

И накрая да напомня мисъл от класиката, която Стефан Прогев обожаваше: „Свободата на печата е майка на всички свободи“.

СРЕЩИ

КРИСТИНА СИДОРОВА:

БСП прилича на дете, което не може да намери пътя към дома

Трябва да спрем да живеем от конгрес до конгрес и от избор до избор и да покажем, че сме силен и единен отбор, смята габровският общински съветник

КРИСТИНА СИДОРОВА е инженер по професия, завършила е комуникационна техника и технологии в Технически университет в София, магистър по стопанско управление. В момента е председател на общинския съвет на БСП в Габрово. Тя е общински съветник в Габрово и член на неправителствена организация, която се занимава с младежки дейности. Част е от Младежкото обединение на БСП и член на НС на БСП.

Интервю на
Павлета ДАВИДОВА

Г-жо Сидорова, често социалистическата партия е обвинявана, че не умеє да привлича млади хора в редиците си. Защо станал член на БСП?

Станах член на БСП преди 10 години. И тогава, и сега съм убедена, че това е партията, която отстоява идеите и ценностите, в които вярвам и аз - свобода, справедливост, солидарност. Сигурна съм, че лявата политика е правилната, хуманната и човеколюбивата политика. А и не на последно място - израснала съм в семейство, в което има членове и симпатизанти на лявата идея.

През последните години политиката не е от най-желаните занимания за младите хора. Вярно е и че за БСП гласуват предимно хора над 60 години, но също така е факт, че доста млади хора припознават БСП като партията, която може да промени живота в България към по-добро. Няма да забравя как след изборите през 2009 г. в офиса на БСП дойдоха младежи, които заявиха, че искат да станат наши членове въпреки тежката загуба, защото бяха убедени, че ние сме партията, която работи за хората.

С какво БСП в Габрово е по-различна от организациите в други общини и области?

Благодаря за оценката, че сме по-различни. Това ме радва, защото според мен, за да те харесат, трябва да те забележат. През годините винаги сме се старали да правим нещата както трябва, а не както някой е наредил. Опитвали сме се и продължаваме да сме демократична организация и да се вслушваме в различното мнение. Непримирими сме към несправедливостите и никога не сме се страхували да ги покажем. Имаше ясни позиции и ги защитавахме,

умеем да отстояваме каузи.

Успява ли и днес БСП да е достатъчно атрактивна за младите хора?

За съжаление не. В момента изглеждаме обкръжани и като че ли малко загубихме инерцията, която имаме след младежките кампании "Презареждане" и създаването на Младежкото обединение. Покрай вътрешнопартийните скандали енергията, която имаме, изчезна. Изглеждаме уморени. Имаше нужда от нов, свеж приток на емоция, положителна емоция. В момента повече приличаме на галерия, пълна с

та, не ни чука и не ни повярваха. Трябва да сменим начина на правене на кампании, да се отворим към хората, да се научим повече да слушаме. Сякаш има все по-голяма разлика между това, което мислят и говорят членовете и симпатизантите на лявата идея, и посланията, идващи от центъра.

Какво трябва да направи БСП, за да нацара повече хора да ѝ повярват?

Да бъде искрена, да бъде близо до хората и да защитава техните интереси. Да спрем да живеем от кон-

Приличаме на галерия, пълна с ценни картини, в която за съжаление визит едни и същи посетители

ценни картини, в която за съжаление визит едни и същи посетители.

Сякаш другарите ви загубиха инерцията, която бяха получили на предишните парламентарни избори, защо?

Приличаме на дете, което не може да намери пътя към дома си. След управлението с ДПС ние се загубихме, не можахме да обясним на хората успешните политики, които реализирахме, затънахме в кадрови скандали. Загубихме вярната посока, започна разговарянето, дори позволихме на други партии да ни отнемат водещата роля по една толкова наболяла за всички нас тема - отношенията с Русия.

Нима имате предвид, че БСП не успя да покаже единство, както и да изрази точно и ясно идеите и приоритетите си?

Нашите послания не успяха да стигнат до хора-

грес до конгрес и от избор до избор. Прекалено се вторачваме в нас самите и пропускаме важните неща.

В този момент трябва да се съсредоточим върху местните избори, защото те са битката, в която трябва да покажем, че сме силен и единен отбор, че можем да побеждаваме в името на по-добро и справедливо настояще и бъдеще.

Рокатага в ръководството успя ли да покаже намерението за промяна, която бе декларирана преди година?

По-скоро не. Защото нямаше истинска промяна, имаше само смяна на председателя, но хората около него останаха същите. Те бяха в ръководството, когато станах член на БСП, 10 години по-късно те отново са на президентула. Крайно наложително е да се случи истинската промяна. Не само в лицата, а и в политиката ни.

Какви са приоритетите ви като общински съветник?

Кварталите и малките населени места, защото те са забравени от сегашното ръководство на общината. Имаше красива централна част и занемарени квартали. Улицы без осветление, където те е страх да замръкнеш, счупени и опасни детски площадки, лош градски транспорт, пътища с дупки. Излезеш ли от центъра, попаднеш в друг свят.

В малките населени места положението е още по-зле. За 132 селища в община Габрово бюджетът е едва 100 000 лева. На този фон управляващите не се посвещава да отпуснат 74 000 лв. за изграждането на сух фонтан в близост до заведение на депутат от управляващото мнозинство, да купят 40 саксии за 20 000 лева или да отделият 30 000 лв. за смяна на настилка, която беше подменена само преди 4 г.

Смятате ли отново да се кандидатируете за общински съветник, а защо не и за кмет?

Разсъмхте ме. За кмет - категорично не, има достатъчно достойни хора, професионалисти, познаващи проблемите на Габрово, които биха били добри управленци и стопани на нашата община.

Ако получа доверието на габровци и на членовете на БСП, бих се кандидатирувала само за общински съветник.

Кои въпроси останаха нерешени от настоящия общински съвет и кмет?

Водоснабдяването на голяма част от населените места, демографският срив в общината, отсъствието на големи инвеститори... Въпреки усилията не успяхме да превърнем Габрово в атрактивна туристическа дестинация. Местната управа не използва пълноценно възможностите на Технически университет, а и на активните, будни граждани.

Смятате ли, че преференциалният вот ще доведе до положителни резултати при формирането на местно самоуправление?

По-скоро да. С преференциалния вот даваме възможност на гласоподавателите да избират за кого да гласуват. Ще имаме общински съвети с хора, които имат реална подкрепа в обществото. Много по-голяма представителност, при достатъчна мобилизация всеки квартал може да има свой общински съветник. От срещите ми с хората разбираме, че има квартали и населени места, които не са виждали жив съветник или представител на общината.

В много райони на страната има високи равнини на безработица, как е положението в Габрово?

Габрово е сред общините, чиято безработица е малко по-ниска от средната за страната, за съжаление сме и сред градовете с най-застаряващо население и най-малко родени деца. Това е и голямата болка на нашия град - как да го променим така, че младите да изберат да се реализират и създадат семейство тук. Защото ще стигнем да положение, в което ще имаме красиви, но празни сгради, хубави алеи, но няма да има кой да върви по тях.

На предстоящия си конгрес предстои БСП да предложи стандарти за местната власт. Може ли общината да въздейства по някакъв начин на негативните тенденции, за които споменахте?

Може, стига да има желание и воля. Има достатъчно много механизми и политики, които да превърнат една община в привлекателна и предпочитана за живот. Тази така чакана децентрализация, която би могла да даде повече свобода на общините. Подкрепата за младите, осигуряване на възможност за реализацията на младите специалисти и още, и още... Работа, качествено образование, достъпно здравеопазване, бързи административни услуги, добри условия за живот. Най-важно е според мен всеки, който има желание да управлява една община, да познава добре проблемите и да има ясна визия за тяхното разрешаване.

Държавата също трябва да помогне. Трябват много усилия, за да се намали огромната разлика, която се появява между Северна и Южна България. Нужна е и политическа воля и обединение, за да се избере вярната посока за развитие на българските общини.

Вие сте почти набор за вестник ДУМА, който отбелязва своя 25-и рожден ден. Какви са първите ви спомени от него, какво мислите за вестника и какво ще пожелаете на читателите му?

Като чия ДУМА, винаги в съзнанието ми изниква слоганът "Ние пак сме тук". Убедена съм, че ДУМА винаги ще има своето запазено място в медиите на България. Спомням си, че нашето семейство имаше абонамент за ДУМА и се четеше с огромен интерес. Пожелавам на целия екип още хиляди броеве, нека добрите новини са повече, продължавайте да бъдете чувствителни към несправедливостите и неправдите и нека никога не заприличавате на някои ваши "жълти" събратя.

ДУМА

СЪБОТА 4 АПРИЛ 2015

Страница на
Любо НИКОЛОВ

Горска трапеза

Рецепта на леля Ваня
ТОКАДЖИЕВАРИБА НА
КЕРЕМИДА

Освен улова са необходими 2 турски керемиди и готварско фолио. Рибата се нарежда на фолиото. Поръсва се със сол, магданоз, чер пипер, кромид лук, нарязани чушка и домати. Фолиото се завива и се слага между двете керемиди. Отстраняват керемидите се замазват с кал. Слага се в жарова. В зависимост от силата ѝ се пече между 50 и 70 мин.

ФАКТИ

Мъжките птици нямат полов орган. Оплождането се извършва, като се допрат двете клоаки - клоаката е общия изход на чревните, бъбречните и полови пътища. Само при мъжките патици и гъски се е развил пенис, тъй като тези птици се покриват във водата и при обикновено допиране на клоаките половите клетки биха могли да бъдат отнесени от течението.

IN MEMORIAM

БОРИС
КРУМОВ
беше
антифашист,
писател,
страстен
ловец
и добър
човекУСУРИЙСКИТЕ
ТИГРИ

Когато става дума за животните из руските гори, в нашите вестници може да се прочете изразът сибирски тигри.

В Сибир живеят мечки, лосове, изюбри, петнисти елени, росомахи, кабагри, но не и тигри. Те се срещат в планината Сихоте Алин и около река Усури, откъдето идва и името им - усурийски тигри. Там се намира Лазовският резерват, който носи името на един от най-ревностните защитници на тигрите - Лев Капанов. Той успял да се отърве от няколко смъртни скока на тигри, но не успял да убегне от куршумите на браконьерите.

Предполага се, че в района между Владивосток и Хабаровск има 400 тигри. Като всяка цифра на преброяване дивеч, и тази трябва да се приеме за ориентировъчна. Едва ли е така лесно да се преброят тигрите, както ние броим зайците.

Борис КРУМОВ

ЧЕЛЕН ОПИТ

Първичните екосистеми
в България

България е на второ място в света по броя на биосферните си резервати. Страната е известна с богатата си и изключително красива природа.

На малката ѝ територия, само 111 хил. кв. км, са регистрирани повече от 3500 защитени природни обекта. От тях над 90 са резервати. Това са защитени природни обекти с първични екосистеми или богати в генетично отношение биоценози, където се осъществява научно сътрудничество между страните - членки на ЮНЕСКО. Целта на обявяването на биосферните резервати е да се запазят за поколенията типични екологични системи, на чиято територия се намират характерна и специфична за района фауна и флора, която трябва да се съхрани.

В страната са признати официално от ЮНЕСКО за биосферни 17 резервата. Сред тях са Сребърна, Камчия, Чупрене, Парангелица, Боатин, Узунбужак, Червената стена, Славянка, Баюви дупки - Джинджерица, Бистришко бранище, Царичина, Джендема, Маричини езера, Кулена, Дупката, Мантарица, народният парк "Стенето". Всички те са с най-слабо засегнато естествено равновесие от дейността на човека. Известни са с уникалните си растителни и животински видове, някои от които са включени в Червената книга като изчезващи.

Резерватът Чупрене, който се намира в Западна Стара планина на границата със Сърбия, обединява и земли-

СНИМКИ АВТОРЪТ И ЛИЧЕН АРХИВ

щето на съседния Орлов камък. Бранището е сред най-ценните български резервати, защото макар и с не толкова голяма площ (1439,2 ха), притежава една почти девствена горска екосистема, която очаква да бъде открита и изследвана от специалистите. Той е включен в списъка на биосферните резервати към ЮНЕСКО. Повече от 90% от територията му е покрита с гора. Смърчовата гора - чиста или смесена с други дървесни видове, е повече от 100-годишна. Срещат се и букови и иглолистни гори, в

които букът е на 130-150 години, а средната височина на дърветата почти достига 30 метра. Освен тези дървесни видове, тук растат ела, бреза, планинска елша, явор и други.

Голямо внимание заслужава и разнообразният птичи свят. За съжаление от него са изчезнали лешоядите, които се срещат засега в Маджарово, намиращ се в Южна България близо до границата с Турция. Запазили са се обаче някои редки за страната защитени птици като скален орел, ястреб, бухал, орехче, кълвач, гар-

ван, кръсточовка и други.

Емблематичен за района е глухарът. Тук е една твърда стара изолирана вече популация на глухаря. Сведенията за нея датират от XVIII-XIX век. Птицата е ценен ловен обект, желан трофей за български и чуждестранни ловци.

В резервата обитават още дивата котка, бялата, златката, лисицата, благородният елен, сърната, дивата свиня, вълкът. Сред това многообразие на флората и фауната човек се чувства уважаван от величието на българската природа.

Страната ни е уникална със своята природа

АРХИВИТЕ СА ЖИВИ

Ловът е жестока забава

Спомням си, че при една среща, след като не бяхме се виждали близо месец, Елин Пелин ми разказа, че бил на лов за глухари някъде из Родопите.

Запитах го кой спорт по му допада - ловният или въдичарският. Той се позасмя някак си иронично, сякаш искаше да каже: "Защо ме питаш?" След

това се пооживи и заговори:

- Остави се! Кой беше казал, че ловът е жестока забава? Дядо Толстой като че беше, а? Това е много вярно. Представи си колко е мъчително да гледаш как се гърчи на земята глухар, ранен в крилото и краката, паднал на земята, или пък да наблюдаваш ударен в ко-

рема заек, неиздъхнал веднага. Ние сме свикнали да гледаме подобни сцени като поп, който равнодушно, без да му мигне окото, погребва и млади мъртъвци... Така е.

Долових, че той, описал в разказите си и много трогателни, дори сърцераздирателни сцени, все пак не е спокоен, не е безду-

шен към подобни гледки. Канел съм се да го питам как, с какво настроение е разказал случката с оня нещастен селянин - Боне Крайненеца, който беззастенчиво говори на умиращата си крава (в разказа "На браздата"), но все не смеех. Мислех си, че ще засегна болезнено чувствителността му на писател.

Струваше ми се, че Елин Пелин предпочиташе въдичарството и затова по-често ходеше с пръчка и въдица, а не с пушка и ловно куче. За въдичарството говореше винаги с удоволствие.

Разказано от Стефан ВАСИЛЕВ в книгата "С пушка и въдица" на Петко Тихолов

ОТЛИЧНИК

Иван Кутузов - Куту (Вдясно) е новият носител на наградата "Хриле и копита" за цялостния му принос, в категория "Природа, лов и риболов", на 40-ата национална изложба на карикатурата. Организаторите на наградата, бизнесменът Борислав Константинов и авторът на страницата Любо Николов (Вляво), му връчиха рог на лопатар, дипломат, плакет и 500 лв. Куту се изненада много и на подарената му от организаторите грамофонна плоча с неговата карикатура на обложката, издана преди 31 години.

НА ПУСИЯ

Варга

Има много ловци, които след като една-две нощи са стояли на варда, заявяват, че не могат повече да вземат участие в такава скучна и безрезултатна работа. Добре правят, ако удържат на думата си, но след това не бива да се смятат за истински ловци.

Истинският ловец бодърствува с часове неподвижно в бурни, студени нощи, понякога в дълбок сняг, в повечето случаи без да види дивеч, а когато, макар и рядко, може да стреля по него, пропуска го заради тъмнината, и въпреки това не губи търпение, а застава и друг път в гъсталака също така весел и с добра надежда. Тук трябва обаче да се отбележи, че истинският ловец обявява война само на вредния дивеч.

Централният площад "Пиаца дел Дуомо" с паметника на Виктор Емануил II на кон - е винаги пълен с туристи

СНИМКИ АВТОРКАТА

Миланската величествена катедрала

Един ден в Милано...

Надежда УШЕВА

Град на известните дизайнери и скъпите модни стоки, на световната опера и ненадминатите шефоври

Милано - световна столица на модата и на операта, това е първата ми асоциация, когато се заговори за този магнетичен италиански град. И наистина тук всяка улица загата за шикозност, води към лъскави бутици, забележителни салони за красота, завидна архитектура и, разбира се, към... сърцето на втория по големина град в страната - величествената бяла катедрала "Дуомо". Неслучайно Федерико Фелини я нарича "Чудото в Милано" в своя едноименен филм.

Миланската катедрала привлича вниманието отдалеч със своята изумителна готическа мраморна фасада. Тя е една от най-внушителните в света и е била строена в продължение на пет века. Съдържа 135 кули със заострени върхове и стотици статуи, обграждащи външната ѝ част. Мястото, където храмът е построен, е освещено, тъй като на него е била разположена базиликата "Санта Мария Маджоре" през IX век. Наполеон Бонапарт е бил коронясан за крал на Ита-

лия в тази катедрала.

Строежът на "Дуомо" започва през втората половина на XIV век и същинската му част продължава до първата половина на XIX век. Висока е 108 м и 158 м дълга. От върха гледа позлатената статуя на Мадоната. Ако искате да се полюбувате на великолепия изглед към града, може да се качите на покрива по стълбите или с асансьора.

Съвсем близко до катедралата на площад "Пиаца дел Дуомо", който е най-посещаваното място в Милано, се намира прочутата покрита Галерия на името на Виктор Емануил - първия крал на Обединена Италия. Представлява бляскава сграда, покрита със стъклени покриви и цветна мозайка на пода. Има формата на кръст и вътре са разположени множество скъпи заведения, бутици, антикварни и луксозни магазини, кафенета и ресторанти. Обграден от атрактивни витрини, този пасаж предлага голям избор на стоки и е втората по големина пешеходна зона в града. Галерията е сред първите в Европа архитектурни съоръжения от стъкло и метал.

Другата забележителна на улица, която не бива да подминавате, дори само

за да оплакнете очи, е "Монтенаполеоне" - символ на висшата мода, на разкоша. Тук може да се разминете с холивудски звезди и ненадминати богаташи, които пазаруват от бутиците на световноизвестните дизайнери - Армани, Гучи, Прада, Диор, Версаче, Валентино, Долче и Габана и др. Безспорно, място за хора с дълбоки джобове, а за останалите са просто... музеи. Средностатистическият италианец предпочита поевтините магазини или пък следи сезонните разпродажби. Мода или не, често може да се видят милански мъже, издокарани със стилни костюми и вратовръзки, а обути с... маратонки, не само по улиците, а и на работните им места - модерни офиси.

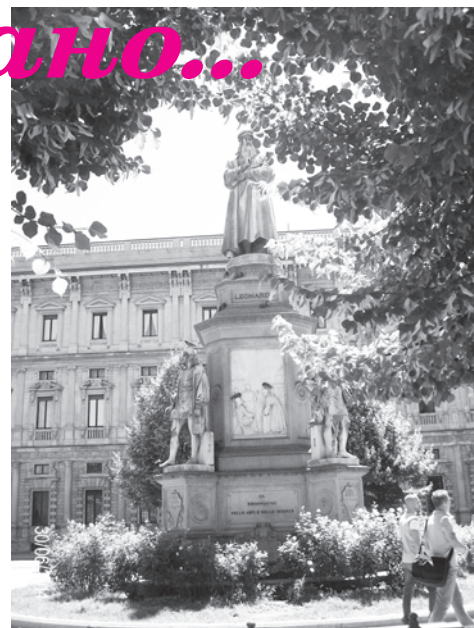
Масово ходят на работа с мотори, мотопеди и велосипеди, които оставят на тротоарите до самите сгради, където работят. Из центъра почти няма спрени автомобили - обикновено, местните ги паркират в подземни гаражи, които са много скъпи. Затова италианецът избира по-практичния вариант да остави колата си далеч от централните зони и да пътува с метрото.

От другата страна на най-големия площад в Милано "Пиаца дел Дуомо" е

издигнат оперният театър "Ла Скала" - друг символ на града. Макар и невзрачен от пръв поглед, той се слави с едни от най-добрите световни оперни представления и привлича на своята сцена най-добрите оперни певци. Театърът все още следва визията на основателката си - императрица Мария Тереза, и определя тенденциите в класическата музика. Срещу него - в градинката е поставена голяма статуя на Леонардо, чийто шефдъвър стенопис "Тайната вечеря" се намира в Милано - в църквата "Санта Мария деле Грасие". Факт, неосомно известен и малцина успяват да я видят, защото входът става само с предварително записване и закупуване на билети.

На път към замъка "Сфорцеско" - един от най-знаменитите исторически паметници не само за града, но и за цяла Италия, няколко коли намаляват скоростта си и спират, още преди да сме стъпили на пешеходната пътека. Италианските шофьори спазват правилото не само да спират на зебра, но и да дават предимство на минавачите.

Замъкът е построен през XIV век и е ползван за крепост, резиденция, имение. Сега той е музей

Статуята на Леонардо да Винчи в центъра на Милано

на изобразителното изкуство - със стотици шефдъври, сред които е недовършеното произведение на Микеланджело "Пиета Ронданини". Има разнообразни експозиции - на Музея на античното изкуство, Музея на музикалните инструменти, както и няколко галерии с фотографии...

На север от замъка започва паркът "Семпионе" - най-големият и красивият в Милано. Зеленина, чистота, дървета, езеро, цветя, тишина, алеи и хора, които блажено се

изтагат на тревата - като на плаж, и се радват на слънчевото време. В далечината се издига забележителната триумфална арка на града, пред която непременно се снимаме за спомен. Това е гледката, която се разстила пред погледа ми тук, където няма и следа от шума и глъча на двумилионния град.

Все неща, които ме карат да копнея за поне още един ден в Милано. За модерния и античния, за предизвикателния и спокоен град!

Шикозната покрита Галерия с магазини и заведения е атракция не само за гостите на града

Прочутата "Ла Скала"

БИТКИ С ВЪЗГЛАВНИЦИ,

ИЛИ

кога атрибутите за сън се превръщат в оръжие

Част от жителите на десетки градове по света с нетърпение чакат първата събота на април, за да се включват в атрактивния празник

Към най-интересните празници, отбелязвани в последно време по света, може да се добави и Международният ден за бой с възглавници (Pillow Fight Day). Събитието става факт обикновено в първата събота на април, което означава, че днес смело може да се включите в "тържествата". Идеята за подобни чествания се заражда в Ню Йорк, а сега хора с атрибути за сън се събират в един и същи ден и час по централните улици на над 70 града на планетата. Организирането на мероприятиято, превърнало се в културно-забавен феномен, изцяло се дължи на социалните мрежи и затова често го наричат флашмоб. Съществуват някои правила, познаването на които е необходимо за пълноценното участие в проявата, когато в действие влиза мекото пухкаво оръжие. Най-важното обаче се свежда до неписания закон: да не се бият онези, които нямат възглавница или документиран събитието за поколенията.

Интересуващите се от подобни "чествания" по света следят къде и кога проявите са най-многобройни. Понякога в тържествата се включват от 40 до 150 града на планетата ни, друг път участниците в забавленията може да са само няколко души, а не са рядкост и случаите, когато са стотици и дори хиляди. Но усещанията винаги са едни и същи - пълен възторг и абсолютно разтоварване от стреса.

Най-масовите боеве с възглавници са регистрирани в Ню Йорк, Вашингтон, Париж, Будапеща и

грандиозното събитие е необходимо само да се появят на посоченото от фейсбук или твитър място с пухкава възглавница в ръце и да се отдадат на емоцията.

Обикновено проявите продължават няколко минути. Но има и изключения - битката с възглавници край Айфеловата кула преди години не спира четвърт час! В Швейцария

3648 човека. Постигнелият дори се включва в Книгата на Гинес, от която отпада заявката от холандския град Гронинген. Там 2997 души се млатат с пухкави атрибути за сън, но рекордът им се задържа ненадминат едва 11 дни.

Любопитен е фактът, че боеве с възглавници често се организират между жени-кечистки. Участниците в дуелите излизат на ринга боси и по бельо. Подобни състезания събират многоброй-

пък веднъж тълпата се разделя на две групи и докато едните се тупат с възглавници, другите събират сили и се включват в боевете, когато първите се уморят. Подобно редуване може да продължи безкрайно дълго или докато "оръжията" не станат на пух и прах - в буквалния смисъл на думата.

Студенти от Университета в Облани на 17 април 2005 г. поставят световен рекорд, регистрирайки най-мощната битка с възглавници в историята на празника -

Пух и пера се носят във въздуха на Международния ден за бой с възглавници. Участниците пристигат не само с най-разнообразни видове пухкави атрибути за сън, но и бойното оборудване се допълва с атрактивно изрисувани лица. Няма каквото и да било изискване за дрескод на проявата, дори и костюмираните в официални тоалети не са връщани за преобличане. Но пък биват предупреждавани, че хаосът по вре-

ме на проявата и след нея е пълен, така че е добре да се съобразят с безпорядъка, царящ навсякъде по улицата, както и по косите, и дрехите на участниците в битката.

Любопитен е фактът, че на такива събития децата не са много, въпреки че именно малките са най-върлите инициатори на боя с възглавници въкъщи и не чакат уречен ден веднъж годишно, а празнуват, когато сами си решат.

Варшава. Може само да се надяваме някога и български град да се нареди сред тези известни мегаполиси, чиито жители с нетърпение очакват интерконтиненталните битки с меките атрибути за спане. За участие в

ЧАСТ ОТ СВЕТОВНАТА МУЗИКАЛНА ИСТОРИЯ

Снимка, която се превръща в част от световната музикална история, прави вечерта на 16 януари 1964 г. фотографът Хари Бенсън. Кадърът запечатва прочутата Ливърпулска четворка, посветила се на въодушевен бой с възглавници. Групата "The Beatles" тогава е отседнала в парижки "Hotel George V". Авторът на знаменитата фотография твърди, че тя не е режисирана. Битката е абсолютно спонтанна и е следствие на радостта, обзела музикантите, когато разбират, че сингълът им "I Want to Hold Your Hand" се изкачва на първа позиция в американските поп чартове. Но според някои източници песента заема челно място едва към 1 февруари...

Битки с възглавници са част от сюжета и на видеоклиповете на такива звезди като Бритни Спийрс ("Born to Make You Happy"), "Wonderwall" ("Just More") и "A*Teens" ("Sugar Rush").

ни залози и шумна публика, превръщайки ги в атрактивен спектакли.

В Колумбийския университет битките с възглавници се превърнаха в традиция. Организира ги два пъти годишно - в седмицата преди изпитната сесия. Студенти с викове и крясъци тичат из коридорите на вуза и в обществения и се млатят с възглавници, за да свалят стреса от ученето.

Участниците в тези прояви твърдят, че се отдават на незабравими усещания, защото всичко е просто, весело и невинно - никой не се бие истински, а се тупат изключително заради забавлението.

Страницата подготви
Альона НЕЙКОВА

Вашето

ТАКСИ

Ви чака!

ТАКСИ - С - ЕКСПРЕС АД

9 12 80

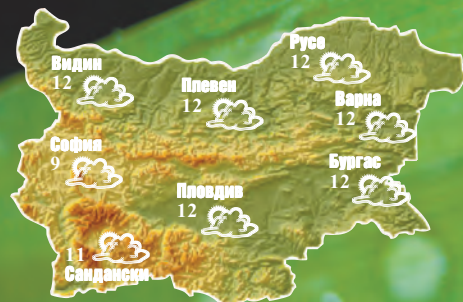
София, ул. "Житница" № 23

тел.: 02 855 60 12

факс: 02 855 50 04

e-mail: taxi_expres@abv.bg

ВРЕМЕТО

Днес ще бъде предимно слънчево, но следобед облачността ще се увеличи. Вятърът ще бъде слаб. Минималните температури ще са между минус 3 и 2 градуса, а максималните между 8 и 13 градуса. Атмосферното налягане е по-високо от средното. Над планините облачността ще се увеличава и вълнтява. По билата ще духа силен вятър от запад-северозапад. Максималната температура на 1200 м ще бъде около 1 градус, а на 2000 м - около минус 6. По Черноморието преди обяд ще бъде предимно слънчево, но след обяд от запад-югозапад ще настъпи заоблачаване. Максимални температури 11-12 градуса. Температурата на морската вода е 8 градуса, а вълнението на морето ще бъде 2 бала.

Изгледи за

5
максимални
12°/14°

6
максимални
10°/12°

В неделя през деня ще има значителна облачност. Температурите ще бъдат от 10 до 14 градуса. Облачно и дъждовно ще бъде в понеделник. Дъжд ще превалява над по-голямата част от страната.

ДУМА

www.duma.bg

duma@duma.bg

Русия
България

МОНД
дипломатик
СЪВМЕСТНО ИЗДАНИЕ С ДУМА

И. д. главен редактор
Юрий Борисов
yborisov@duma.bg

Зам. главни редактори
Георги Георгиев
ggeorgiev@duma.bg
Таня Джаджева
tgeneva@duma.bg

Отговорен секретар
Ивайло Гиздов
igizdov@duma.bg

ТЕЛЕФОН НА ЧИТАТЕЛЯ:
97 05 200,
810 73 78

Адрес на редакцията:
София - 1000,
ул. „Позитано“ 20А
Факс: 975 26 04,
автоматичен номератор 97 05 +
вътрешен номер

АДМИНИСТРАЦИЯ

ОФИС МЕНИДЖЪР: Ели Мишева - 200;
факс - 975-26-04

ДИРЕКТОР МАРКЕТИНГ: Дея Йорданова - 207
ДИЗАЙН: Велислава Хубавий - 201

РЕКЛАМА: Петрана Сомлева - 205, Ива Костадинова - 221; e-mail: reklama@duma.bg, Експонатор: 91975 в. 112; Печат: „Нюзпринт“ ЕООД, 1113 София, ул. „Тинтява“ 100; „Национална агенция за разпространение - АД“ - 02/962-23-23; „Национална дистрибуция“ ООД - 02/975 20 35

РАЗПРОСТРАНЕНИЕ: Мирослав Александров, Румяна Кирилова - 203; abonament@duma.bg
КАСА - 97-05-249

НАБОР: Хрисула Василева - 227, e-mail: korespondenti@duma.bg;

ПРОИЗВОДСТВО: Владимир Тополски

ВЕСТНИК „ДУМА“ Е НАСЛЕДНИК
НА ТРАДИЦИИ НА ВЕСТНИЦИТЕ
„РАБОТНИКЪТ“
„РАБОТНИЧЕСКИ ВЕСТНИК“
И „РАБОТНИЧЕСКО ДЕЛО“

ИЗПОЛЗАВАНИ СА И ЕМИСИИТЕ НА БУА, „ФОКУС“, БГНЕС, БНР, ФРАКС ПРЕС, ИНТЕРНЕТ И ДР.
РЪКОПИСИ НЕ СЕ РЕЦЕНЗИРАТ И НЕ СЕ ВЪРЩАТ

Основател
Стефан Продев

Издател „ДУМА 2008“ ЕООД
Николай Малинов

Управител **Павел Бебов**

ЖУРНАЛИСТИЧЕСКИ ЕКИП

НАБЛЮДАТЕЛ: Велислава Дървева

БЪЛГАРИЯ: Александър Симов - завеждащ отдел - 230; Аида Паникян - 218; Десислава Велева; Мария Нинова - 230; Милена Николова - 233; Павелета Давидова - 215; Станка Динева - 224; Юлия Кулинска - 224

ИКОНОМИКА: Наталия Гергова - завеждащ отдел - 247; Мая Калпачка-Иова-новска - 246; Светлана Велева - 246

СВЯТ: Галина Младенова - завеждащ отдел - 219; Алберт Аврамов - 220; Кристиана Симеонова - 220

КУЛТУРА: Вилиана Смерджиева - завеждащ отдел - 240; Надежда Ушева - 240; Альона Нейкова - 239

ОБЩЕСТВО: Велюана Христова - завеждащ отдел - 238; Ина Михайлова - 214; Светла Василева - 231; Валентин Георгиев - 232; Ева Костова - 229

ЧЕТИВО: Борис Данков - завеждащ отдел, редактор на „Пегас“ - 244; Неделик: Богдан Иванов - 225; Пardon: Чавдар Шинов; Художник: Анатолий Станкулов

СПОРТ: Владимир Николов - завеждащ отдел - 245; Мария Милашова - 245

ФОТО: Благовеста Цветкова - 206; Мариета Томова - 206

ГРАФИЧЕН ДИЗАЙН: Валентин Аргиров; Желязко Тенчев; Кристина Станимирова; Спласка Венева; Снежана Христова

1
БНТ

09.35

Приказка за цар Сатан игрален филм /Русия, 1966г./ режисьор Александър Пущко, в ролите: Игор Гелейн, Владимир Андреев, Лариса Голубкина и др.

11.00

Отблизо с Мира Развлекателно предаване

12.00

По света и у нас

12.30

Третата власт отвори

12.40

Бразил Предаване за земеделие

13.10

Иде нашенската музика

14.20

Малки истории

15.20

Пролетни мелодии игрален филм /Германия, 2007г./, режисьор Мартин Валц, в ролите: Ян Хенрих Шалберг, Александра Нендел, Голде Бенедикс и др.

17.00

Вяра и общество с Горан Благоев Предаване за религия и култура

18.00

Животът е вкусен с Ути Бъчваров Кулинарно реалити

19.00

Скандали на древния свят: Египет документален филм /САЩ/

19.45

Лека нощ, деца!

20.00

По света и у нас

20.30

Спорти новини

20.45

Шоуто на Канала Развлекателно предаване

21.45

Винаги в същия ден игрален филм /копродукция, 2011г./, режисьор Лоне Шерфид, в ролите: Ан Хатауей, Джими Стърджис, Патриша Кларксън и др.

23.30

По света и у нас

23.45

Джаз фестивал „Банско 2014“ Концерт на Дже Сант и Хюберт Табс

00.45

Трето полуверие

01.30

Скандали на древния свят: Египет документален филм

02.15

Малки истории /л/

03.30

Сбогом, Бафани игрален филм/л/

b tv

06.30 „Агрофорум“ - предаване

07.00 „Непознатите: Антарктида“ - част 4 /л/

07.30 „Мястото BG“ - информационна кампания на Министерство на туризма

08.00 „Таз събота“ - актуално предаване с Мариана Веклиса, Жани Марчева и Диана Любенова

11.00 „Cool TV“ - лайфстайл предаване с водещ Петя Дикова

12.00 bTV Новините - обедна емисия

12.30 „Домашен арест“ - ситком, с 4, еп. 9

13.00 „Морски трепачи“ - Комедия, САЩ, 1996 г., Режисьор: Дейвид Уорд, В ролите: Елиът Уолд, Брус Дън, Келси Грамър, Рип Торн, Роб Шнайдер и др.

15.00 „Маршала“ - развлекателно предаване с водещи Радост Драганова и Димитър Павлов

16.30 „Предай нататък“ - социален проект с водещ Наталия Симеонова

18.30 „Бинго милиони“ - телевизионна лотария

19.00 bTV Новините - централна емисия

19.30 bTV Репортерите - предаване за журналистически разследвания и филми

20.00 „Ченгето на мола“ - Комедия, САЩ, 2009 г., Режисьор: Стив Кар, В ролите: Рейни Родригез, Джайма Мейс, Кевин Джеймс, Питър Герети, Кийр О'Донъл, Шърли Найт, Ерик Авари

22.00 „Комичите“ - комедиен шоу

23.00 „Вълкът от Уолстрийт“ - Драма, САЩ, 2013 г., Режисьор: Мартин Скорсезе, В ролите: Леонардо Ди Каприо, Матео Макконъхи, Роб Райнър, Джон Фавро, Кайл Чандлър, Жан Дюкарден, Джон Бернтал

02.30 „По-дълъг лък“ - Комедия, САЩ, 2002 г., Режисьор: Маркъс Рейбой

NOVA

06.30 „Виолета“ - сериен филм

07.30 „Събуди се...“ - предаване на

НТВ

10.00 „На светло“ с Люба Кулезич

11.00 „Съдебен спор“ - предаване на НТВ

12.00 Новините на Нова

12.30 Темата на Нова

12.50 „Сърцеразбивач“ - с уч. Ванеса Паради, Роман Дюри, Франсоа Дамьен, Жули Ферьер, Андрю Линкълн, Оливър Шнайдер и др.

15.00 „Комбина“ - предаване на НТВ

18.00 „Ничия земя“ - предаване на Нова телевизия

19.00 Новините на Нова - централна емисия

19.30 НАЦИОНАЛНА ЛОТАРИЯ

20.00 „Шлионин по неволя“ - с уч. на Джеки Чан, Ерик Цанг, Виван Хсю, Мин Кин и др.

21.50 „Студена светлина“ (премиера) - с уч. на Хенри Кавил, Брус Уилис, Сигорни Уивър, Каролайн Гудал, Роши Зем и др.

23.50 „Снежанка в черната гора“ - с уч. на Сигорни Уивър, Жил Белоус, Сам Нийл и др.

02.00 „Сърцеразбивач“ - с уч. Ванеса Паради, Роман Дюри, Франсоа Дамьен, Жули Ферьер, Андрю Линкълн, Оливър Шнайдер и др. /л/

03.40 „Шлионин по неволя“ - с уч. на Джеки Чан, Ерик Цанг, Виван Хсю, Мин Кин и др. /л/

1

08.00 „Умници“

08.45 „Слово на пастира“

09.00 Новини

09.15 „Вкусно“

09.50 „ВДНХ“

10.45 „Смешарики. Новите приключения“

11.00 Новини

11.15 „Идеалният ремонт“

12.00 Премиера „Горчиво!“

12.55 Премиера „Битак“

13.40 Сериал: „Военно разузнаване. Западният фронт“

17.00 Вечерни новини

17.15 Сериал: „Военно разузнаване. Западният фронт“ (продължение)

17.30 „Отгатни мелодията“

18.10 „Колекцията на Първи канал“

20.00 Време

20.20 „Тази вечер“ с Андрей Малахов

21.55 „Какво? Къде? Кога?“

23.00 Игрален филм: „Бялото слънце на пустинята“

00.30 Игрален филм: „Време за желания“

03.15 Игрален филм: „На тихия пристан“

ОВЕН
За да успеете в начинанията си, първовете съдействат на външен човек. Усилията ви са в правилната насока бъдете търпеливи.

21 март - 20 април

РАК
Успехи днес няма да ви липсват, но имате склонност към избухване в даден момент, което не е във ваша полза. Бъдете спокойни.

22 юни - 23 юли

ВЕЗНИ
Късметът ви ще работи безотказно. Нещата ще стават точно така, както сте ги планирали. Неочаквано ще получите финансови приходи.

24 септември - 23 октомври

КОЗИРОГ
Денят ще е богат на ситуации и възможности. Повече предпазливост при деловите разговори с непознати няма да ви е излишна.

22 декември - 20 януари

ТЕЛЕЦ
Днес ще ви се отворят страхотната възможност да сразите конкуренцията. Амбицията ви е неухватима, а успехът ви е неизбежен.

21 април - 21 май

ЛЪВ
Бъдете внимателни в определени ситуации, за да не накърните сами авторитета си. Нека коректността бъде вашето мощно оръжие днес.

23 юли - 23 август

СКОРПИОН
Този ден едва ли ще е богат на изненади. Разговорите с началници са плодотворни и ще можете да разчитате на обещанията им.

24 октомври - 22 ноември

ВОДОЛЕЙ
Проявете въображение и организаторски способности, за да се справите с бъдещите. Бъдете търпеливи. Очакват ви приятни емоции.

21 януари - 19 февруари

БЛИЗНАЦИ
Способността ви да убеждавате ще привлече на ваша страна много симпатизиращи. Има огромни шансове проектите ви да се осъществят.

22 май - 21 юни

ДЕВА
Изявявате се добре в деловата сфера. Използвайте максимално откриващите ви се шансове. Това ще ви донесе значителни успехи.

24 август - 23 септември

СТРЕЛЕЦ
Предстои ви новаторен ден с проблеми. Притесненията ви ще бъдат напразни. Обърнете внимание на информацията, която ще получите.

23 ноември - 21 декември

РИБИ
Добри новини ще зарадват много от вас. Ако те са свързани с деловите ви ангажименти, това ще се отрази положително и на парите ви.

20 февруари - 20 март

СТИХОТВОРНО СЪЗВУЧИЕ СЪЛБОВЕ	▼	КОЛА, ТЕПЛЕНА ОТ ЧОВЕК	ГОРСКО ЖИВОТНО	ЗАВЪРШЕК НИГЕРИЙСКИ ГРАД	▼	ПОТВЪРЖДЕНИЕ	▼	ОСТЪПЛЕНА ТЕРАСА ЯПОНСКА МЯРКА ЗА ТЪЧНОСТИ	▼	ВУЛКАН В ИТАЛИЯ	▼	ФИГУРАНТ	▼	ЕСТОН. ПИСАТЕЛ "ФАСУЛ" ГРАД В УКРАИНА	▼
▶		▼	▼	▼		ИЗВЪРШИ ТЪЛ НА АТЕНТАТ	▶	▼		▼		▼		▼	
ГРАД В ИТАЛИЯ	▶					▼	РАЗХЛАДИТЕЛНО ПИТИЕ	▶							
▶				РОД ПАПАГАЛИ	▶			ДЪЩЕРЯ НА КНЯЗ БОРИС I	▶			РЕКА В БРАЗИЛИЯ	▶		
				НАДГРОБНИ ПЕСНИ	▼			ПОВЕСТ ОТ В. ДРОЗД				ИТАЛ. ФИЛОСОФ (1668-1744)			
ДУПКА	▶	ФИБА ЗА КОСА АВТОРЪТ НА ПЪРВАТА БЪЛГ. СЕРА "СИРОМАХ-КИНЯ"	▶				ПОРТРЕТ ОТ Д. УЗУНОВ	▶	▼		ИГРА НА КАРТИ	▶	▼		
▶	▼		НАША ПОП-ГРУПА	▼	СЕВЕРНА ПОСОКА	▶	▼			ПРИТОК НА ДУНАВ	▶	▼			РАЗТВОР ПОРАЖДАЩ ЕЛ. ТОК
УЧЕНИК НА КИРИЛ И МЕТОДИЙ		ВИД ЕЛ. ЦЕНТРАЛА	▶	▶	▼	ПЪТНО СЪОРЪЖЕНИЕ	▶			▼				ТРАКИЙСКИ КНЯЗ ОТ 6 В. ПР. ХР.	▼
▶		ПЛАТ С РЕЛЕФНИ ФИГУРИ				▼									
НАРОДНОСТ В КАМБОДЖА	▶		БЪЛГАРСКИ КАРДИОЛОГ	▶				СТЕНЕН СВЕЩНИК	▶	▼		РАЗКАЗ ОТ АЛ. КУПРИН	▶	▼	
▶			АЛБАНСКО СЕЛИЩЕ	▼				ТЪРЖ. СТИХОТВОРЕНИЕ	▶	▼		АРАБСКА ДЪРЖАВА			
			РЕКА В БАШКИРИЯ, РУСИЯ	▶			РЕКА В НИГЕРИЯ	▶	▼		ПОДУТО МЯСТО	▶	▼		
ХИЩНИ ПТИЦИ	▶		▼		ТВ АНИМАЦИОНЕН ГЕРОЙ-ИНСПЕКТОР	▶		ПРАЗЕН ДВОР МЕЖДУ КЪЩИ	▶	▼		ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФИЛИПИНИТЕ	▶	▼	
НАРОДНОСТ В СИБИР	▶				Г-И В "ОДИСЕЯ" ОТ ОМИР	▼				ЧЕШКИ ПИСАТЕЛ	▶	▼			
					▼	ЗНАК В МАТЕМАТИКАТА	▶			▼				ЦВЕТЕ ВЕРОНИКА	
МЯСТО ЗА НАЕМАНЕ НА КОЛА		ЕВРЕЙСКИ ЕЗИК	▶					ВЪРХОВЕН СКАНДИНАВСКИ БОГ	▶	▼		КАНТОН В ШВЕЙЦАРИЯ	▶	▼	
	▼	НАПОИТЕЛНИ СЪОРЪЖЕНИЯ	БЛАТНО РАСТЕНИЕ					НАКЪДРЕН КАРТОН	▼			ЧАСТИЦА С ПОЛОЖИТЕЛНО ЕЛЕКТРИЧЕСТВО	▶	▼	
▶					ПЛЕМЕ В НИГЕРИЯ	▶		ПРИТОК НА Р. РОНА	▶	▼		ЗАРАЗНА БОЛЕСТ	▶	▼	
АНГЛИЙСКИ РОКПЕВЕЦ	▶			ВИД ВЛЕЧУГО	▶	▼		ПРЕДЕДЕЛЯТ НА БЪЛГ. ФЕДЕРАЦИЯТА ПО ХУД. ГИМНАСТИКА	▶	▼		ВОЙСКОВА ЕДИНИЦА	▶	▼	
УГОЩЕНИЕ				ЕСТОН. ШАХМАТИСТ (1916-75)	▶	▼				СКЪПОЦЕННИ КАМЪНИ	▶	▼			
▶			ФИЛОСОФСКО ПОНЯТИЕ	▶	▼					▼		БОЛЕСТ НА УХОТО	▶		
			РУСКИ КНЯЗ (НЕИЗВ.-946)												
ПАРИЧЕН АВАНС		ОБЩИНСКИ ПАСИЩА	▶	▼			ХОТЕЛ В ПАМПОРОВО	▶	▼						АРМЕНСКА БОГИНЯ НА ЛЮБОВТА
▶		ХЛЕБАР					ГРАД В ГЕРМАНИЯ	▼							▼
						РЕКА В ИНДИЯ И ПАКИСТАН	▶				МУЗИКА - ЛЕН КРАЙ	▶			
ЗОДИЯ	▶					▼					ЕЛИПСА				
ЕЛЕКТРИЧЕСТВО	▶				КИПЪРСКИ ФУТБ. ТИМ	▶				▼		РЕКА В АНГЛИЯ	▶		
▶			СЕЛО В СОФИЙСКО	▶	▼					▼		ГРАД В ПЕРУ	▶		
			БАЛЕТНА СЪЛПКА							РОД ВЪРБИ /МН.Ч./	▶	▼		РОД ПАЛМИ	▶
СТИЛ В ПОП-МУЗИКАТА	▶		▼		ФРЕНСКИ ПИСАТЕЛ (1902-67)	▶			ПЛАНИНИ В САЩ И КАНАДА	▶	▼			УНГАРСКИ ПОЕТ - "ВЕХТОРИИ"	▶
▶										ИНФ. АГЕНЦИЯ НА САЩ	▶	▼			
							ЗАЩИТНИК НА ДАДЕНА ТЕЗА	▶							

РЕЧНИК: Анаит, Велпапе, Вико, Гофре, Евенки, Еме, Ен, Итури, Олор, Реде, Траат.

ОТГОВОРИ ОТ МИНАЛИЯ БРОЙ

СКАНДИ
 ВОДОРАВНО: СТАР - ЕРКЕРИ - АВОАР - ОЛАВ - СТИМУЛИРАНЕ - ОЛП - ОРДИ - КРЕЕ -
 ВОЕННИ - СТАИ - АВ - ЯД - ЦЕНАТА - ЖОС - АНИЛИН - ВЕСТИ - АСОСА - РЕ - КОРТИК -
 КАТЕРИ - КНАП - ЛЕКАРКА - НА - ЕДНА - ТА - ВЕТ - ОТО - РЕИ - ПАВЕ - ФАЛЦЕТ - ПОР - ИВА -
 Е - И ? - ДО - ИНЛЕ - АРЧ - НЕОЛОГ - ВЕНА - СОКОРО - МО - НОВАЛИС - САКСОФОНИСТ.
 ОТВЕСНО: СТАТОР - ДЖЕРАЛД - АПОТЕМА - АВИЛЕС - ОСЕТЕНОВО - НОК - ТРОМПЕТИСТ -
 ЕКАТЕРИНА - АУ - ИКРА - НЕ - НО - ПЕРЛОВИЦА - ОИРТ - ФИЛОСОФ - ИРО - ЕНАР -
 КАРАВЕЛОВО - АКОРДЕОНИСТКА - ЕЛА - ОКАН - ЕЛАИН - АЛОИН - ВИЦ - АГОЛИ - КРАН -
 НАТИСКАНЕ - ЕЕР - РИС - ИВЕ - ИВАНА - ПАТЕТИЧНОСТ.

АНАГРАМА
 ВОДОРАВНО: 1.ПИР. 2.КАТА. НОВИ ДУМИ: 1.ПИРАТКА. 2.ТАПИРКА. 3.КАРПАТИ. 4.ТИПАРКА.
 5.ПАРТИКА.

9	8	6	1	2	3	7	5	4	9	1	3	6	4	2	8	5	7
1	7	2	5	9	4	3	8	6	2	8	6	5	9	7	3	4	1
3	5	4	8	7	6	1	2	9	4	5	7	1	3	8	6	9	2
2	3	7	9	4	8	6	1	5	1	3	2	9	8	5	7	6	4
5	4	9	6	3	1	8	7	2	7	6	9	4	1	3	2	8	5
6	1	8	2	5	7	4	9	3	8	4	5	2	7	6	9	1	3
4	2	1	7	6	5	9	3	8	6	2	1	7	5	9	4	3	8
7	6	5	3	8	9	2	4	1	3	7	4	8	6	1	5	2	9
8	9	3	4	1	2	5	6	7	5	9	8	3	2	4	1	7	6

ХАОС
 ВОДОРАВНО: РЕСТОРАНТИ - ОТОНИ - ТЕК - КРАЛЕ -
 ГРЕ - ВОКАЛ - СИ - ИМАМИ - АЗНАВУР - СВИДЕТЕЛИ -
 ПЕЧ - ТАРАН - БАНКА - ТАК - РОА - КОС - ЖУВ - БАР -
 ИЛ - ХОТЕЛИЕРИ - МОДЕЛИ - ЛАВ - ВИДИНЧАНИ.
 ОТВЕСНО: ГЕОРГИ АСПАРУХОВ - СТАР - ЗВЕНОВОДИ -
 СТОЛЕТНИЧКА - ТЕД - ОНЕ - АД - БЕЛИ - ТРИ - ВИБЕТ -
 КАЛИН - КОМУТАТОРИ - АНТ - КАРЕРАС - ЕЛА -
 ТЕЛАМ - ЛАК - ИРАН - ЛИК - ЛИНИН - СЛИВИ.

ДУМА

СЪБОТА 4 АПРИЛ 2015

РЕДАКЦИОНЕН КОЛЕКТИВ	▼	ФРЕНСКИ ФУТБОЛЕН ТИМ	▼	НЕБОСВОД	▼	ЛЕТЕЦ, ПИЛОТ	▼	ТЪРЖЕСТВЕНИ СТИХОТВОРЕНИЯ	▼	ГРУПА ОТ ЖИВОТНИ	▼	РЕЧНИ КЕФАЛИ	▼	СЪД ЗА ПЕЧЕНЕ НА БАНИЦА	▼
ЧАСТИ ОТ ТЕКСТ	▶	ДЪРЖ. ПОСТА-НОВЛЕНИЕ	▼	ПОЕМА ОТ Д. ГАБЕ	▼	ЛИДЕРКА	▶			ПРИТОК НА АМАЗОНКА	▼	ГЕОДЕЗИЧЕСКИ ИНСТРУМЕНТИ	▼	СКАЛНИ ЯРЕБИЦИ	▼
ЛИЦА, КОИТО ДЕРЕБЕЙ-СВАТ	▶							КИРГИЗСКИ ДЪРЖАВНИК /1897-1938/	▶						
ПЕРУАНСКИ ОСТРОВ	▶					ПРЕИЗПОДНЯ ПЪКЪЛ	▶	ХЕРЦОГ	▼	ЖИТЕЛКА НА СТОЛИЦАТА НА ЙЕМЕН	▶				
						СВЯН, СТЕСНЕНИЕ	▶			ПРОИЗВОДНО ОТ ВЕЩЕСТВО	▼				
АЛЖИРСКИ ПИСАТЕЛ	▶				МРАЗОВИ-ТОСТ	▶	▼			ЦАР НА ДРЕВНИТЕ ДАКИ	▶				ТЕСТЕНО ИЗДЕЛИЕ
НЕМСКА ОБЩИНА	▶				ЖИЛИЩНА СГРАДА	▶	▼			ЧОВЕК-МАШИНА	▼				
				БОРСОВ АГЕНТ	▶	▼					ДРЕВНОГРЪЦКИ ПОЕТ	▶			▼
				ДРЕВНО-РИМСКИ ТЕОЛОГ	▶	▼					ДЪЛБОКО МЯ-СТО В РЕКА	▶			
ПРИТОК НА ВОЛГА	▶			ФРЕНСКИ ЦИГУЛАР	▶	▼		ИЗКОП С ВОДА	▶		▼	В ТАБЛАТА-1 И 1	▶		
СТИХОТВО-РЕНИЕ ОТ ИВ.ВАЗОВ	▶			ПРОХЛАДА	▶	▼		ВЕРИГИ, БЕЛЕЗНИЦИ	▶			КОЛЕСНИК С ДВЕ КОЛЕЛА	▶		
		БЯЛ ТВЪРД МЕТАЛ	▶	▼				УКРАИНСКО-ИЗРАЕЛСКИ КОМПОЗИТОР	▶	▼			ЗАМЪКЪТ НА ГРАФ МОНТЕ КРИСТО	▶	
		УНГАРСКИ ПИСАТЕЛ- "ТИСА ГОРИ"	▶	▼				ЧАСТИ ОТ СГРАДА	▶				ФРЕНСКИ ХРОНИСТ	▶	
СРЕБРИСТО-БЯЛ МЕК МЕТАЛ	▶	ПРОРЕЗ ЗА КОПЧЕ НА ДРЕХА	▶	▼		РУСКИ ПЪЛ-КОВОДЕЦ	▶	▼						ШАХМАТЕН ТЕРМИН	
		ГРАД В УРАЛ	▶	▼		ЕЛЕНИ (РУС. ЕЗ.)	▶	▼							
					РИТАНЕ НА ОРЪДИЕ НАША КИНО-АКТРИСА- "ОРКЕСТЪР БЕЗ ИМЕ"	▶	▼				СПОМАГАТЕЛ-НА ТЕОРЕМА	▶			▼
											ДРУГО ИМЕ НА П-ОВ АОМИН	▶			
ЗАМЪРЪЗНА-ЛА ВОДА	▶				ГРЪЦКИ ФИ-ЛОСОФ ОТ 6 В	▶	▼			ИНФ. АГЕН-ЦИЯ НА ЕГИПЕТ	▶	▼			ВЪНШЕН ВИД НА НЕЩО
ПЛАЩАНЕ В БРОЙ	▶				ГРАД В УНГАРИЯ	▶	▼			НАЙ-МАЛКИ-ЯТ ПРЪСТ	▶	▼			
										МАГНЕТОФОН-НИ ЛЕНТИ	▶	▼			▼
				ДРЕВНО-ЕГИПЕТСКИ АРХИТЕКТ	▶	▼				ДЪРВОДЕЛСКО ПОСОБИЕ	▶	▼			
				ПАЗАРСКА ТОРБА	▶	▼									
СУША ВЪВ ВОДЕН БАСЕЙН (МН. Ч.)	▶	ШАРАНОВИ РИБИ	▶	▼				СТАРА ВЕНЕЦИАНСКА МОНЕТА	▶	▼				ИСПАНСКИ ФУТБОЛИСТ /Р. 1984/	
		ЗЕЛЕНА ЗЕМ-НА ПОКРИВКА	▶	▼											
								МЯСТО ЗА ЖЕРТВО-ПРИНОШЕНИЕ	▶	▼			РЪЧНА ГРАНАТА	▶	▼
								ЕДРИ МУХИ	▶	▼			ДЪРЖБА В АЗИЯ	▶	
ШВЕЙЦАРСКИ ЧАСОВНИЦИ	▶					ИСПАН. ПОЕТ- "СЪ-ВЕСТТА ГОВОРИ"	▶	▼				СПОРТНО НАРУШЕ-НИЕ	▶	▼	
НАШ ГРАД	▶					РУСКА ПИСАТЕЛКА- "ЧЕТВЪРТА ВИСОЧИНА"	▶	▼				ВИД ЦВЯТ	▶	▼	
					ПРЕФЕКТУРА В ЯПОНИЯ	▶	▼					ЛЕГЕНД. ПРЕЗИДЕНТ НА ФИФА	▶	▼	
					НАША ДЖАЗ-ПЕВИЦА	▶	▼					СРЕДНОВЕК. АРХИТЕКТУ-РЕН СТИЛ	▶	▼	
ГРАД В КАМЕРУН	▶				ХИМИЧЕСКИ ЕЛЕМЕНТ-МЕТАЛ	▶	▼			ЯРЪК МЕТЕОРИТ	▶	▼			
БОЕН ВЪЗГЛАС	▶				ЛЕСОВЕ	▶	▼			ИЗВАДКА ОТ ТЕКСТ	▶	▼			
				ЯЙЦЕ НА ВЪШКА	▶	▼				МЯСТО В ПУСТИНЯТА	▶	▼			ГОЛЯМА ГРАДИНА
				ВОАЛ, БУЛО	▶	▼				ФРЕНСКИ ИЗТОКОВЕД	▶	▼			
								ДЕБЕЛО ВЪЖЕ ЗА МАКАРА	▶	▼					▼
ЖЕНА, ПАСЯЩА ОВЦЕ	▶	ВОЙНИЦИ, БОЙЦИ	▶	▼				ГРАД В АВСТРИЯ	▶	▼				РЕКА В КАНАДА	
		ЧЕТВЪРТИТ КЪС ЗЕМЯ	▶	▼											▼
								ЧЕРУПКА ОТ РАК ИЛИ МИДА	▶	▼					
								ПЕХОТНА РОТА/СЪКР./	▶	▼					
СТЯН В МАНАСТИР	▶					СИЛЕН ПЛАЧ	▶	▼					ВКУСЕН ЮЖЕН ПЛОД	▶	
ЧАСТ ОТ ТЯЛОТО	▶												ЛЕКОАТЛЕ-ТИЧЕСКИ УРЕД	▶	
					ПРОЛЕТНО ГРАДИНСКО ЦВЕТЕ	▶	▼								

РЕЧНИК: Арий, Венет, Ецен, Ивате, Ирота, Иса, Креа, Орол, Отеро, Саси, Такиле.

ТЕМЕНУЖКА СТОЯНОВА

БЪЛГАРИ ИЗОБРЕТИХА МУЗИКАЛНА КАМИНА

„Мечо Пух“ излиза на голяма сцена

Малките зрители на мюзикъла в Софийската опера ще могат да пеят и танцуват заедно с артистите

Огромно интерес предизвика постановката на детския мюзикъл „Мечо Пух“ от композитора Андрей Дреников с появата си отново в репертоара на Софийската опера и балет. По тази причина представенията на 5 и 24 април от 11 ч. ще бъдат играни на голямата сцена в театъра.

Мюзикълът „Мечо Пух“ е написан по едноименната повест на А. А. Милн. Постановката е дело на Юлия Кръстева, която е и авторка на либретото. Стиховете са на Нина Сивилова, Андрей Дреников и Юлия Кръстева. Сценографията е на Борян Белчев, художничка на костюмите е Християна Михалева, а хореографка - Риолина Топалова. Диригент на оркестъра на Софийската опера ще бъде Стефан Недялков.

Зрителите в неделя ще видят в ролите Николай Павлов - Мечо Пух, Елена Стоянова - Зайо, Силвана Първчева - Прасчо, Пламен Папачиков - Бухала, Ваньо Димитров - Йори, Анна Гавраилова - Кенга, Кристина Маликова - Бебето Ру.

Всяко дете, което желае да се почувства артист и певец, ще има възможността да се изяви. В началото на спектакъла с Прасчо и мама Кенга те ще разучат един куплет от песничката „Лапка дай“, която ще изпълнят заедно с певците по време на действието и на края на спектакъла. На финала са показани да се качат на сцената, да се запознаят с артистите, да се докоснат до костюмите им, да потанцуват, да вземат автографи от любимите си герои и да се снимат с тях, съобщават от Операта.

◀ Сцена от спектакъла

Котарак прекоси 5500 км в запечатан контейнер

Риж котарак се промъкна в контейнер в пристанището на Александрия, прекоси така Средиземно море, пропътува с камион през Централна Европа и стигна жив до британското пристанище Мортън-он-Лъг, съобщи в „Дейли телеграф“. Пътешествието на животинчето, наречено от спасителите му Синбад, продължило 17 дни. Пътуването на котарака започнало на 8 март. Работниците чули отчаяното му мяукане, когато разтоварвали контейнер с платове на 25 март.

Първоначално помислили, че в склада е влязъл ястреб. Когато отворили контейнера, се показала котешка глава. Животното изглеждало изненадващо добре, било много любопитно и искало да види всичко.

Работниците първо нахранили и напоили пътешественика, а след това се обадили на Дружеството за предотвратяване на жестокоста към животните. Синбад ще трябва да прекара четири месеца под карантин. Това ще струва 2000 британски лири и Дружеството е създало страница в интернет за набиране на средства.

Известната журналистка и бивш кадър на ДУМА Кристина Патрашкова е новото лице и част от екипа на Николай Лозанова в телевизионния таблоид „Панарац“, което се излъчва всяка неделя от 22.00 ч. по bTV. Всяка седмица авторката на няколко книги, две от които са сборници от интервюта, ще представя по една знакова фигура от хайлайфа на държавата, а първият ѝ събеседник в предаването на 5 април е поп певецът Миро

ТЪРСЯТ СЕ НАЙ-ДОБРИТЕ СРЕД МЛАДИ РОК БАНДИ

Митко Кърнев, Звезди и Кирил Божков от „Б.Т.Р.“ прослушват софийски банди за рок битката в Каварна. Музикантите ще влязат в ролата на жури, което ще селектира най-добрите сред младите таланти. Истинска битка предстои тази неделя, 5 април, в „Rock IT“, защото на живо ще се състезават финалистите за София на второто издание на „Jagermeister Battle of the Bands“. Конкурстът ще се проведе за втора година като част от традиционния фестивал Kavarna Rock. Митко, Звезди и Кирил ще посетят още два града след столицата (Пловдив и Варна) и сред всички кандидати ще изберат две групи, които ще влязат в битка с колеги от страните съседки още през първия ден на Kavarna Rock 2015 (26-28 юни). В състезанието ще се включат още 2 групи от Румъния и 3 банди, избрани от кандидатите от Молдова, Сърбия, Македония, Гърция, Турция, Грузия, Русия, Украйна и др.

Еднометрови яйца се продават на търг

Онлайн търг на еднометрови яйца ще се състои на 5 април на уебстраницата www.ccs-net.bg. Всички желаещи могат да наддават за оригиналните произведения на изкуството. Благотворителният аукцион ще събира средства за закупуването на инсулинови помпи, предназначени за деца, болни от диабет. Самите яйца са разположени във фоайето на City Center Sofia и радват посетителите, които се спират, за да се снимат с тях. Някои дори ги публикуват в профилите си в социалните мрежи, за да поздравят приятели и роднини. Големите великденски яйца са дело

на студенти от НХА, специалност текстил - изкуство и дизайн с преподаватели д-р Вергиния Маркова, д-р Наталия Дарманчева и Дима Каприева. Младите автори са вложили време, душа и сърце, за да създадат произведения, вдъхновени от Фаберже, белгийския художник Рене Магрит и дори композитора Чайковски. Яйцата носят оптимистични имена като „ВеселоТО яйце“, „Равноденствие“ и „Because We Are Happy“. В изработката са използвани различни техники и материали, но общото между всички тях е, че представят надеждите на своите автори за по-добър свят, красота и радост.

В началото на истинската пролет дойде времето да честитим рождения ден на

ПЛАМЕН СИМОВ

Той е човекът, който всекунесно посреща и изпраща читателите на ДУМА, атакуващи редакцията, за да изкажат мнение, потърсят съвет или просто да обсъдят някоя статия. В този смисъл Пламен е едно от лицата на бестника, което хората познават най-добре, защото колегата им отбавя братата винаги усмивката, безкрайно лъчезарен и изпълнен с перманентното желание да помогне. А знаете как е - достатъчно е да срещнеш поне един добър човек, за да тръгне денят оптимистично, бедно и весело.

Пламене, желаем ти от сърце да останеш все така прибран, добър, много здраве, щастие и безброй поводи за истинска радост.

От екуна на ДУМА

Баба гледа преминаващи коли от сватбен кортеж и си мисли: „Още една са я повели с музика да мие чинии...“

04. 04. 2015

Доц. д-р ДИМИТЪР МЪРВАКОВ, учен-физик
ИНА ЛУЛЧЕВА, адвокат
Инж. КИРИЛ ЦОЧЕВ, консултант, политик
ПЕТЯ ДЖЕНДОВА, член на НС на БСП
Проф. д-р ПЛАМЕН ЛЕГКОСТУП, ректор на Великотърновския университет
СВЕТОСЛАВ ПЕЕВ, актьор, режисьор
СТАНИСЛАВ ДАСКАЛОВ, дипломат, политик
ХРИСТО МУТАФЧИЕВ, актьор, председател на Съюза на артистите
Чл.-кор. ХРИСТО ЦВЕТАНОВ, учен-химик
ЦВЕТЕЛИНА МАЛДЖАНСКА, оперна певица

05. 04. 2015

Проф. АЛЕКСАНДЪР ШУРБАНОВ, учен, писател, поет и преводач
АНИ БАКАЛОВА, актриса
АТАНАС ПАВЛОВ, учредител на клуба „Приатели на ДУМА“ в Пазарджик
ГЕОРГИ МЪРКОВ, политик, легендарен световен, олимпийски и европейски шампион по борба
Проф. ЗДРАВКО МАРИНОВ, художник
ИРИНА ЧМИХОВА, певица
ИОРДАН ПОПОВ, писател-белетрист, сатирик
МИЛЕНА ХРИСТОВА, юрист, политик
ПЕНЧО КУЛЕКОВ, художник
Акад. ПЕТЪР КЕНДЕРОВ, учен-математик
СТОЙКА ЯНКОВА, учредителка на клуба „Приатели на ДУМА“ в Разград

ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

4

Св. преподобни Йосиф Песнописец

Преподобни Йосиф заедно със св. Декаполит отишъл в Цариград, където, облечени в непробиваемата броня на вярата, съветвали християните да не слушат лъжливите лукави еретици, а да се придържат към древното учение на църквата.

5

6-а Неделя на Великия пост - Връбница - Цветница - Вайа
Св. мъченици Теодул и Агатопад

Цветница се пада в неделята след Лазаровден, една седмица преди Великден и е един от най-хубавите пролетни празници. Посветена е на тържественото посрещане на Исус Христос в Йерусалим с маслинови и лаврови клонки. Затова на този ден всички отиват на празничната църковна литургия с върбови клонки, китки от здравец и други пролетни цветя. След като свещеникът освети върбовите венчета, те се отнасят въкъди и се поставят пред домашната икона. С тях жените бавят против уроки и болести. Често, когато през летните месеци загърми и завали град, те изнасят върбовите венчета на двора и, изричайки магически заклинания, гледат през тях облака, за да се разнесе той надалеч.

Снимка БАИЦ

Най-скъпият испански футболист Фернандо Торес, за когото Челси плати 50 млн. паунда на Ливърпул през 2011 г., се похвали със снимка с легендата на българския футбол, ЦСКА и Барселона Христо Стоичков. „Ел Нињо“ публикува снимката в профила си в набирания популярност сред звездите в спорта сайт инстаграм и отбелязва: „Христо Стоичков - легенда на футбола“

АСИСТЕНЦИЯ НА БЕРБАТОВ В СВЕТОВЕН ТОП 20 ЗА ВСИЧКИ ВРЕМЕНА

Асистенция на Димитър Бербатов намери място в Топ 20 на най-гениалните подавания във футболната история. В качеството на Youtube видео фигурира невероятното изпълнение на Бербо от 2008 г. С екипа на Манчестър Юнайтед той елиминира защитник на Уест Хем на аулмината, като прокара топката през краката му и между двама други противници, а Кристиано Роналдо я мушна отблизо в празната врата. След него в класацията е Ерик Канта (също за Манчестър Юнайтед), а №1 е шефдворъ на Диего Марадона, пред брилянтни изпълнения на Зинедин Зидан (за Реал М) и Роналдиньо (за Барселона). Тези красиви отигравания, както и изпълнения на Лионел Меси, Златан Ибрахимович, Дейвид Бекъм и други световни звезди, могат да бъдат видяни на адрес: https://www.youtube.com/watch?v=1Pj_HfT6hw4.

Произведено в България

Игра на цветовете

Иван ЧЕНЧЕВ

В книгата си „Умират глупаците“ един от великите автори на съвременното Марио Пузо пише, че човек или се променя с дистанцията на времето, или потъва. Създателят на „Кръстникът“ е безусловно прав. Ние вече 25 години не сме се променили, не се променяме и в момента, а вероятно няма и да се променим никога. Просто сме българци. Отдавна потънали в страховете си. Единствено ставаме по-лоши, но това не е промяна. Развитие на качество е. И много ни бива в него. Даже сред нас има такива, дето са треньори в националния отбор на поштите. Да видим как обаче се променят другите. В свят, различен от нашия. Направо си е друга цивилизация. В сравнение с родната полуцивилизованост. Но не разбирайте погрешно - да, не сме в образа на Петкан, но не сме и в този на Робинзон. По-скоро сме туземците-канибали от тази история, написана от Даниел Дефо. И няма кой да ни цивилизова. Имаше си собствени правила. Затова като в „Робинзон Крузо“ - накрая едва корабът от цивилизацията, взима него и изчезва. Туземците дори и не разбират, че има и други начини да съществуват. Никой от цивилизацията не им даде тази опция. Те си останаха там, на изолирани остров. И толкоз. Кой го е яна? Нали има щастлив край...

Така. Вижте по-долу как се променя не само средата, но и условията на играта. Вижте как се променят правилата. Всичко може. Винаги има начин. Дори и в утвърдените спортове. Без съян. Нали затова са правилата, ще кажат някои. Да се променят. Може, ако е заради хората, а не въпреки тях. В Америка, в професионалната лига по сокър (футбол), отборът на Орландо Сити направи революция! Тимът излезе вчера в мач срещу ДС Юнайтед на... лилав терен! Горкият коментатор. Ами зрители? Извращение ли е това или похвална новост? Ясно е, че американците са с всякадна култура. Ама не знаех, че и във футболна може да има халтура. Всичко е за пари. Заради цветовете на спонсора. Забележете обаче - световната футболна централа ФИФА одобрила начинанието. А нас тук преследва като империалист! Сещам се, че в лицензираната наредба за всеки стадион в тактовината пише, че теренът трябва да е зелен. Знаи БФС-то ни не би одобрило терен с друг цвят. Ама на ФИФА и дреме за игрището. Важни са играчите, драги ми сънародници. А и парите, които клубът ще получи за революционното бодисъване. При това не само тези за терена. Че май онези извън него са и по-важни. А иначе някой в този мач с цвят лилав да обрне внимание на футболора? Нищо, че в Орландо блисти Кака. Онзи същият, дето доскоро рмаше топката в Реал Мадрид и Милан.

Обърнете внимание - алхимичните на компанията-рекламодател създали лилавата естествена трева в лаборатория във Флорида след двегодишни усилия. Цвета постигнали чрез модифициране на ДНК-то от лилави ензими, извлечени от лавандула и патладжан. Що ли ми идва да мисля, че футболите ще търчат върху кюпоолу, ако се стопосли и поразмирише? То хубаво иновация, ама това си е гавра с играта, бе хора! Ама на кой му пука? Нали е за пари! Ето тук идва общото с Родината. Всичко за пари. Само дето ние си я кутим една и съща и се мислим за велики за жълти стотинки, а наистина великите вадят милиони, променят ги дори играта. Ясно е - там ще стигнат още по-далеч. Президентът на Орландо Фил Роулинс рекал, че щели да създават лилава бира за феновете. Сигурно от син домат. Не знам. Само да не сменят ДНК-то на самите фенове. Или май вече и това не е сигурно. Във всеки случай ЦРУ си мълчи по въпроса.

У нас играта на цветовете е по-особена. Не робуваме на един като тези в Орландо. След играта на тронове по време на Тройната коалиция и Негово Величество Саксбургготски цветовете отдавна избеляха. Все едно сте си пуснали дрехите във вехта „Перла 03“. Сега не гледаме на цветовете като на по-ярки, а като на по-безцветни. За да можем полесно и с по-чиста съвест да ги сменяме. Така и спортът ни изгуби блясък. Изгуби сила. И само го тъпчат ли, тъпчат с омекотител.

Цвят лилав не е за футболен терен. Питайте дори една Мрина Флорин. Даже и играчите на Етър Велико Търново ще се възмутят. От цялата работа е хубаво, че въпреки политиката у нас феновете на спорта следват значението на цветовете. Само там те не са лишени от смисъл. Напротив - те са каузата. Затова нито един в спорта, ама нито един, няма право да е безцветен! Дори националният отбор, който е на всички, е със завидна цветност. Нищо, че има и бяло. То не е ли цвят? Е, лилаво няма. Ама не сме във Флорида. И слава Богу, защото иначе няма да гледаме и на спорта като такъв. Ще ходим на мач с пуканки и ще аплодираме, ако ни кажат със съобщение от електронното табло. Ние бройлери не можем да бъдем. Поне що се касае до спорт. Иде ми да викна, че и по принцип, ама това вече не е много сигурно. И освен ЦРУ, тук ще си замълчи и КГБ. Нейсе. Напред, червените, дет' се вика...

Ивайло Манджуков - новото лице на ЦСКА

Галин Иванов заведе 20 играчи в Разград за дебюта си като треньор на „червените“

Смяната на главния акционер в ЦСКА стана факт късно в четвъртък. Александър Томов обяви, че прехвърля акциите си от клуба на Милко Георгиев. Това е упълномощено лице на Юлиан Инджов и се очаква той в следващите дни да прехвърли получените от Томов акции на бизнесмена, който се очаква да стане мажоритарен собственик с 56% от ЦСКА. Инджов обаче ще решава оперативните дела на 31-кратните шампиони, а като лице на клуба и оперативен директор ще бъде използван Ивайло Манджуков. Тази идея се обмисля и от гледна точка на феновете - Манджуков-младши е горещ почитател на ЦСКА и ще бъде лице на „червените“ пред обществеността.

Според близки до клуба зад Инджов има още един мощен бизнесмен и дори група от хора, които ще излязат на светло едва след като

всичко бъде официализирано и се направи одит, за да станат ясни финансите на клуба.

Александър Томов се опитва да получи около 1,8 милиона евро за своя дял от акциите. До късно вчера обаче не стана ясно бъдещето на досегашните директори и членове на Управителния съвет на ЦСКА. Дори има възможност те да довършат работата си до края на сезона, докато тече одитът.

Отскоро около ЦСКА започна да се сприяга и името на Румен Гайтански. Известният за пркора си Вълка бизнесмен също е върл фен на ЦСКА и през годините нееднократно се сприягаше за собственик на клуба, особено между двете властвания на Томов, когато притежатели на клуба бяха други двама бизнесмени, занимаващи се със сметосъбиране - Димитър Борисов и Иво Иванов от „Титан“. Сега се говори, че Гайтански е

човекът, който бе споменат като нов инвеститор от Милко Георгиев в тв интервю. Милко Георгиев и Борислав Лазаров бяха излъчени от привържениците на ЦСКА да получат акциите, които фамилиите Инджови и Манджукови прехвърлиха на фенклубовете.

Галин Иванов, който ще дебютира като треньор на ЦСКА в Разград, определи групата за дербито с Лудогорец. Той взе в клубния автобус 20 футболисти. Сред тях не попадна вратаря Якуб Дивич, но пък се качи капитанът на отбора Валентин Илиев. Ветеранът лекуваше контузия и е малко вероятно да се появи на терена, но е с отбора, за да мотивира съиграните си.

ГРУПАТА НА ЦСКА: Анатоли Господинов, Максимс Уваренко, Александър Тунчев, Пламен Крачунов, Валентин Илиев, Апостол Попов, Венцислав Василев, Денис Причиненко, Марин Оршулич, Тончи Кукоч, Стивън Сънди, Борис Галчев, Петър Витанов, Тони Силва, Неманя Милосавлевич, Луис Соарес, Жуан Фелипе, Иван Стоянов, Стефан Николитч и Аурелиен Жоахим.

Гълъбинов герой за Ливорно

Българският национал Андрей Гълъбинов се превърна в герой за Ливорно с победно попадение за 1:0 срещу гостуващия Виртус Ланчано в срещата от 34-тия кръг на италианската Серия „Б“. Спряганият за трансфер в Сампдория от лятото таран записа втори пореден мач като титуляр за отбора си под ръководството на новия наставник Кристиан Панучи. Той се разписа с удар с левия крак от 20 м в края на първата част, а в добавеното време на втората напусна след тактическа смяна с бразилеца Джеферсон.

Голът на Гълъбинов е първи негов през 2015 г. и шести през сезона в Серия Б. С него пък Панучи, бивш италиански национал и защитник на Милан, Реал М, Челси, Интер, Рома, Мона-

ко и Парма, пък записа първи успех начело на Ливорно, с който тимът се изкачи 7-и с 50 т. в класирането и запазва шансовете за борба за завръщане в елита.

„Първият гол и първата победа бяха важни за нас след 3 поредни загуби. Гълъбинов вкара много красиво попадение и съм доволен от това, което показа за тима. Той имаше нужда да намери себе си. Тук в Ливорно има някои, които недоволстват от него (поради отказа му да поднови своя договор), затова поискаха от него да бъде спокоен и да покаже това, което може, най-вече заради себе си и да промени своята съдба след известно мрънкане. Работи изключително професионално, както и останалите момчета, и се стара много и направи голям мач. Ус-

Андрей Гълъбинов

Снимка ГОЛАБ

пехът е важен, но не трябва да гледаме класирането. Имаше много проблеми, когато Ланчано взе инициативата. Затова трябва да работим и да мислим мач за мач, имаме много неща да оправяме“, заяви Панучи. Ливорно е само на 3 т. от 3-то място и на 6 т. втория (Болоня), който вли-

за директно в Серия А.

Валери Божинов пък остана резерва при успеха на Тернана с 2:0 над Бари с голове на конкурента му за място в атаката Фабьо Чераволо (63 и 74). Тернана се изкачи 14-и с 40 т., но само на 2 пред застрашения от изпадане Катания.

И топ атлет гръмна с допинг

Шампионът в спринта на 60 м Георги Георгиев с положителна проба, спират му правата

Снимка БЛИЦ

Терзийска на полуфинал в Египет, Златанова отпадна в Гърция

Джулия Терзийска се класира за полуфиналите на турнира по тенис на твърди кортове в Шарм Ел Шейх, Египет (награден фонд \$10 000). Поставената под №5 в турнира и №485 в света българка надви №2 в схемата и №355 в ранглистата на WTA Адриана Лекай (Хърв) с 6:4, 6:4. 19-годишната софийка заработи 4 т. за световната ранглиста и \$490, а за място на финала ще играе срещу партньорката си на двойки и първа ракетка на Македония Лина Георгиева, която е поставена под №3 в схемата и е 404-та в света.

Вивиан Златанова пък отпадна на четвъртфиналите на друг турнир на твърди кортове и също с награден фонд \$10 000 в гръцкия град Ираклион. Златанова претърпя поражение от поставената под №3 представителка на домакините Валентина Граматикопулу с 0:6, 4:6. Гъркинята спечели 10 от първите 11 гейма, а при 5:3 във втората част сервираше за мача, но допусна първи пробив. После 17-годишната Златанова пропусна преднина от 40:15 и пропусна да изравни, а при собственото си подаване допусна нов пробив и загуби. Тя заработи 2 т. за световната ранглиста и \$245.

Нов допинг скандал разлюля българския спорт. След 11-те положителни проби на щангистите, вчера стана известна още една, този път в леката атлетика. Един от най-талантливите спринтьори - Георги Георгиев-Джопето, е дал положителна допинг проба.

Атлетът спечели титлата в спринта на 60 м в зала на националния шампионат през февруари в Добрич.

Президентът на федерацията по лека атлетика Добромир Карамаринов се заклани: "Няма значение кой как се казва, дали е Георги Георгиев или някой друг. Водим безкомпромис-

на борба с допинга. Чакаме решение на комисията. Ако състезателят е виновен, ще си понесе наказанието."

Състезателят на клуб Атлетик - София, е ставал национален шампион и на 100 м на открито. Георгиев е дал проба след бягането си в залата в Добрич на 14 февруари, като "А" пробата е била положителна за забранен стимулант.

Той е със спрени състезателни права, но от 26 март, потвърди Карамаринов. Георгиев вече е бил изслушан от комисия към антидопинговата агенция, но до отваряне на "Б" пробата няма право да дава изявления по случая. Личната му треньорка Валя Демирева само коментира, че е в шок от случилото се.

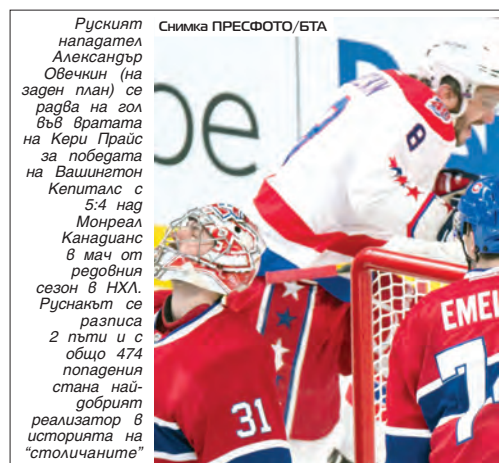
Лудогорец пълни стагиона за гербита

95 процента от билетите за дербито на XXIV кръг в "А" група Лудогорец - ЦСКА са разпродадени, съобщиха от разградския клуб още рано вчера. Двубоят е донесъл 20 000 ч. и ще бъде излъчен по новия платен канал Диема Спорт. Останалите билети ще бъдат продавани днес на стадиона, като гишето на сектор "В" ще отвори в 14.00 ч., а на сектор "А" - в 17.00 ч. За дербито с ЦСКА клубът призовава феновете да дойдат на стадиона по-рано, за да се избегне струпване по входовете непосредствено преди мача. Клубът информира, че с помощта на местната полиция ще упражни строг контрол относно пропускателния режим преди срещата. Хора в нетрезво състояние, употребили наркотични средства или такива, носещи опасни предмети, няма да бъдат допуснати на трибуните. Използването на пиротехнически средства е абсолютно забранено.

Днес започва и продажбата на билетите за първия полуфинал от турнира за Купата на България с Левски, който е в сряда от 19 ч. на „Лудогорец Арена“. Входът на Централна трибуна е 25 лв., за Сектор А, Б, В и "Гости" по 10 лв. Зрителите под 18 г. ползват 50% отстъпка. Важат и семейни билети, като родител с 1 дете ще влиза срещу 12 лв., а с 2 - срещу 15. Семейства ще гледат мача срещу 20 лв. (с 1 дете), за 25 (с 2) и за 27 (с 3).

СЕЗОНЪТ СВЪРШИ ЗА СИМЕОН СЛАВЧЕВ

Българският национал Симеон Славчев ще пропусне мачовете до края на сезона в английския Болтън Уондърърс, където е под наем от португалския Спортинг Лисабон. Халфът, юноша на Литекс, получил неприятна травма по време на евроквалификацията България - Италия, завършила 2:2 миналата събота. Той влезе резерва в 84-ата мин. Първоначално се смяташе, че Славчев се е разминал с тежката контузия. Българинът има само 45 изиграни минути за Болтън през пролетта, след като бе пуснат за обиграване под наем от Спортинг.

Снимка ПРЕСФОТО/БТА

Руският нападател Александър Овечкин (на заден план) се радва на гол във вратата на Кери Прайс за победата на Вашингтон Кепиталс с 5:4 над Монреал Канадианс в мач от редовния сезон в НХЛ. Руснакът се разлика 2 пъти и с общо 474 попадения стана най-добрият реализатор в историята на "столичаните"

Асистенция на Бербатов заема място в Топ 20 в света

Стр. 39

злегайте

ФУТБОЛ
ПО ДИЕМА СПОРТ
14.45 Арсенал - Ливърпул
17.00 Марек - Славия
20.00 Лудогорец - ЦСКА

ПО КАНАЛ 3
15.00 Сливнишки герой - Велбъж
ПО НОВА СПОРТ
14.15 Сундън - МК Донс
ПО БТВ ЕКШЪН
13.30 Рома - Наполи
16.00 Палермо - Милан
19.30 Фиорентина - Сампдория
22.00 Ювентус - Емполи

ПО РИНГ
16.00 Интер - Парма
ПО ЕВРОСПОРТ 2
16.15 Байер - Хамбургер
19.00 Борусия Д - Байерн
22.00 Чикаго - Торонто

ПО Ф+
13.15 Динамо М - Локомотив М
17.00 Севия - Атлетико М
19.00 Кордоба - Атлетико М
21.45 Твенте - ПСВ

ПО БНТ СВЯТ
БАСКЕТБОЛ
18.00 Балкан - Черно море Порт
по Евроспорт
СНУКЪР
09.30 и 13.30 "Чайна оупън"

УТРЕ

ФУТБОЛ
ПО ДИЕМА СПОРТ
18.00 Нюкасъл - Съндърланд
20.00 Беров - Локо Сф
ПО ДИЕМА
17.00 Ботев - Литекс

ПО КАНАЛ 3
15.00 Бдин Вудин - Янтра Габрово

ПО РИНГ
17.00 Палермо - Милан

ПО Ф+
13.00 Реал М - Гранада
18.00 Валенсия - Вилареал
22.00 Селта - Барселона

ПО БНТ 2
ВОЛЕЙБОЛ
19.00 ЕП за девойки го 19 г. (финал)
ПО ЕВРОСПОРТ
КОЛОЕЗДЕНЕ
12.30 Обиколка на Фландрия

момо

3 1 8
5 ПЕЧАЛБИ ОТ ТИРАЖ №27

6 ОТ 49
I ТЕГЛЕНЕ: 3, 26, 31, 42, 44, 49
I гр. (6) няма
II гр. (5) 4 по 7212.10 лв.
III гр. (4) 534 по 54.00 лв.
IV гр. (3) 10 673 по 3.80 лв.
ДЖАКПОТ: 621 244.39 лв.

II ТЕГЛЕНЕ: 8, 12, 13, 35, 44, 47
I гр. (6) няма
ДЖАКПОТ: 1 367 069.27 лв.

6 ОТ 42
10, 16, 17, 20, 21, 41
I гр. (6) няма
II гр. (5) 5 по 1946.70 лв.
III гр. (4) 287 по 33.90 лв.
IV гр. (3) 5359 по 2.60 лв.
ДЖАКПОТ: 94 103.40 лв.

5 ОТ 35
I ТЕГЛЕНЕ: 2, 3, 15, 20, 28
I гр. (5) няма
II гр. (4) 242 по 138.20 лв.
III гр. (3) 7885 по 5.20 лв.

II ТЕГЛЕНЕ: 21, 27, 28, 31, 35
I гр. (5) няма
II гр. (4) 291 по 115.00 лв.
III гр. (3) 8901 по 4.60 лв.

ТОТО ДЖОКЕР

Позиция: 4, 8, 9
Цифра: 4, 0, 2
I гр. (3) 19 по 891.00 лв.
II гр. (2) 2639 по 6.40 лв.

ЗОДИАК
2, 20, 45, 48, 50 + 7
I гр. (5+1) няма
II гр. (5) няма
III гр. (4+1) няма
IV гр. (4) няма
V гр. (3+1) 10 по 100 лв.
VI гр. (3) 98 по 10 лв.
VII гр. (2+1) 230 по 5 лв.
VIII гр. (1+1) 1504 по 1 лв.
ДЖАКПОТ: 967 031.20 лв.

SOPRANO ТУРЕЦКИЙ

СОФИЯ 22 АПРИЛ зала 1 на НДК 19:30 часа
ВЕЛИКО ТЪРНОВО 23 АПРИЛ
Дворец на културата и спорта „В. Левски“ 19:30 часа